

Subject: Persoonlijk - vertrouwelijk [D19308_I29914168]

From: Dian Brouwer

To: Danial Norouzi Mahyari

Cc: None

Date: Thu, 06 Jan 2022 14:04:36 +0100

Met vriendelijke groet,

Dian Brouwer

Advocaat | Attorney | Partner

T +31 20 435 25 25

M +31 6 52 64 39 24

F +31 20 435 25 26

E info@jahae.nl

W www.jahae.nl

Dit bericht bevat vertrouwelijke informatie. Het is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde. Indien deze e-mail niet aan u is gericht, is het u niet toegestaan deze en de daarin opgenomen informatie te gebruiken, te kopiëren of te openbaren. Wij verzoeken u onmiddellijk contact met ons op te nemen en de e-mail en daarvan eventueel gemaakte afdrucken te vernietigen. Op alle aan de maatschap verstrekte opdrachten en onze diensten zijn de algemene voorwaarden van ons kantoor van toepassing, die beschikbaar zijn op <https://jahae.nl/nl/algemene-voorwaarden>. Onze algemene voorwaarden bevatten een aansprakelijkheidsbeperking, een rechtskeuze voor Nederlands recht en een exclusieve forumkeuze voor de rechtbank Amsterdam

This communication contains information which is confidential and may be legally privileged. It is intended for the use of the addressee only. If you are not the addressee you must not use, copy or disclose the information contained in it. Please contact us immediately and delete the e-mail from your computer system and destroy any hard copies you may have made. All assignments accepted by us and all our services are subject to our standard terms and conditions, available at <https://jahae.nl/en/general-conditions>. Our standard terms stipulate that our liability is limited, that Dutch law applies and that the court of Amsterdam / The Netherlands has exclusive jurisdiction.

DAGVAARDING IN KORT GEDING

Vandaag, de ..... tweeduizendeenentwintig,
op verzoek van de heer **Danial Norouzi Mahyari**, te dezer zake domicilie kiezende te Amsterdam (1096
BC) aan het Amstelplein 40, ten kantore van JahaeRaymakers, van welke kantoor prof. mr. D.V.A.
Brouwer als (behandelend) (proces)advocaat zal optreden;

heb ik:

krachtens last *d.d.* 14 december 2021 (met kenmerk C/09/622287 KG ZA 21-1209), van de
Edelachtbare heer/vrouwe Voorzieningenrechter in de Rechtbank Den Haag in kort geding,

GEDAGVAARD IN KORT GEDING:

De Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie en Veiligheid, Openbaar Ministerie), zetelende te
's-Gravenhage, mijn exploit met na te melden producties doende ten Parkette van de Procureur-
Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden aan het Korte Voorhout 8 (2511 EK) te 's-Gravenhage,
waarvoor de heer mr. G.C. Nieuwland van Pels Rijcken als (proces)advocaat zal optreden, aldaar
afschrift dezès latende aan:

OM:

Op 26 januari 2022 om 11.00 uur in persoon of vertegenwoordigd door een (proces)advocaat te verschijnen ter terechtzitting van de Edelachtbare heer/vrouwe Voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag in het Paleis van Justitie aan de Prins Clauslaan 60 (2595 AJ) te 's-Gravenhage;

AANGEZEED DAT:

- indien gedaagde niet in persoon en evenmin vertegenwoordigd door een advocaat op de terechtzitting verschijnt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen gedaagde zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;
- bij verschijning in het geding van gedaagden griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
- de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvgnl/griffierechtentabel;
- van een persoon die onvermogen is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd:
  1. een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel
  2. een verklaring van het bestuur van de Raad voor de Rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet.

TENEINDE TE HOREN EISEN:

Inhoudsopgave

A.	INLEIDING EN KERN VAN HET GESCHIL.....	4
A.1	De bestreden beslissing en de vordering in kort geding.....	4
A.2	Beknopt overzicht van de onderliggende kwestie.....	4
A.3	De (totstandkoming van) de bestreden beslissing van het openbaar ministerie	8
B.	VERZOEK SLUITING DER DEUREN, GEEN PERSROL ETC.	11
C.	DE FEITEN	12
C.1	Introductie van de hoofdpersonen.....	12
C.2	Due dilligence van Mulders	13
C.3	De juridische grondslag van de samenwerking	14
C.4	De betaling voor de Iraanse steengroeven.....	14
C.4.1	Cash	16
C.4.2	Betalingen voor derden	17
C.4.3	Via waardevaste (luxe) producten en vastgoed	17
C.5	Poging tot doorverkoop – rol Mulders	19
C.6	Enkele waarderingen van de steengroeven.....	19
C.6.1	Waardering steengroeven ten behoeve van openingsbalans Sapphire	20
C.6.2	Waardering steengroeven op de balans van STI	21
C.6.3	Waardering steengroeven door KPMG.....	21
C.7	Aankoop Q9 – rol Mulders.....	21
C.8	Exploitatie van de steengroeven in het verband van STI.....	22
C.9	“Weekly reports” aan Blijdorp.....	24
C.10	Blijdorp probeert de steengroeven af te pakken – vertrouwenscrisis – breuk	27
C.11	Kort geding	30
C.12	Voortzetting van de strijd met andere middelen	31
C.12.1	Inleiding – legale en illegale middelen – korte schets van het onderzoek	31
C.12.2	April 2017 - Blijdorp c.s. grijpen naar illegale middelen	33
C.12.3	Vanaf september 2017: Moursy infiltreert in de ondernemingen van Mahyari en bouwt zijn netwerk op.....	35
C.12.4	November 2017 – Het kort geding als start van de lastercampagne.....	35
C.13	De lastercampagne wordt door Blijdorp c.s. overgenomen	44
C.13.1	20 december 2018: Misleiding door Blijdorp	44
C.13.2	Verdere misleiding door handlangers van Blijdorp	47
C.13.3	Valse aangifte door Willem Blijdorp	48
C.13.4	Screenshots zijn vervalsing van Moursy, Mulders c.s.	54
C.13.5	Conclusie.....	59

C.14	Het vervolg van het strafrechtelijk onderzoek	60
C.15	De actuele civiele verhoudingen tussen Blijdorp en Mahyari	63
D.	VORDERING EN DE GRONDSLAG DAARVAN: HET BELANG VAN MAHYARI, HET VOORKOMEN VAN EEN VERVOLG VAN DE LASTERCAMPAGNE	64
E.	VERWEER GEDAAGDE.....	79
F.	BEWIJSMIDDELEN EN BEWIJSAANBOD.....	79
H.	SPOEDEISEND BELANG	80

A. INLEIDING EN KERN VAN HET GESCHIL

A.1 De bestreden beslissing en de vordering in kort geding

1. Het onderhavige geschil gaat over de beslissing van het openbaar ministerie van 7 en 13 december 2021 om op de voet van art. 51b Sv processtukken uit een strafdossier te vertrekken aan een pretens slachtoffer. Naar het oordeel van eiser is deze beslissing onjuist en heeft het openbaar ministerie bij de afweging van alle in aanmerking komende belangen in redelijkheid niet tot deze beslissing kunnen komen.
2. Eiser vordert in deze procedure dan ook dat het openbaar ministerie wordt verboden om (in deze stand van de strafzaak) afschrift van stukken uit het strafdossier en/of informatie uit het strafrechtelijk onderzoek aan (de advocaten van) het pretense slachtoffer te verstrekken.

A.2 Beknopt overzicht van de onderliggende kwestie

3. De aanloop tot deze procedure ligt in de zomer van 2015, toen de heer D. (Danial) Norouzi Mahyari (hierna: “**Mahyari**”) en de heer W.A. (Willem Adriaan) Blijdorp (hierna: “**Blijdorp**”) besloten om samen te gaan werken in een 50/50 joint venture met als doel de (exploitatie)licenties op exclusieve Iraanse natuursteengroeven te verwerven. Op dat moment werden hun zeer basale afspraken neergelegd in twee korte Letters of Intent, die op een later moment nog in een samenwerkingsovereenkomst zouden moeten worden omgezet.
4. Blijdorp heeft over een periode van ca. 18 maanden in verschillende tranches, met 12 onderscheiden leningsovereenkomsten, in totaal EUR 75 miljoen aan leningen beschikbaar gesteld aan Mahyari in privé. Met die middelen heeft Mahyari exploitatie)licenties op 9 natuursteengroeven in Iran verworven (hierna ook: de “**Groeven**”).
5. De samenwerking tussen Mahyari en Blijdorp kwam in moeilijk vaarwater toen Blijdorp voorstellen voor een samenwerkingsovereenkomst deed, waarmee de 50/50 joint venture op zo’n manier zou worden ingericht, dat alle voordelen van de onderneming bij hemzelf zouden komen te liggen en alle risico’s bij Mahyari zouden vallen.
6. Ondanks een intensief en langdurig bemiddelingstraject onder leiding van hun gemeenschappelijke advocaat, die heeft geprobeerd om tot een gebalanceerde samenwerkingsovereenkomst te komen, eindigde de samenwerking in april 2017 in onmin.

7. Naar later bleek heeft Blijdorp in diezelfde maand – april 2017 - aan de heer Emad Moursy (hierna: “**Moursy**”) de opdracht gegeven om Mahyari “kapot te maken”. Blijdorp heeft Moursy daarvoor EUR 750.000,- betaald en hem een veelvoud van dat bedrag in het vooruitzicht gesteld. Moursy is daarop in de onderneming van Mahyari geïnfilteerd.
8. Naast deze ondergrondse opdracht aan Moursy, probeerde Blijdorp bovengronds de Groeven van Mahyari af te pakken. Blijdorp dagvaardde daartoe Mahyari in kort geding, waarbij hij onder meer eiste dat Mahyari de Groeven aan Blijdorp zou overdragen.
9. Vanaf november 2017 ontvouwde zich (“online” én “offline”) de massale en professionele lastercampagne van Moursy tegen Mahyari en de aan hem gelieerde vennootschappen. In die lastercampagne werd Mahyari onder meer beschuldigd van drugshandel, wapenhandel, afpersing en oplichting. Mahyari heeft van deze gedragingen in februari 2018 tegen Moursy en zijn mededaders aangifte gedaan.
10. Op 29 november 2017 heeft de voorzieningenrechter Blijdorp op alle punten in het ongelijk gesteld, alle vorderingen van Blijdorp afgewezen en de groeven aan Mahyari gelaten.
11. Als gevolg van dit vonnis – en onder druk van de lastercampagne – hebben Blijdorp en Mahyari een schikking getroffen voor de definitieve beëindiging van het gehele conflict. Op 12 januari 2018 zijn zij een schikkingsovereenkomst aangegaan. Daarin legden zij onder meer het volgende vast:
  - Blijdorp neemt afstand van de beschuldigingen van oplichting aan het adres van Mahyari;
  - Blijdorp verleent Mahyari finale kwijting voor alle vorderingen in verband met de beëindigde samenwerking;
  - Mahyari verleent Blijdorp kwijting voor de schade als gevolg van de lastercampagne;
  - Blijdorp onthoudt zich van inmenging in het professionele- en privéleven van Mahyari en start geen vervolgproucedures tegen Mahyari in verband met de beëindigde samenwerking;
  - Mahyari brengt de Groeven en de terugbetalingsverplichtingen tegenover Blijdorp ad EUR 75 miljoen onder in een Newco;
  - De licenties op de steengroeven én de aandelen Newco worden aan Blijdorp verpand tot zekerheid voor de terugbetaling van de leningen;
  - Mahyari garandeert de terugbetalingsverplichtingen van de Newco met een persoonlijke borgstelling.
12. Blijdorp en Mahyari hebben de schikkingsovereenkomst bevestigd en nader uitgewerkt in een overeenkomst van 29 maart 2019 (de “Uitwerkingsovereenkomst”).

13. In dezelfde periode waarin Moursy infiltreerde en zijn lastercampagne organiseerde, dezelfde periode waarin Blijdorp Mahyari in kort geding dagvaardde om de Groeven van hem af te pakken, startte de FIOD een strafrechtelijk onderzoek tegen Mahyari. Het onderzoek kreeg de codenaam “Princess”.
14. In dit onderzoek is de FIOD op basis van FIU-meldingen op voor haar “onbegrijpelijke” banktransacties van Mahyari gestuit. De FIOD heeft deze bevindingen op 20 december 2018 met Blijdorp gedeeld, waarop Blijdorp op 27 september 2019 aangifte heeft gedaan tegen Mahyari wegens oplichting dan wel verduistering.
15. De aangifte door Blijdorp is in strijd met de schikkingsovereenkomst en is bovendien onjuist en misleidend, omdat Blijdorp – anders dan de FIOD – de banktransacties van Mahyari wél kon plaatsen als indirecte betalingen naar Iran; Blijdorp wist dat in Iran waardevolle steengroeven waren verworven; Blijdorp wist dat hij niet was opgelicht en Blijdorp heeft verzwegen dat ter definitieve beëindiging van hun samenwerking en ter definitieve beslechting van hun geschil Mahyari en Blijdorp al op 12 januari 2018 – ruim anderhalf jaar daarvoor! – een schikkingsovereenkomst zijn aangegaan.
16. Zonder de valse en met de schikkingsovereenkomst strijdige aangifte van Blijdorp zou het strafrechtelijk onderzoek tegen Mahyari nooit zijn voortgezet. Toch zal Blijdorp het strafrechtelijk onderzoek juist gaan misbruiken om de schikkingsovereenkomst (verder) aan zijn laars te lappen. Het verstrekken van processtukken aan Blijdorp door het openbaar ministerie in dit stadium van de wederzijdse aangiftes en strafrechtelijke procedures zou betekenen dat het openbaar ministerie in een civielrechtelijk geschil dat juist tussen partijen al geschikt was, op onjuiste gronden partij kiest voor Blijdorp, Blijdorp zwaar bevoordeelt en Mahyari op een onoverkomelijke achterstand zet zonder dat daar enige objectieve rechtvaardiging voor is.
17. Blijdorp bevestigde in de schikkingsovereenkomst dat Mahyari hem niet heeft opgelicht en – toen hij al met de bevindingen van de FIOD bekend was – opnieuw in de Uitwerkingsovereenkomst. Blijdorp beschouwt zichzelf blijkens de schikkingsovereenkomst en de Uitwerkingsovereenkomst niet als slachtoffer. Onder die omstandigheden mag het openbaar ministerie Blijdorp nu niet als slachtoffer behandelen en hem (door het vertrekken van stukken uit het strafdossier) voeden met onbewezen verdachtmakingen en verdenkingen die Blijdorp in het civielrechtelijk geschil zal misbruiken als vermeend vaststaande feiten, ofschoon deze louter van hemzelf afkomstig zijn. Het openbaar ministerie behoort in het civielrechtelijk geschil tussen Mahyari en Blijdorp geen kant te kiezen en dient hen gelijkelijk te behandelen.
18. Mahyari heeft in april 2020 aangifte gedaan tegen Blijdorp wegens het doen van een valse aangifte tegen Mahyari in het verband van het onderzoek “Princess”.¹ Het openbaar ministerie heeft deze aangifte geseponeerd. Tegen deze beslissing is namens Mahyari een klacht ex artikel 12 Sv ingediend. Deze klacht is thans nog onder behandeling bij het gerechtshof Den Haag.
19. De verdenking waarop het FIOD onderzoek “Princess” van start is gegaan, hield in dat Mahyari het van Blijdorp geleende geld niet voor de aanschaf van natuursteengroeven in Iran zou hebben aangewend. Een dragend onderdeel voor deze verdenking was de vaststelling van de FIOD dat zij het van Blijdorp geleende geld, dat door Blijdorp op de bankrekeningen van Mahyari

---

¹ **PRODUCTIE 1:** Aangifte tegen Blijdorp d.d. 22 april 2020 (valse aangifte).

was overgemaakt, niet van de bankrekeningen van Mahyari naar Iran kon volgen. De conclusie van de FIOD was dan ook dat dit geld niet aan de verwerving van natuursteengroeven in Iran kon zijn besteed: *“De FIOD heeft vastgesteld dat Mahyari over de periode 2015-2017 ruim € 75.000.000 heeft ontvangen in de vorm van een lening met als doel om dit te investeren in het ontginnen van natuursteengroeven in Iran. Het vermoeden is dat Mahyari het voornoemde bedrag nagenoeg geheel heeft gebruikt voor privé doeleinden.”*²

20. Het onderzoek heeft geleid tot een “actiedag” op 11 december 2019, waarbij op verschillende plaatsen doorzoekingen hebben plaatsgevonden. Mahyari zelf was op die dag in het buitenland. Hij is onverwijd naar Nederland gereisd en heeft zich op 12 december 2021 vrijwillig gemeld bij de FIOD Amsterdam, alwaar hij werd aangehouden. Vervolgens is hij in voorlopige hechtenis genomen.
21. In het verband van het strafrechtelijk onderzoek is Mahyari zeer proactief geweest. Hij heeft al gedurende het opsporingsonderzoek een grote hoeveelheid ontlastende informatie – stukken, documenten, deskundigenberichten, getuigenverklaringen, civiele processtukken, e-mails en audiovisueel materiaal – ingebracht, waarmee wordt aangetoond dat de uitgangspunten van het strafrechtelijk onderzoek fundamenteel onjuist zijn.
22. Mahyari heeft aangetoond dat bancair betalingsverkeer van naar Iran sinds 2012 niet mogelijk is – en dat geld dus *nooit* van de bankrekening van Mahyari naar (verkopers van licenties op natuursteengroeven in) Iran kan worden gevolgd.
23. De meervoudige raadkamer van de rechtbank Amsterdam heeft bij beschikking van 6 juli 2020 de (reeds geschorste) voorlopige hechtenis van Mahyari opgeheven onder de volgende motivering:

*“De rechtbank heft de voorlopige hechtenis op. Vast is komen te staan dat verdachte daadwerkelijk negen steengroeven heeft aangekocht en (deels) heeft geëxploiteerd. Onder die omstandigheden vindt de rechtbank op dit moment geen ernstige bezwaren aanwezig voor de beschuldigingen.”*³
24. Het openbaar ministerie is tegen deze beschikking niet in beroep gegaan.
25. In maart 2021 is het onderzoek Princess afgerond en is het zaaksdossier aan de verdediging verstrekt. Daarbij heeft de verdediging echter moeten vaststellen dat niets van hetgeen door de verdediging al aan ontlastend bewijs was aangedragen en verklaard, in het onderzoek is verwerkt. Niets daarvan is besproken in het eindverbaal. Niets daarvan is zelfs maar als document in het strafdossier gevoegd.
26. Bij brief van 14 april 2021 aan officier van justitie De Leeuw heeft de raadsman van Mahyari op deze fout gewezen:

“Het dossier, zoals beschikbaar gesteld op 15 maart 2021, roept bij eerste kennisneming daarom vooral de vraag op of al hetgeen de verdediging sinds december 2019 heeft bijgedragen aan het onderzoek bij u in het ongerede is geraakt. Niets van

---

² Zo bijvoorbeeld het “P-V aanvraag machtiging leggen conservatoir beslag”, IBN-002, p. 2.

³ **PRODUCTIE 2:** Rb. Amsterdam 6 juli 2020 beschikking opheffing VH.

wat door de verdediging is aangedragen heeft een plaats gekregen in het dossier. Op geen enkele stelling die de verdediging gemotiveerd heeft onderbouwd wordt in de vertogen van de heer Van Stek ingegaan. De standpunten, argumenten en bewijsmiddelen die de verdediging heeft gepresenteerd zijn in het eindverbaal verdonkeremaand.”⁴

27. Dit onvermogen van de FIOD om met tegenspraak om te gaan, heeft geresulteerd in een onterecht(e) (voortzetting van het) strafrechtelijk onderzoek en een eindverbaal dat geheel op drijfzand is gebaseerd.
28. De verdediging heeft vanaf het allereerste moment, bij herhaling en onderbouwd met deskundigenberichten, betoogd en aangetoond *dat bancaire betalingsverkeer met Iran niet mogelijk is*; dat men geldbedragen daarom *nimmer* naar Iran kan volgen; dat de bankmutaties van cliënt integendeel wijzen op alternatieve, indirecte betaalmethoden naar Iran. FIOD en openbaar ministerie hebben dit punt echter niet willen bespreken – hebben er geen onderzoek naar willen doen – hebben het geheel genegeerd.
29. Daarom was Mahyari zelf genoodzaakt om meerdere deskundigenberichten te vragen, onder meer van Thomas Erdbrink. Zijn rapport is als **PRODUCTIE 4**⁵ aangehecht. Uit dit rapport blijkt onder ander dat bancaire betalingsverkeer met Iran sinds 2012 onmogelijk is en dat betalingsverkeer van en naar Iran op basis van vertrouwen verloopt. Waardevaste “luxe” producten zoals auto’s, horloges, kunst, etc. zijn volgens Erdbrink bekende en algemeen aanvaarde tussenstappen in dat betalingsverkeer. De bankmutaties van cliënt zijn dan ook geheel congruent met hetgeen men kan verwachten aan te treffen als iemand zaken doet met Iran en daarom gedwongen is om “alternatieve” methoden aan te wenden om zijn betalingsverkeer met Iran te laten plaatsvinden.
30. In het kader van de Iraanse wetgeving rond de bescherming van buitenlandse investeerders heeft de Iraanse overheid al op 1 juli 2018 vastgesteld:⁶

“Aan de hand van onze navraag bij de officiële instanties van het land [d.i.: Iran – adv.], kunnen wij hierbij bevestigen dat de genoemde persoon [Danial Norouzi Mahyari – adv.], vanaf 2015 tot de dag van vandaag, 9 grote bouwsteen mijnen in de verschillende provincies van het land [d.i.: Iran – adv.] heeft gekocht en een bedrag van 88,3 miljoen euro als kosten van uitrusting en exploitatie van de mijnen in Iran geïnvesteerd.”
31. Ten overvloede heeft Mahyari een aantal Iraanse referenten gevraagd te verklaren hoe zij met hem zaken hebben gedaan in relatie tot betalingsverkeer met Iran. Alleen al deze 9 referenten verklaren al dat zij van Mahyari in Europa EUR 1,9 miljoen aan *cash* en in totaal EUR 48,6 miljoen (aan “waarde”) hebben ontvangen – en dat zij de tegenwaarde daarvan in Iran aan Mahyari ter beschikking hebben gesteld (zie hierna, randnummers 56-64)

⁴ **PRODUCTIE 3:** Brief van mr. Brouwer aan OvJ De Leeuw van 14 april 2021.

⁵ **PRODUCTIE 4:** Thomas Erdbrink: *IRAN: SANCTIES, TRANSACTIES EN BOETES; een onderzoek naar alternatieve geldstromen tussen Nederland en Iran.*

⁶ **PRODUCTIE 5:** Brief Iraanse ambassadeur 1 juli 2018.

32. Mahyari heeft opdracht gegeven aan KPMG Corporate Finance om de 9 steengroeven in Iran te waarderen. In haar rapport van 23 juni 2021⁷ waardeert KPMG de (belangen in de) 9 Iraanse steengroeven per 31 december 2020 in een bandbreedte tussen de EUR 200 en 300 miljoen. In die waardering is een omvangrijke “life-cycle korting” verwerkt, welke korting verlaagd zou kunnen worden door alle 9 steengroeven in exploitatie te nemen. Als die exploitatie in 2026 is gerealiseerd, dan hebben de 9 Iraanse steengroeven een waarde van EUR 1,2 miljard.
33. De verdenking dat Mahyari van Blijdorp geleend geld zou hebben omgeleid en anders zou hebben besteed dan aan de verwerving en exploitatie van Iraanse steengroeven, blijkt reeds met deze korte uiteenzetting al geheel ongefundeerd. Deze zaak kan nimmer tot een strafrechtelijke veroordeling leiden. Mahyari heeft geen misdrijf begaan, Blijdorp is dus ook geen slachtoffer en voor het delen van stukken door het openbaar ministerie met Blijdorp is dus geen ruimte.

A.3 De (totstandkoming van) de bestreden beslissing van het openbaar ministerie

34. In maart 2020 heeft Mahyari aangifte gedaan tegen Blijdorp wegens uitlokking en betaling van de lastercampagne die tegen Mahyari en aan hem gelieerde vennootschappen is gevoerd.⁸ Deze aangifte was een vervolg op, en bouwde voort op, de hiervoor in randnummer 9 vermelde aangifte tegen Moursy van februari 2018. Het besluit van het openbaar ministerie om Blijdorp en Moursy niet te vervolgen werd mede onderbouwd met het argument dat het hier om een “civiele kwestie” zou gaan – waarbij Mahyari werd verwezen naar de hem ten dienste staande civiele rechtsmiddelen.
35. Tegen de beslissing van het openbaar ministerie om Blijdorp niet te vervolgen voor het uitlokken van de lastercampagne van Moursy is namens Mahyari en de aan hem gelieerde vennootschappen een klacht ex artikel 12 Sv ingediend. Deze klacht is thans nog onder behandeling bij het gerechtshof Amsterdam. Op 30 juni 2021 is deze klacht voor de eerste maal in raadkamer van het gerechtshof Amsterdam behandeld.
36. Het hof heeft bij tussenbeschikking van 27 juli 2021 besloten om Blijdorp op te roepen om in raadkamer te worden gehoord. Het horen van Blijdorp werd geagendeerd op 7 oktober 2021.⁹ Uit deze beslissing van het gerechtshof om Blijdorp (en overigens ook Moursy) op te roepen voor verhoor kan worden afgeleid dat de klacht ex art. 12 Sv volgens het hof niet zonder grond is.
37. Op verzoek van de beklaagden is de behandeling bij het hof uitgesteld. Op 15 december 2021 berichtte het gerechtshof dat de nieuwe datum voor de voortzetting van de behandeling is vastgesteld op 24 februari a.s.¹⁰
38. Mede naar aanleiding van voormelde beschikking van het hof is bij brief van 30 augustus 2021 door de advocaat van Mahyari aan het openbaar ministerie verzocht om Blijdorp, al dan niet na een daartoe namens hem strekkend verzoek, geen afschrift van stukken uit het procesdossier

⁷ **PRODUCTIE 6:** KPMG Corporate Finance - RevealRox Group Value Analysis Final report 23 juni 2021

⁸ **PRODUCTIE 7:** Aangifte tegen Blijdorp d.d. 16 maart 2020 (laster).

⁹ **PRODUCTIE 8:** Tussenbeschikking Hof A'dam d.d. 27-07-2021 – Blijdorp.

¹⁰ **PRODUCTIE 9:** E-mail Hof Amsterdam - datum voortzetting art. 12 Sv.

van het onderzoek Princess te (doen) verstrekken. Voor zover van belang is in deze brief vermeld:¹¹

“(…) Inmiddels heeft het gerechtshof Amsterdam in de daaropvolgende procedure ex art. 12 Sv de heer Blijdorp opgeroepen om als beklaagde te worden gehoord. Die tussenstap is een noodzakelijke voorwaarde om te komen tot een bevel vervolging. Op grond van deze ontwikkeling moet er serieus rekening mee worden gehouden dat het gerechtshof het openbaar ministerie zal bevelen om – minst genomen – een opsporingsonderzoek te starten naar de lastercampagne die tegen cliënt is gevoerd en de personen die daar als uitvoerder, organisator en opdrachtgever bij betrokken waren. Een onderzoek waarin de heren Moursy en Blijdorp de status van verdachten zullen hebben.

Zo’n strafrechtelijk onderzoek zou natuurlijk raakvlakken hebben met het onderzoek PRINCESS. Het standpunt van de verdediging is dat de opstelling van de heer Blijdorp en de zijnen in het kader van het onderzoek PRINCESS niet meer is dan een voortzetting van de eerder door hemzelf geëntameerde lastercampagne. Maar ook zonder dat u dat standpunt onderschrijft, moet duidelijk zijn dat beide onderzoeken met elkaar in verband staan.

In het onderzoek PRINCESS is cliënt als verdachte aangemerkt en de heer Blijdorp als slachtoffer. In een strafrechtelijk onderzoek naar de lastercampagne zou cliënt het slachtoffer zijn en de heer Blijdorp de verdachte. In het licht daarvan kan het verstrekken van informatie uit het onderzoek PRINCESS aan het slachtoffer in die zaak het opsporingsonderzoek tegen de verdachte(n) in de andere zaak kunnen compromitteren of zelfs frustreren. Hierin ligt de reden voor het schrijven van deze brief.

Naar verwachting zal de heer Blijdorp in de komende weken op de hoogte raken van de tussenbeslissing van het hof, en zal hij zijn oproeping ontvangen om voor het hof te verschijnen. Het is daarom denkbaar dat de heer Blijdorp en/of zijn advocaat zich in de komende weken (opnieuw) tot u wendt met het verzoek om afschrift van het dossier in de zaak PRINCESS. Het achterliggende doel van zo’n verzoek is dan echter niet om slachtofferrechten in de zaak PRINCESS te effectueren, maar om informatie te verkrijgen waarmee een onderzoek tegen de heer Blijdorp als verdachte kan worden gefrustreerd.

In het belang van het onderzoek tegen de heer Blijdorp dat door het hof aan het openbaar ministerie kan worden opgedragen, verzoek ik u dan ook om de verstrekking van stukken uit het onderzoek PRINCESS aan de heer Blijdorp in elk geval voorshands achterwege te laten – des nodig onder verwijzing naar de weigeringsgrond van art. 187d, eerste lid, onder b. Sv (…).”

39. Bij brief van 7 december 2021 heeft het openbaar ministerie gereageerd op het verzoek tot onthouding van het dossier aan Blijdorp. Voor zover van belang heeft het openbaar ministerie in deze brief opgetekend:¹²

¹¹ **PRODUCTIE 10:** Brief DVAB aan OM 30 augustus 2021_Verstrekking stukken aan WAB.

¹² **PRODUCTIE 11:** Brief van OvJ 7 december 2021.

“Ad. 10 Ik heb de stukken tot die zitting van 07 oktober niet aan de aangever verstrekt. De zitting is echter aangehouden en ik heb navraag gedaan, maar er is ook nog geen nieuwe datum bepaald. Inmiddels heb ik besloten het algemeen dossier en het zaaksdossier ter beschikking te stellen aan de raadvrouw van de benadeelde partij.”

40. In reactie hierop is bij e-mail van 8 december 2021 aan het openbaar ministerie een drietal vragen voorgelegd, inhoudende:¹³

“Mijn vragen aan u en / of mr. [Van Staden ten Brink]:

- is het dossier en het zaaksdossier feitelijk reeds verstrekt? Zo ja, op welke datum?*
- Zo nee, kunt u mij schriftelijk toezeggen dat u het dossier niet zult verstrekken tot het moment dat de kort geding rechter heeft geoordeeld over een vordering van Mahyari om het openbaar ministerie voorshands te verbieden het dossier aan Blijdorp te verstrekken? Dit kort geding zeg ik u bij dezen aan.*
- Indien u zo’n schriftelijke toezegging niet wenst te geven, dan verzoek ik u mij dat per omgaande te laten weten, opdat ik op kortst mogelijke termijn de voorzieningenrechter kan laten beslissen op een vordering van Mahyari om het OM te verbieden te verstrekken totdat de verdediging in de gelegenheid is gesteld de rechter op deze beslissing te adiëren.”*

41. Bij e-mail van gelijke datum is door het openbaar ministerie bevestigd dat het algemeen dossier en zaaksdossier nog niet aan de raadvrouw van Blijdorp zijn verstrekt. Daar zullen de officieren van justitie in ieder geval tot en met maandag 13 december 2021 niet overgaan.¹⁴

42. Bij e-mail van 13 december 2021 berichtte het openbaar ministerie:¹⁵

“Wij hebben het wettelijk verankerd recht op kennisname van relevante dossierstukken door een slachtoffer en de belangen van slachtoffer Blijdorp bij een dergelijke kennisname, afgewogen tegen de door u aangevoerde bedenkingen en aantijgingen, wat daar verder ook van zij.

Deze afweging leidt ertoe dat het OM blijft bij het besluit om de advocaat van Blijdorp afschrift van relevante delen van het strafdossier te verstrekken.

Wel ziet het OM aanleiding om het afschrift in het kader van een te maken afweging omtrent proportionaliteit en relevantie vooralsnog te beperken tot 55 pagina’s uit het procesdossier (kort weergegeven: het OPV en het zaaksdossier 1). Ook zal het OM conform beleid het afschrift schonen van persoonlijke gegevens van derden. Hierbij sturen wij u als bijlage het aan de raadvrouw van Blijdorp te verstrekken afschrift.”¹⁶

43. De kern van het onderhavige geschil is hiermee tamelijk eenvoudig te schetsen: het openbaar ministerie heeft besloten om op de voet van art. 51b Sv processtukken uit het onderzoek Princess aan (de advocaten van) Blijdorp te verstrekken. Naar het oordeel van Mahyari is deze

¹³ **PRODUCTIE 12:** E-mail van DVAB aan OM d.d. 08-12-2021.

¹⁴ **PRODUCTIE 13:** E-mail_Re_ SPOED - verzoek inlichtingen - aanzegging kort geding.

¹⁵ **PRODUCTIE 14:** Email_Onderzoek Princess _ Mahyari_ Verstrekking dossierstukken slachtoffer.

¹⁶ De bijlage bij deze email – de stukken zoals het openbaar ministerie die voornemens is aan Blijdorp ter beschikking te stellen – zijn als **PRODUCTIE 15** aangehecht.

beslissing onjuist, heeft het openbaar ministerie in elk geval in redelijkheid niet tot deze beslissing kunnen komen, om de volgende – kort samengevatte – redenen:

- Blijdorp heeft geen recht op enig stuk omdat hij niet als slachtoffer kan worden aangemerkt, nu (jegens hem) geen strafbaar feit is begaan en hij bewust een onjuiste/valse aangifte tegen Mahyari heeft gedaan;
  - Blijdorp kan voorts niet als slachtoffer worden aangemerkt nu de onderliggende civiele kwestie in alle opzichten is geschikt en de schikkingsovereenkomsten nog steeds van kracht zijn;
  - Blijdorp heeft op dit moment geen recht op verstrekking van stukken nu dit (thans) niet kan strekken tot de bevordering van enig door art. 51b Sv beschermd belang (t.w. de uitoefening van het spreekrecht of het indienen van een vordering als benadeelde partij);
  - De eerder door Blijdorp geïnitieerde en betaalde lastercampagne geeft ernstige grond voor de reële vrees dat alle door het openbaar ministerie verstrekte stukken opnieuw door Blijdorp in een lastercampagne tegen Mahyari zullen worden gebruikt – met ernstige schade tot gevolg;
  - Het onderzoek in de zaak Princess is nog niet afgerond, nu de verdediging nog wacht op completering van het strafdossier door het openbaar ministerie en op de afronding van het daarop volgende onderzoek à décharge onder leiding van de rechter-commissaris;
  - Het openbaar ministerie heeft nog geen vervolgingsbeslissing genomen;
  - Het is reeds nu al hoogst onwaarschijnlijk dat het onderzoek onder de naam “Princess” ooit tot een rechterlijke procedure laat staan een rechterlijke veroordeling zal leiden;
  - Verstrekking is op dit moment in elk geval ontijdig – en dus onrechtmatig – nu:
    - o Aannemelijk is dat Blijdorp in het onderzoek “Princess” nog als getuige door de verdediging zal moeten worden gehoord;
    - o Er een opsporingsbelang aanwezig is in het verband van de beide lopende art. 12 Sv procedures tegen Blijdorp en (waar het betreft de lastercampagne) zijn medeverdachte, welk opsporingsbelang door de verstrekking kan worden doorkruist.
44. Deze procedure heeft een omvangrijke achtergrond, een bloemrijk decor, maar de interventie van de Voorzieningenrechter wordt (slechts) ingeroepen om deze beslissing van het openbaar ministerie – de beslissing om afschrift van stukken uit het strafdossier Princess aan (de advocaten van) Blijdorp te verstrekken – te redresseren.

B. VERZOEK SLUITING DER DEUREN, GEEN PERSROL ETC.

45. Via deze dagvaarding vordert Mahyari dat het openbaar ministerie wordt verboden processtukken en informatie uit een strafrechtelijk onderzoek genaamd “Princess” aan (de advocaten van) Blijdorp te verstrekken. Daartoe worden in deze dagvaarding zaken besproken waarvan nu juist wordt beoogd om deze door middel van de vordering niet kenbaar te laten worden bij (advocaten van) Blijdorp. Dit brengt met zich dat Mahyari’s vordering illusoir wordt indien deze dagvaarding in de openbaarheid wordt besproken.

46. Een openbare behandeling van dit kort geding komt derhalve in strijd met belangen van de openbare orde, de goede zeden, gewichtige opsporingsbelangen en andere zwaarwegende zaken.
47. Gelet op het voorgaande verzoekt Mahyari u, Edelachtbare heer/vrouwe, Voorzieningenrechter, de zaak met gesloten deuren te behandelen, de dagvaarding niet op enige persrol te laten plaatsen, geen afschrift van de uitspraak op Rechtspraak.nl te (laten) publiceren – ook niet geanonimiseerd – en ook overigens de stukken in deze kwestie niet op reguliere wijze maar op uiterst vertrouwelijke wijze te behandelen.
48. Het openbaar ministerie heeft te kennen gegeven zich op dit punt aan het oordeel van u, Edelachtbare heer/vrouwe, Voorzieningenrechter te refereren.

C. DE FEITEN

49. De voorliggende rechtsvraag is niet heel complex. De feitelijke achtergrond van de zaak is dat evenmin, maar is wel zeer omvangrijk.
50. In deze procedure moet een balans worden gevonden tussen een te uitgebreide en een te beknopte weergave van de voorgeschiedenis van deze procedure. Maar daarbij wordt Mahyari geconfronteerd met de Wet van Brandolini.¹⁷ Deze Wet beschrijft het beginsel van “bullshit-asymmetrie”:

“De hoeveelheid energie die nodig is om bullshit tegen te spreken, is oneindig veel groter dan het verzinnen van die bullshit”.

51. Wezenlijk moet Mahyari zich sinds november 2017 verdedigen tegen onware en lasterlijke verhalen die door Blijdorp en zijn handlangers over hem worden verspreid. Om die “bullshit” tegen te spreken is veel energie nodig. Die energie vertaalt zich in een bijzondere aandacht voor de feiten. Want de feiten liegen niet. Het gaat er alleen maar om dat iemand bereid is om naar de feiten te kijken. Die bereidheid heeft Mahyari bij de FIOD en het openbaar ministerie niet aangetroffen.
52. De belangrijkste reden voor de navolgende uiteenzetting van de feiten is echter deze, dat alleen door kennis te nemen van de *gehele* geschiedenis van de samenwerking en interactie tussen Mahyari en Blijdorp kan worden vastgesteld en begrepen dat onder deze casus geen strafbaar feit ligt. Dat Mahyari geen dader is. Dat Blijdorp geen slachtoffer is. Dat Mahyari terecht en op goede gronden vreest dat van alle stukken die door het openbaar ministerie aan Blijdorp zullen worden verstrekt misbruik zal worden gemaakt in een vervolg op de sinds eind 2017 tegen Mahyari gevoerde lastercampagne.

C.1 Introductie van de hoofdpersonen

53. Mahyari is geboren in 1987 en is van Iraanse komaf. Hij is op zijn vijfde jaar met zijn moeder en broer naar Nederland gekomen. Bij zijn eerste bezoek in Iran in 2010 werd hij gegrepen door de unieke soorten natuursteen die in Iran werden gewonnen. Hij nam een koffer vol Iraanse natuursteenmonsters mee naar Nederland en ging daarmee langs architecten en ontwerpers om dit bijzondere materiaal onder de aandacht te brengen. Zo is hij – letterlijk vanuit de

---

¹⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Brandolini%27s_law.

kofferbak van zijn auto – zijn onderneming SolidNature begonnen. Sindsdien is hij actief in de import, bewerking en installatie van zeldzame natuurstenen in internationale projecten.

54. Na de start van de onderneming werden in 2012 sancties van kracht die regulier bancaire betalingsverkeer met Iran onmogelijk maakten. Hierdoor werd Mahyari gedwongen om alternatieve vormen van betaling naar Iran te ontwikkelen. Natuursteen uit Iran viel overigens onder geen enkele sanctie.
55. SolidNature groeide hard. In 2014 verkocht Mahyari 10% van de aandelen SolidNature voor EUR 4 miljoen aan drie investeerders – wat zich vertaalt in een waarde op dat moment van EUR 40 miljoen voor de gehele onderneming SolidNature. SolidNature is na het eerste jaar steeds winstgevend geweest, met een winst in 2017 van ruim EUR 2,7 miljoen. Vanwege de lastercampagne die eind 2017 losbarstte, was Mahyari gedwongen om SolidNature in 2018 te verkopen.
56. Vanaf eind 2014 onderzocht Mahyari de mogelijkheid om licenties te verwerven voor de exploitatie van steengroeven in Iran.
57. Blijdorp is een gefortuneerde Nederlandse ondernemer uit de Quote500 lijst. Blijdorp is directeur-groot aandeelhouder van het sinds 2018 beursgenoteerde B&S.
58. In het voorjaar van 2015 werd Blijdorp bij Mahyari geïntroduceerd door mr. Schelling, die als advocaat optrad voor ieder van hen en hun bedrijven. In de zomer van 2015 zijn de ondernemers Mahyari (27 jaar oud) en Blijdorp (63 jaar oud) een zakelijke samenwerking aangegaan. Die samenwerking richtte zich op het verkrijgen en exploiteren van (van overheidswege vergunde) exploitatielicenties op natuursteengroeven in Iran.
59. Michiel Mulders ("**Mulders**") is de persoonlijke assistent van Blijdorp. Hij heeft in Delft technische bestuurskunde in gestudeerd en ook nog een jaar mijnbouwkunde. Hij heeft gewerkt in de logistiek, als secretaris van de board van ICI en als investeringsmanager bij het private equity fonds Nimbus. Sinds 2013 werkt hij – naar eigen zeggen¹⁸ – vanuit zijn persoonlijke holding, Liverbird, "voor Willem Blijdorp in privé."

C.2 Due diligence van Mulders

60. In juni 2015 besloten Mahyari en Blijdorp samen te gaan werken om exploitatielicenties in Iraanse steengroeven te verwerven. Mulders was de privé-investeringsadviseur van Blijdorp en had daarbij een achtergrond in mijnbouwkunde. Blijdorp heeft Mulders ingeschakeld om het investeringsplan van Mahyari te toetsen en verder te ontwikkelen.
61. Anders dan Mahyari had Mulders, als ervaren investeringsmanager, wél de kennis en ervaring om een deugdelijk investeringsvoorstel en een kloppend businessplan te kunnen schrijven. Vanaf het allereerste begin van de samenwerking wordt Michiel Mulders dan ook degene die de financiële prognoses en de businessplannen voor de verwerving van (de belangen in) de steengroeven en de onderneming STI opstelt.

---

¹⁸ Zie zijn verklaring bij de FIOD G01-01, p.1.

62. Daartoe maakt Mulders op 14 juli 2015 de spreadsheet “Plan Perzië” aan.¹⁹ Deze spreadsheet wordt in de loop der tijd door Mulders, aan de hand van steeds nieuwe en aanvullende informatie die hij mede aan de hand van eigen onderzoek had verkregen, steeds verder aangevuld en bijgeschaafd. Mulders is de penvoerder van “Plan Perzië” en van alle andere businessplannen die later worden geschreven.

C.3 De juridische grondslag van de samenwerking

63. In de maanden juni en augustus 2015 verstrekke Blijdorp in totaal EUR 21,5 miljoen aan leningen aan Mahyari in privé ten behoeve van deze samenwerking. De formalisering van deze eerste leningen vond plaats met leenovereenkomsten²⁰ en met twee Letters of Intent (“LoI”).²¹
64. De leningsovereenkomsten tussen Blijdorp en Mahyari zijn kort en duidelijk: Mahyari leent van Blijdorp “*for the financing of Borrower’s business activities*”. Er is geen termijn voor terugbetaling afgesproken. Er zijn geen zekerheden (pandrecht o.i.d.) afgesproken. Wél heeft Blijdorp *due diligence* gedaan op zowel de te verwerven steengroeven als op de waarde van SolidNature – het belangrijkste vermogensbestanddeel van zijn privé-schuldenaar Mahyari.
65. De twee LoI’s hebben elk betrekking op een afzonderlijke lening. De tweede LoI verwijst uitdrukkelijk naar de eerste (zie punt 4 van deze LoI), en bevat daarnaast een bijzondere afspraak over de (tweede) lening van EUR 11,5 miljoen. De centrale afspraken in de LoI’s zijn:
1. De leningen die Mahyari heeft verkregen strekken tot de aankoop van (belangen in) steengroeven;
  2. Indien Mahyari er in zou slagen (licenties van) Iraanse steengroeven te verwerven, dan zouden deze samen met de door Mahyari verkregen leningen worden ingebracht en omgezet in een 50-50% aandeelhoudersstructuur;
66. Ook in de LoI’s worden *geen* aanvullende zekerheden bedongen of afgesproken. Behalve een inkoopvoordeel voor de onderneming wordt *niets* afgesproken over de aandelen of de eigendom van SolidNature B.V.

C.4 De betaling voor de Iraanse steengroeven

67. In augustus en september 2015 verwerft Mahyari, zoals beoogd, in privé de (licenties in) (toen nog) 8 Iraanse steengroeven.
68. Het is van algemene bekendheid dat op Iran internationale – m.n. Amerikaanse – handelssancties drukken. Sinds 2012 is Iran afgesloten van het internationale bancaire betalingssysteem SWIFT.²² Vanaf dat moment is rechtstreeks bancair betalingsverkeer met Iran onmogelijk.²³ Betalingen naar Iran – bijvoorbeeld voor de verwerving van exploitatielicenties op

¹⁹ **PRODUCTIE 16:** Documenteigenschappen van 150714 Plan Perzie.

²⁰ In totaal zijn er 12 afzonderlijke leenovereenkomsten. De eerste dateert van 17 juni 2015, de laatste van 21 december 2016. Zij zijn alle 12 wezenlijk identiek, daarom volstaat Mahyari er mee om alleen de eerste leenovereenkomst als voorbeeld aan te hechten als **PRODUCTIE 17**.

²¹ **PRODUCTIE 18:** Letter of Intent I, d.d. 17 juni 2015; **PRODUCTIE 19:** Letter of Intent 2 d.d. 13 augustus 2015.

²² <https://www.swift.com/insights/press-releases/swift-instructed-to-disconnect-sanctioned-iranian-banks-following-eu-council-decision>

²³ **PRODUCTIE 20:** Deskundigenopinie Betaalverkeer Iran, 22 april 2020, mr. Amar; **PRODUCTIE 21:** Deskundigenopinie Bancair betaalverkeer met Iran, 7 mei 2021, mr. Amar.

natuursteingroeven – dienen aldus noodzakelijkerwijs via indirecte bancaire methodes of langs niet-bancaire wegen te verlopen.

69. Handelsverkeer met Iran is niet verboden. Betalingsverkeer met Iran is dat evenmin. Dat voor zulk rechtmatig betalingsverkeer indirecte bancaire methodes moeten worden gebruikt, of dat voor zulk betalingsverkeer niet-bancaire wegen (bijvoorbeeld ruilhandel) moet worden benut, maakt zulk betalingsverkeer evenmin onrechtmatig of illegaal. Andere methoden van betaling zijn eenvoudigweg niet beschikbaar.
70. De methoden die in de praktijk voor betalingsverkeer met Iran worden gebruikt, zijn beschreven in een deskundigenbericht van de journalist Thomas Erdbrink, bij het grote publiek bekend als 'onze man in Teheran'.²⁴ Alle in de praktijk benutte vormen van betaling zijn indirect en zijn niet zonder meer herkenbaar als betaling naar Iran. Dit laatste vooral onder druk van de compliance-afdelingen van banken, die beducht zijn voor Amerikaanse boetes en daarom geen enkele betrokkenheid bij betalingsverkeer met Iran wensen te hebben.²⁵
71. Erdbrink beschrijft de volgende vormen van betaling dan wel waarde-verplaatsing naar Iran:
- De fysieke verplaatsing van cash-geld;
  - Internationale geld-transfers via tussenpersonen – Sarafi's;
  - Bancaire betalingen naar (partijen in) derde landen, die de ontvangen gelden naar Iran kunnen doorleiden;
  - Het kopen van kunst, juwelen, dure horloges, iPhones, designerartikelen of andere objecten van waarde en die objecten fysiek verplaatsen. Van Iran naar het buitenland of van het buitenland naar Iran. Daarmee wordt fysiek waarde verplaatst;
  - Het betalen van rekeningen of facturen voor derden *buiten* Iran – met terugbetaling van die uitgaven *in* Iran;
  - Het ter beschikking stellen van betaalpassen, creditcards of bankrekeningen aan derden; de uitgaven die door deze derden buiten Iran worden gedaan, worden in Iran terugbetaald;
  - Het kopen en (als trustee) bewaren, beheren dan wel verpanden van beleggingsobjecten zoals luxe auto's, luxe voorwerpen, kunstobjecten, effectenportefeuilles, onroerend goed buiten Iran; de tegenwaarde van de beleggingen buiten Iran wordt in Iran ter beschikking

---

²⁴ **PRODUCTIE 4:** Onderzoek betaalverkeer Iran. Erdbrink is een Nederlandse journalist voor o.m. de New York Times en (voordien) de Washington Post, getrouwd met een Iraanse vrouw, al 20 jaar woonachtig in Iran en maker van de VPRO documentaireserie "Onze man in Teheran". Het verzoek aan Erdbrink was om te beschrijven wat in de afgelopen 20 jaar de (on)mogelijkheden voor bancair betalingsverkeer waren en zijn, en welke alternatieve betaalvormen en -structuren er in de praktijk zijn ontwikkeld om "waarde" van en naar Iran te verplaatsen.

²⁵ De door Erdbrink geschetste structuur van het banktoezicht is als volgt: Er zijn geen Europese beperkingen op betalingen van en naar Iran. Er zijn echter wel Amerikaanse sancties op betalingen van en naar Iran. Europese banken vrezen Amerikaanse boetes, en kiezen er daarom voor om zich te conformeren aan de Amerikaanse sanctieregels. Daarom speuren de compliance afdelingen van de banken naar aanwijzingen dat betalingsverkeer met Iran plaatsvindt. Vermoedt men dat een betaling verband kan houden met (betalingsverkeer met) Iran, dan weigert de bank niet alleen de betaling uit te voeren, maar dan worden vragen gesteld aan de cliënt over de aard en achtergrond van de betaling. Als die vragen vervolgens niet ten genoegte van de bank worden beantwoord, dan wordt de klantrelatie door de bank beëindigd.

gesteld. De beleggingen kunnen op een later moment worden geliquideerd om voor de Iraanse “rechthebbende” betalingen buiten Iran te kunnen doen.

72. Van belang is daarbij dat, zoals Erdbrink meldt, al deze transacties op basis van vertrouwen worden afgewikkeld. Er wordt van deze transacties weinig tot niets op papier gezet, mede vanwege de vereiste snelheid in het betalingsverkeer. De *werkelijke* verhoudingen – bijvoorbeeld dat iemand weliswaar een bankrekening, een effectenportefeuille of een woning op zijn naam heeft staan, maar deze *voor een ander* houdt – blijken niet uit enig document.
73. Om toch genoegzaam aannemelijk te kunnen maken dat Mahyari betalingen aan Iraanse partijen heeft verricht, heeft Mahyari een aantal Iraanse relaties gevraagd om een referentie. Het perspectief van de vraag van Mahyari én van de verkregen referenties is dit, dat de referenten een verklaring afleggen over de door hen beleefde *betrouwbaarheid* van Mahyari als schuldenaar of wederpartij in een transactie.²⁶ Deze referenties zijn als **PRODUCTIE 22 T/M 30** aangehecht.²⁷

C.4.1 Cash

74. In de betaalstructuren speelt cash een belangrijke rol. Grote hoeveelheden cash kan men echter buitengewoon moeilijk bij banken verkrijgen. Dat leidt tot vragen van de compliance-afdelingen.²⁸ Een alternatief is dan ook om cash in het casino te halen. Mahyari heeft Holland Casino veelvuldig bezocht en heeft daar met zijn bankpassen en creditcards speelpenningen aangeschaft. Die speelpenningen werden “opgepot”. Eens in de zoveel bezoeken liet hij de speelpenningen in cash uitbetalen. De aanschaf van speelpenningen in Holland Casino was aldus telkens een stap tot het verkrijgen van contanten in het betalingsverkeer met Iran.
75. Verschillende referenten verklaren over cashbedragen die zij van Mahyari hebben ontvangen:

Referentie H.M. (PRODUCTIE 27): “... dat ik gedurende de jaren 2015 á 2017 meerdere malen banknoten van de heer Danial Norouzi Mahyari heb ontvangen en in ruil daarvoor het rial equivalent daarvan in Iran tot zijn beschikking heb gesteld. Het totale bedrag van deze transacties bestond uit 1.200.000,- euro.”

Referentie A.L. (PRODUCTIE 23): “... dat ik gedurende het jaar 2016 tenminste vier keer in Nederland Euro banknoten van de heer Danial Norouzi Mahyari ontvangen heb. Het totale bedrag hiervan was vierhonderd duizend euro contant geld, wat door mijn vrienden en kennissen in Nederland ontvangen werd. Deze hebben vervolgens de euro bedragen op een geschikte wijze naar Iran gebracht en ik heb het equivalent van het rial bedrag daarvan ter beschikking van de heer Danial Norouzi Mahyari in Iran gesteld. Ik dank God dat ondanks het ontstaan van vele risico's als gevolg van de sancties en bancaire restricties, wij onze zaken op een goede manier mochten managen en afronden.”

Referentie G.E. (PRODUCTIE 25): “...dat ik gedurende het jaar ten minste drie keer en in totaal driehonderd duizend euro aan banknoten van de heer Danial Norouzi Mahyari in

---

²⁶ Zie hetgeen Erdbrink daarover beschrijft op p. 48 van zijn rapport, **PRODUCTIE 4**.

²⁷ Deze verklaringen zijn voorzien van notarieel gelegaliseerde bevestigingen van handtekeningen alsmede van kopieën van de geboortebewijzen en de identiteitsbewijzen van degene die de referentie afgeeft. Om redenen van privacybescherming worden alleen de geanonimiseerde beëdigde Nederlandse vertalingen van deze verklaringen als productie aangehecht.

²⁸ Zie ook hetgeen Erdbrink schrijft op p. 34 van zijn rapport, **PRODUCTIE 4**.

Nederland ontvangen heb. [...] Het rial equivalent van het bedrag heb ik in Iran ter beschikking van de heer Norouzi Mahyari gesteld. Afrekening is volledig geschied.”

76. De cash-bedragen die alleen al door deze 3 referenten worden genoemd tellen op tot EUR 1,9 miljoen.

C.4.2 Betalingen voor derden

77. Een andere belangrijke methode in het alternatieve betalingsverkeer is het betalen van schulden, rekeningen of uitgaven in Europa of Amerika voor Iraanse partijen. De tegenwaarde van die betalingen ontvangt men dan in Iran terug. Mahyari betaalde kosten voor derden – collegegeld; bootcharter; advocatenkosten; kosten voor investeringen; betalingen voor creditcards die in Europa aan Iraanse partijen ter beschikking zijn gesteld, etc.

Referentie M.T. (PRODUCTIE 30): “.. dat ik in het jaar 2016 het rial equivalent van 5.000.000,- euro ter beschikking van de heer Danial Norouzi Mahyari in Iran heb gesteld. In ruil daarvoor instrueerde ik hem betalingen te verzorgen. Op deze wijze heeft hij meerdere malen euro bedragen tot 5.000.000,- euro in opdracht van mij overgedragen. [...] De boeken werden wekelijks gecontroleerd mede door het checken van bank statements in het buitenland en werden aan ons beschikbaar gemaakt.”

78. Er zit een grens aan de kosten die een Nederlandse onderneming voor een ander(e) onderneming) kan betalen: de boekhouder, de accountant en zelfs de compliance afdeling van de bank moeten akkoord gaan met zulke betalingen.²⁹ Een in dit verband veel minder kwetsbare titel voor een betaling is die van de lening. Daarom heeft Mahyari een groot aantal betalingen uit hoofde van “lening” gedaan. Terugbetaling van zulke leningen vond dan in Iran plaats.

C.4.3 Via waardevaste (luxe) producten en vastgoed

79. Uit het rapport van Erdbrink blijkt dat in het betalingsverkeer met Iran niet zelden een tussenstap in waardevaste (luxe-)producten wordt gezet: dure auto's, kunst, aandelenportefeuilles, onroerend goed kunnen als onderpand dienen voor leningen die in Iran zijn verstrekt. Ook Mahyari heeft door middel van deze tussenstap waarde naar Iran over kunnen brengen:

Referentie M.M.A. (PRODUCTIE 28): “[Ik heb] bedragen in rial, in totaal gelijk aan ongeveer 1.000.000,- euro ter beschikking van de heer Mahyari gesteld. Tegen deze lening heb ik tijdgebonden cheques, een aantal schilderijen, waardevolle kunstobjecten en gerelateerde facturen, zowel in Iran als in Nederland, als onderpand ontvangen. Samenwerking met de heer Danial Norouzi Mahyari is altijd naar mijn volle tevredenheid geweest”.

Referentie H.J. (PRODUCTIE 26): “Ik heb gedurende de jaren 2015 á 2016 meerdere leningen ter financiering van de investeringen van de heer Danial Norouzi Mahyari in Iran tot zijn beschikking gesteld. Hij heeft als onderpand zaken zoals cheques en promessen in Iran en aandelen van zijn bedrijf in Nederland ter beschikking gesteld. De duur van deze leningen was over het algemeen kort en minder dan een jaar en de bedragen varieerden van 1 miljoen tot 4.250.000,00 euro en vormden in totaal 30.000.000,- euro. Teven[s], zijn

---

²⁹ Als de bank een voor de onderneming “atypische” betaling signaleert, vraagt de bank informatie en onderliggende documentatie op.

alle transacties en leningen afgerekend en afgedaan en ik ben volledig tevreden met het zakendoen doen met de heer Danial Norouzi Mahyari."

80. In andere gevallen heeft Mahyari zulke objecten gekocht om deze als "trustee" voor een Iraanse partij te gaan houden:

Referentie A.T (PRODUCTIE 24): *"dat hij [Mahyari] tegen een bedrag van 5.000.000 euro een villa-huis in de beste regio van Nederland voor mij heeft gekocht. In deze transactie heeft de heer Norouzi [Mahyari] de rol van vertrouwenspersoon voor mij vervuld. De riel equivalent van voornoemde bedrag is volgens zijn instructie geleidelijk aan personen en bedrijven in Iran betaald 'voor zijn investeringen in Iran'".*

81. Kleinere objecten van grote waarde – sierraden, horloges, designerartikelen – zijn over de grens naar Iran gebracht en zijn aldaar in betaling gegeven:

Referentie M.R. (PRODUCTIE 29): *"... dat de heer Danial Norouzi Mahyari omwille van het betalen van zijn schulden aan schuldeisers in Iran, mij instrueerde om zijn schulden in Iran te betalen [...] Tegen mijn vordering en van de heer Danial Norouzi Mahyari heb ik zes horloges van het merk Patek Philippe met alle bijbehorende documenten en bonnen van hem ontvangen. Er is dus volledige afrekening geschied en ik heb geen claims of klachten tegen de heer Norouzi Mahyari."*

82. Reeds de bedragen die door deze (slechts) 9 referenten worden genoemd tellen op tot een totaal van EUR 48,6 miljoen, dat door Mahyari naar Iran is overgebracht.

83. In dit verband wijst Mahyari opnieuw op hetgeen van de zijde van de Iraanse overheid is verklaard over de omvang van zijn investeringen in Iran – en dus de omvang van zijn betalingen naar Iran: in het kader van de Iraanse wetgeving rond de bescherming van buitenlandse investeerders³⁰ heeft de Iraanse ambassadeur in Nederland bij brief van 1 juli 2018 verklaard:³¹

"Aan de hand van onze navraag bij de officiële instanties van het land [d.i.: Iran – adv.], kunnen wij hierbij bevestigen dat de genoemde persoon [Danial Norouzi Mahyari – adv.], vanaf 2015 tot de dag van vandaag, 9 grote bouwsteen mijnen in de verschillende provincies van het land [d.i.: Iran – adv.] heeft gekocht en een bedrag van 88,3 miljoen euro als kosten van uitrusting en exploitatie van de mijnen in Iran geïnvesteerd."

84. Zowel Blijdorp³² als Mulders³³ wisten dat bancaire betalingsverkeer met Iran onmogelijk was. Mahyari heeft tegenover hen ook nimmer een geheim gemaakt van de methoden die hij wél gebruikte om waarde naar Iran over te brengen. De hen bekende noodzaak om indirect of niet-bancair naar Iran te betalen heeft geleid tot de omschrijving in de leenovereenkomsten, dat de leningen aan Mahyari werden verstrekt *"for his business purposes"*. In de leningsdocumentatie

³⁰ Zie <http://opiran.org/investment-protection-measures-in-iran/> en de Foreign Investment Promotion and Protection Act (FIPPA). Een belangrijke stap in het beschermingsregime van de FIPPA is de erkenning en de vergunning van de buitenlandse investering. In dat proces verklaart de ambassade van het vestigingsland van de investeerder, na een onderzoek in de Iraanse systemen en registraties, wat de waarde van de investering in Iran is geweest.

³¹ **PRODUCTIE 5.**

³² Bij de FIOD verklaart Blijdorp: *"Dit hebben wij gedaan in Dubai omdat mensen geen geld konden overmaken naar Iran"* (G03-01, p. 2), en: *"In verband met het sanctieregime was het niet mogelijk om rechtstreeks geld naar Iran over te maken."* (G03-03, Bijlage 2, p. 1).

³³ *"Het was niet mogelijk om gelden rechtstreeks naar Iran te boeken"*, verklaart Mulders bij de FIOD (G01-01, p. 2).

is zodoende bewust ruimte gecreëerd tussen enerzijds de geleende bedragen en anderzijds de wijze waarop die geleende bedragen dienden te worden besteed. Uiteindelijk (zo blijkt ook uit de LOL's) strekten de geleende bedragen ertoe dat belangen in steengroeven zouden worden verworven. Maar een *aantoonbaar* en *rechtstreeks* verband tussen beide werd en wordt niet verlangd – juist vanwege de aan alle partijen bekende onmogelijkheid om rechtstreeks, transparant en navolgbaar van Nederland naar Iran te betalen.

85. Eiser merkt nog op dat later in deze dagvaarding (met name in onderdelen C.8 en C.9) zal worden aangetoond dat deze indirecte betalingsmethoden in dit geval niet meebrachten dat Blijdorp de aanwending van de door hem beschikbaar gestelde leningen niet kon volgen. Blijdorp werd minutieus, tot op de laatste cent, op de hoogte gehouden van de uitgaven die ten behoeve van de exploitatie van de steengroeven in Iran werden gedaan.

C.5 Poging tot doorverkoop – rol Mulders

86. Al kort na de verwerving van de (aanvankelijk) 8 (licenties op) Iraanse steengroeven wordt door Blijdorp en Mahyari een traject ingezet om deze met winst door te verkopen. Dit project werd geleid door Mulders. In de periode oktober 2015 – januari 2016 wordt daartoe de hulp van tussenpersoon/bemiddelaar KeyQ ingeroepen. De centrale figuur daarin was Thijs Jochems. De verwachte doorverkoopprijs is tenminste EUR 250 miljoen. Op dat moment was nog slechts EUR 21,5 miljoen in deze steengroeven geïnvesteerd.
87. De opdracht aan KeyQ/Paramount was om een “Investment Memorandum” (“IM”) op te stellen – een verkoopdocument, een “brochure” – en daarmee potentiële kopers te benaderen en te interesseren om de (belangen in de) steengroeven te kopen. Daarvoor had KeyQ/Paramount veel informatie nodig. Informatie over de wereldmarkt in natuursteen, over de steengroeven zelf, over de geologie en de reserves van de steengroeven, over de financiële cijfers van de steengroeven. Mulders is degene die met KeyQ/Paramount over deze kwesties correspondeert en die hen van al deze informatie voorziet. De eerste aanzet voor een IM in de vorm van een Powerpoint is door Mulders zelf gemaakt.³⁴ Mulders verstrekt ook productiecijfers en de financiële informatie over de steengroeven aan Thijs Jochems door een bijgewerkte versie van de spreadsheet “Plan Perzie” toe te sturen.³⁵ In dit door hem aanpaste plan³⁶ heeft Mulders bijvoorbeeld ook marktprijzen voor verschillende soorten natuursteen opgenomen – waaronder de marktprijzen voor natuursteen die vergelijkbaar was met de natuursteen die in de verschillende eigen steengroeven werd of kon worden gewonnen. Ook heeft hij een tabblad “IM” toegevoegd, waarin de bevindingen van de geologische rapporten zijn opgenomen en naar geldbedragen zijn vertaald.

C.6 Enkele waarderings van de steengroeven

88. De door de FIOD uitgesproken verdenking houdt in dat Mahyari (een deel?) van de van Blijdorp geleende bedragen niet zou hebben besteed aan de verwerving en exploitatie van steengroeven in Iran. Indien juist, dan zou dat met zich moeten brengen dat de waarde van de

---

³⁴ **PRODUCTIE 31:** Investment Opportunity in Iran; **PRODUCTIE 32:** Documenteigenschappen ppt Investment Opportunity in Iran.

³⁵ **PRODUCTIE 33:** Email 17-11-2015 van MM aan KeyQ – Plan Perzie.

³⁶ **PRODUCTIE 34:** 151116 Plan Perzie Thijs Jochems; **PRODUCTIE 35:** Documenteigenschappen 151116 Plan Perzie Thijs Jochems.

in Iran verworven steengroeven aanmerkelijk lager zou moeten liggen dan het bedrag van de door Blijdorp verstrekte leningen.

89. Over de waarde van de Iraanse steengroeven is veel bekend. Mahyari volstaat hier met het aandragen van 3 onderscheiden waarderings.

C.6.1 Waardering steengroeven ten behoeve van openingsbalans Sapphire

90. Het onder C.5 besproken verkooptraject is door Blijdorp getorpedeerd, omdat de steengroeven op dat moment nog steeds op naam van Mahyari stonden. Op dat moment wist Mahyari niet wat de reden daarvoor was. Eerst later begreep Mahyari dat het plan van Blijdorp was om de steengroeven van Mahyari *af te pakken* – zie hierna, randnummers ***.
91. Een stap in de “*paper trail*” die Blijdorp daarvoor heeft gecreëerd was de (valse) inbreng van de (licenties van de) steengroeven in zijn 100% rechtspersoon Sapphire Natural Stone Trading DMCC (“**Sapphire**”). Die inbreng werd “geregeld” door middel van een vals “confirmation document” van 10 december 2015, dat (valselijk) stelde dat Sarabel de (belangen in de) steengroeven heeft verworven, dat Sarabel deze belangen overdraagt aan Blijdorp, en dat Blijdorp deze belangen overdraagt aan Sapphire Natural Stone Trading DMCC.³⁷ Het document is namens alle betrokken partijen getekend door (uitsluitend) Willem Blijdorp.
92. Aan deze valse voorstelling van zaken is vervolgens verder administratief uitvoering gegeven. Een belangrijke stap daarin was het opstellen van de beginbalans van de (nieuw opgerichte) vennootschap Sapphire Natural Stone Trading DMCC. Op die beginbalans werden de (licenties van de) steengroeven valselijk als *bezittingen* van Sapphire opgevoerd. Maar de vraag was nog wel, wat daarbij als de *waarde* van die steengroeven moest worden opgegeven.
93. De waardering van de (belangen in de) steengroeven en het daaraan voorafgaande onderzoek zijn verricht door Gert van Laar – registeraccountant en toenmalig CFO van de B&S groep – en Niels Groen – financial controller bij B&S World Supply DMCC en tevens Finance Manager van Stone Trade International, de joint venture onderneming waarin de steengroeven werden geëxploiteerd.³⁸ Deze waardering hebben zij verricht zonder betrokkenheid, zonder inbreng en zelfs buiten medeweten van Mahyari.
94. Op basis van een spreadsheet met daarin een DCF waardering van de (toen nog 8) steengroeven, schrijft Niels Groen een “*Position Paper*” om de waardering van de 8 steengroeven op de beginbalans van Sapphire te kunnen onderbouwen en rechtvaardigen (**PRODUCTIE 37**: Position paper - Valuation Quarries 22042016). De eerste alinea van deze “*Position Paper*” luidt:

“The purpose of this position paper is to document our valuation of the proven reserves of natural stone (Marble / travertine / Onyx) of our licences. This position paper will justify the contribution of the economic ownership of the eight quarries by Mr. Willem Adriaan Blijdorp (“WAB”) into Sapphire Natural Stone Trading DMCC (“Sapphire”) for a total valuation of EUR 259.200.000.”

³⁷ **PRODUCTIE 36**: Confirmation Document, getekend WAB, 10 december 2016.

³⁸ Zie daarover hierna, randnummers ***

95. Deze waardering dateert van april 2016, en heeft betrekking op de 8 steengroeven die Mahyari voor een bedrag van EUR 21,5 miljoen heeft verworven. Deze (licenties in de) steengroeven worden op dit moment door Blijdorp en zijn mensen dus gewaardeerd op 12 keer het bedrag van de investering.

C.6.2 Waardering steengroeven op de balans van STI

96. De licenties in de Iraanse steengroeven waren ook opgenomen op de balans van Stone Trade International, de aanstonds nog te bespreken onderneming waarin de exploitatie van de steengroeven werd ondernomen. Daar waren de “Mining / Quarry licences” geactiveerd als Intangible Fixed Assets tegen een waarde van EUR 277.689.105,-, zo blijkt bijvoorbeeld uit emailverkeer uit juni 2016.³⁹

C.6.3 Waardering steengroeven door KPMG

97. Buiten de tijdslijn, maar wel relevant is de waardering door KPMG Corporate Finance op 23 juni 2021.⁴⁰ KPMG waardeert de (belangen in de) 9 Iraanse steengroeven per 31 december 2020 in een bandbreedte tussen de EUR 200 en 300 miljoen, met een potentiële waarde van EUR 1,2 miljard als de exploitatie van alle 9 steengroeven daadwerkelijk wordt opgestart.

C.7 Aankoop Q9 – rol Mulders

98. In januari 2016 worden de verkoopinspanningen door Blijdorp afgeblazen. Daaruit vloeide ook het besluit voort dat Blijdorp en Mahyari de (belangen in) de 8 Iraanse steengroeven zelf zouden gaan exploiteren. Blijdorp verklaart zich bereid de daarvoor benodigde middelen ter beschikking te stellen. Rond dezelfde tijd valt de beslissing om een negende steengroef (Quarry #9 – kortweg Q9) te verwerven via een sale-and-lease-back constructie. Ook daartoe verstrekt Blijdorp aanvullende leningen aan Mahyari in privé.
99. Q9 was operationeel en produceerde een uitstekende kwaliteit licht-beige marmer die zeer gewild was. De aanschaf voor de verwerving van de licentie van Q9 zou ca. EUR 30 miljoen kosten. Ook nu weer is het Michiel Mulders die vervolgens de *due diligence* voor de aanschaf van (de belangen in) Q9 ter hand neemt en de financiële prognoses voor Q9 maakt.
100. Op 10 februari 2016 mailt Mulders een – door hemzelf opgesteld – financieel model voor de aanschaf van Q9 en nog andere natuursteengroeven naar Blijdorp en Mahyari.⁴¹ Zoals uit de email blijkt, is het voornemen om zelf EUR 10 miljoen te investeren en EUR 20 miljoen bij andere investeerders op te halen. Bij doorverkoop na drie of vijf jaar wordt een aanzienlijke winst verwacht.
101. Op 25 februari 2016 mailt Mulders een – door hemzelf opgestelde – PowerPointpresentatie naar Blijdorp en Mahyari.⁴² Die presentatie bevat het Investment Memorandum, waarmee

---

³⁹ **PRODUCTIE 38:** Email 11 juni 2016_Monthly Figures STI met daarbij de bijlage **PRODUCTIE 39:** Monthly Reporting 2016-05 FINAL BAL.

⁴⁰ **PRODUCTIE 6:** KPMG Corporate Finance - RevealRox Group Value Analysis Final report 23 juni 2021.

⁴¹ **PRODUCTIE 40:** Email 10 februari 2016_Model Q9, met de bijlage **PRODUCTIE 41:** Model Q9 en **PRODUCTIE 42:** Documenteigenschappen van Model Q9.

⁴² **PRODUCTIE 43:** Email 25 februari 2016-teaser, met de bijlage **PRODUCTIE 44:** 160225 SNST Investment opportunity Vel.ppt en **PRODUCTIE 45:** Documenteigenschappen van 160225 SNST Investment Opportunity vEL.

potentiële investeerders worden uitgenodigd om voor een bedrag van EUR 20 miljoen te investeren in de aanschaf van (nu alleen nog) Q9.

102. Uiteindelijk besluit Willem Blijdorp dat hij geen andere investeerders aan boord wil hebben, maar dat hij zelf de volledige aanschafprijs zal financieren. Deze investering komt bovenop de investeringen die voortvloeien uit de beslissing in januari 2016 om de eerste 8 steengroeven zelf in productie te gaan nemen. Blijdorp is zich zeer bewust van de omvang van de investeringen waaraan hij zich heeft gecommitteerd, zo blijkt uit een email van 3 juli 2016.⁴³ Blijdorp benadert daarin de hem bekende Danielle Mabelis voor ondersteuning bij de inrichting van een “back office” voor sales, marketing en business support. De activiteit omschrijft hij onder meer als volgt:

“Grote investeringen in groeven:

We laten daar Iran weg maar inderdaad de meeste zijn in Iran naast onze wereld wijde suppliers / belangen in groeven in overige delen van de wereld. In partnerschap met Danial Mahyari hebben wij een grote business gebouwd en zijn aan het bouwen. 100 miljoen investering.”

103. Enkele dagen daarna mailt hij aan Mahyari: “Wij zouden graag in onze volgende appartementen quarry 9 als vloer installeren [...] pls make us a proposal we cannot refuse.” Daarbij doelt Blijdorp op de appartementen van zowel hemzelf als van zijn dochter in het project La Reine – de herontwikkeling door Blijdorp van het voormalige Diaconessen Ziekenhuis aan de Koninginneweg/Van Eeghenstraat in Amsterdam tot luxe appartementen. Voor de vloer zijn blokken natuursteen uit Q9 nodig. Die worden al op 22 juni 2016 gereserveerd.⁴⁴
104. Hoe deze blokken vervolgens zijn geselecteerd, verzaagd, deels afgekeurd, opnieuw geselecteerd, verzaagd en op een vrachtwagen naar Nederland zijn gezet, kan worden gelezen en bekeken – hij heeft foto’s van het proces meegestuurd – in een email van de Iraanse manager Siroos Feizaskari van 26 januari 2017.⁴⁵ Om dit verhaal af te ronden wordt nog toegevoegd de getekende offerte, waaruit volgt dat de prijs voor de Q9 vloeren EUR 271.040,- (inclusief BTW) bedroeg.⁴⁶ De kwaliteit en aantrekkelijkheid van het materiaal uit Q9 is hiermee geïllustreerd.

C.8 Exploitatie van de steengroeven in het verband van STI

105. In de periode februari 2016 – mei 2016 wordt de organisatie opgebouwd die in Iran de steengroeven moet gaan exploiteren en vanuit Dubai natuursteen moet gaan verkopen. Dit gebeurt in de vennootschap Stone Trade International DMCC te Dubai (“STI”). Deze vennootschap was 100% eigendom van Willem Blijdorp. Blijdorp was ook de enige statutair directeur van deze onderneming – en was daarom als enige tekenbevoegd voor STI.
106. De structuur die in STI werd opgebouwd was in hoofdlijn als volgt: In Iran waren verschillende steengroeven actief, die elk in een eigen vennootschap (“IrCo”) waren ondergebracht. Voorts was er in Iran een centraal “hoofdkantoor”, ook wel “OpCo” genoemd. De in Iran gewonnen natuursteen werd door de betreffende “mijnvennootschap” (IrCo) eerst verkocht aan de OpCo.

⁴³ **PRODUCTIE 46:** Email 3 juli 2016_future cooperation.

⁴⁴ **PRODUCTIE 47:** Email 22 juni 2016_stenen van solid stone monsters.

⁴⁵ **PRODUCTIE 48:** Email 26 januari 2017_part of Report with details 26-1-2017.

⁴⁶ **PRODUCTIE 49:** Getekende Offerte La Reine - Vloeren SolidNature.

In die relatie werden intercompany-prijzen gehanteerd. De dienstverlening van de OpCo werd aan de verschillende IrCo's doorbelast.

107. De Iraanse natuursteen die op de internationale markt werd verkocht, werd door de OpCo eerst verkocht aan STI. Ook hier werden intercompany-prijzen gehanteerd. Concreet betekende dit dat STI voor een zeer lage prijs kon inkopen, en dat de winst op de internationale natuursteenhandel geheel bij STI in Dubai viel. Dat de prijs die STI betaalde vervolgens alleen via omwegen naar Iran kon worden getransporteerd, was een werkelijkheid die iedereen in de onderneming kende. Mahyari was degene die dit probleem daadwerkelijk kon en moest oplossen.
108. STI was het hart van de onderneming. Vanuit STI werden de IrCo's en de OpCo in Iran aangestuurd en geadministreerd. Vanuit STI werd het internationale transport van natuursteen geregeld. Vanuit STI werden de internationale verkoopactiviteiten ontplooid.
109. Bij de inrichting van STI werd aangesloten bij de expertise van B&S. B&S was/is een miljardenonderneming, die zich bezig hield/houdt met de wereldwijde handel in voedsel, drank, cosmetica en luxe producten. Een belangrijk deel van haar omzet haalt B&S uit (de toelevering aan) taxfree winkels op internationale luchthavens en (cruise)schepen. Eén onderdeel van B&S exploiteerde belastingvrije winkels op NAVO-bases in Afghanistan.⁴⁷ B&S had aldus aantoonbare ervaring in (financieel) management, in internationale logistiek en in transport van en naar moeilijk bereikbare landen in het Midden-Oosten. In vergelijking daarmee was Mahyari een relatieve beginner in ondernemersland. Het was dan ook niet meer dan vanzelfsprekend dat Blijdorp met zijn grote, professionele en ervaren organisatie het voortouw zou nemen in de opbouw en inrichting van de nieuwe mijnbouwonderneming Stone Trade International.
110. De mensen die bij STI gingen werken, kwamen vrijwel allemaal uit de stal van Blijdorp. Zo bleef de "Finance Manager" van STI Niels Groen ook – financial controller bij B&S World Supply DMCC.⁴⁸ Blijdorp zelf verklaart hierover:⁴⁹
- "En ik heb mijn team destijds ook ingezet om die samenwerking tot stand te brengen. Het hele bedrijf was operationeel, de groeven waren gekocht en de financiering was op orde."*
111. Blijdorp communiceerde in veel gevallen rechtstreeks en in detail met mensen van STI over operationele en financiële aangelegenheden, zonder dat Mahyari daarin werd gekend. Zo werd Blijdorp door Brugman (de Nederlandse manager van de Iraanse operatie) rechtstreeks en in detail over de gerealiseerde productie en de kwaliteit van de gewonnen materialen geïnformeerd: *"Net binnen gehad, 15 blokken in 2 dagen: 7.5 per dag, 100% A kwaliteit vanuit value perspectief, net onder 50% A kwaliteit vanuit esthetisch perspectief, geen butsen"*.⁵⁰ Ook mailt Blijdorp uitgebreide "to-do lijsten" rechtstreeks aan.⁵¹ Blijdorp geeft Brugman rechtstreeks uitgebreide en nauwkeurige instructies – met voorbijgaan aan Mahyari.

⁴⁷ <https://www.binck.nl/kennis/artikel/blog/beurgang-b-s-group-dozen-schuiven-van-action-tot-afghanistan>.

⁴⁸ Zo verklaart hij zelf bij de FIOD: G06-01, p. 2.

⁴⁹ In zijn verklaring bij de FIOD G03-02, p. 3.

⁵⁰ **PRODUCTIE 50**: Email 3 augustus 2016_FW classification 456.

⁵¹ Bijvoorbeeld **PRODUCTIE 51**: Email 12 juni 2016_to do.per 6.12.2016.

112. Het was vanzelfsprekend dat de systemen, de procedures en de “company manuals” van B&S werden gekopieerd naar de STI-omgeving. De belangrijkste stap daarin was dat de centrale B&S software-applicatie – het B&S ERP [Enterprise Resource Planning] systeem – ook bij STI werd ingevoerd. Het belang van dit systeem – en het juiste gebruik van dit systeem – werd door Blijdorp bij herhaling benadrukt.⁵² ERP was nodig:

“to be in control of the flow of goods and money every minute [...] Big advance is also if we work like that, finance department can make up the figures each week, each month, each quarter, each end of the year within hours, or even seconds”.

113. Dat het hier inderdaad gaat om het B&S systeem blijkt onder meer uit de mededeling van Blijdorp in dezelfde email:

“OUR SOFTWARE IS THE BEST IN CLASS [WORLD] AND THE BACKBONE OF OUR SUCCES. This was proved in our other ventures.”

114. Er bestaat veel emailverkeer over de uitrol van het – tamelijke complexe – ERP systeem over de organisatie. Daarvoor moeten onder meer nogal wat trainingen worden gegeven. Uit dat trainingsmateriaal blijkt dat het ERP systeem “[is] duplicated from the B&S Working Environment”.⁵³ Sterker: het STI-ERP systeem is onderdeel van het B&S systeem, zoals blijkt uit het gegeven dat men met een account van B&S-World Supply moet inloggen op de “remote desktop” van B&S, waar het ERP systeem draait.⁵⁴

115. Zo draait de gehele administratie van STI – productie, voorraad, verkopen en financieel – op een B&S systeem, in een B&S systeem, op servers van B&S en is het toegankelijk voor medewerkers van B&S. Voeg daar aan toe dat de kantoorhandboeken van B&S ook voor STI golden en Blijdorp de enige statutair directeur van STI was, en de conclusie moet zijn dat STI wezenlijk een onderdeel van B&S was. Juridisch een vennootschap van Blijdorp, feitelijk gerund als een werkmaatschappij van B&S.

C.9 “Weekly reports” aan Blijdorp

116. Naast de rechtstreekse contacten tussen Blijdorp en de medewerkers van STI was er een systeem voor de gestructureerde informatievoorziening aan het management van STI – waaronder Blijdorp. Dat systeem draaide om wekelijkse rapportages (“weekly reports”) van alle onderdelen van de onderneming.
117. Marina Valieva, office manager van STI in Dubai, schreef Weekly Reports over hetgeen in het kantoor Dubai voorviel. Deze gingen in afschrift naar Blijdorp.⁵⁵
118. René Brugman schreef Weekly Reports over de activiteiten in Iran.⁵⁶ Ook deze gingen in afschrift naar Blijdorp.⁵⁷

---

⁵² Bijvoorbeeld **PRODUCTIE 52**: Email 9 juli 2016_LOPENDE ORDERS.

⁵³ **PRODUCTIE 53**: Stone Trade International – ppt.

⁵⁴ **PRODUCTIE 54**: Online Stock Application - STI 18082016.

⁵⁵ Bijvoorbeeld **PRODUCTIE 55**: Email 2 mei 2016_Weekly Report 23-30 April 2016, met daarbij **PRODUCTIE 56**: 23-30 April 2016.

⁵⁶ Bijvoorbeeld **PRODUCTIE 57**: WR9_RB_02032017.

⁵⁷ **PRODUCTIE 58**: Email 2 maart 2017_weekly report week 9.

119. Business Support schreef Weekly Reports over hun activiteiten. Ook deze gingen in afschrift naar Blijdorp.⁵⁸
120. De belangrijkste Weekly Reports hadden betrekking op productie (de zgn. “Stock Sheets”) en op de financiën. Door middel van de wekelijkse “Stock Sheets” werd een actueel overzicht van de productie en de voorraden in de verschillende operationele steengroeven gepresenteerd. Uit een grote hoeveelheid voegt eiser bij wijze van voorbeeld één als productie toe.⁵⁹ Op de eerste pagina vinden we een samenvatting van de (ontwikkeling van) de voorraden per steengroeve. Voorts vinden we onder een afzonderlijk tabblad “Analysis” een uitsplitsing van de kwaliteitsindeling (A, B of C) van de individuele nog beschikbare blokken. De centrale pagina is die onder het tabblad “Overview”. Daarin treft men aan het overzicht van alle blokken, met hun unieke nummers en kenmerken, met opgave van de kleuren, dimensies en de gewichten. Blijdorp werd kortom wekelijks tot op het niveau van alle individuele blokken natuursteen geïnformeerd over de actuele voorraad, de kwaliteit van de voorraad, de productie en de verkopen van de operationele steengroeven.⁶⁰
121. De wekelijkse financiële rapportage werd verzorgd door Niels Groen – financial controller bij B&S World Supply DMCC en tevens “Finance Manager” van STI. De onderlinge taakverdeling van de driekoppige financiële afdeling van STI blijkt uit een email van 29 mei 2016.⁶¹ Financial Controller Diana Papalugaan had onder meer tot taken: “*Registering costs in Teheran / Iran in Dubai (local expenses); Processing overhead (internal) invoices; Costprice calculation (actual vs. budget)*”. Niels Groen verzorgde de maandelijkse consolidatie van alle financiële cijfers.
122. Hieruit volgt dat alle kosten die in Iran werden gemaakt op het kantoor van STI in Dubai werden geregistreerd, vervolgens werden gebruikt voor (kostprijs)calculaties en interne facturatie, en uiteindelijk door Niels Groen werden geconsolideerd. Elke week rapporteerde Niels Groen deze kosten in de vorm van een “*Weekly report expenses local*” – waarbij “local” stond voor “Iran”. Uit een grote hoeveelheid voegt eiser bij wijze van voorbeeld één zo’n “Weekly report” als productie toe.⁶² Daarin worden de “expenses in Iran” uitgesplitst in investeringen in machines, in kosten in de actieve steengroeven en in kosten voor de centrale organisatie (HQ) in Teheran. Opvallend is dat Groen dit Weekly report verzendt vanaf zijn B&S email account.
123. De bijlagen bij de email geven een nadere onderbouwing van de samenvatting in de email. De ene bijlage is een door Niels Groen meegetekend rapport van de geboekte kosten in Iraanse rial en in Euro’s.⁶³ In dat rapport is ook te zien dat deze kosten werden bestreden door “cash” die van “de aandeelhouder” was verkregen. De actuele stand is dat de aandeelhouder EUR 3.818,42 moet bijstorten. In dezelfde bijlage is ook te vinden het – door Niels Groen meegetekende – cumulatieve overzicht over 2016 van de Iraanse steengroeven en de OpCo. Daarin valt

---

⁵⁸ Bijvoorbeeld **PRODUCTIE 59**: Email 25 april 2016_Fwd Weekly report for the week ending 24th April.

⁵⁹ **PRODUCTIE 60**: Email Stock Sheet 23-11-2016, met als bijlage **PRODUCTIE 61**: 20161121 - Stock Sheet STI V6.

⁶⁰ Niels Groen verklaart bij de FIOD (G06-01, p. 2): “*We kregen dagelijks input over de afmetingen van deze blokken, zodat we deze in het ICT systeem konden vastleggen. Hiermee had sales real-time inzicht in de voorraad.*”

⁶¹ **PRODUCTIE 62**: Email 29 mei 2016 RE Company Manual Info required.

⁶² **PRODUCTIE 63**: Email 2 okt 2016_Weekly Report Expenses Local - WK37.

⁶³ **PRODUCTIE 64**: FINANCIAL WEEKLY REPORT EXPENSES IRAN WK36.

overigens op dat de van de aandeelhouders ontvangen “cash” per 1 januari 2016 nog ca. IRR 14,7 miljoen bedroeg.

124. De twee andere bijlagen bij deze email⁶⁴ zijn gecomprimeerde bestanden. Daarin bevinden zich in totaal 47 scans van nota's en bonnetjes. Bij wijze van voorbeeld zijn 5 daarvan als productie aangehecht.⁶⁵ Het zijn bonnetjes voor zaken als postverzending, taxiritten, lunch, inkoop van brandstof en materialen, etc.
125. Uit dit “weekly report” blijkt kortom dat Blijdorp elke week op de hoogte werd gesteld van alle uitgaven die in Iran werden gedaan, cumulatief over het lopende jaar en tot op het detailniveau van alle bonnetjes en alle declaraties. Daarbij gaat het soms letterlijk om (de tegenwaarde van euro-)centen. Blijdorp werd persoonlijk volledig en tot op de laatste cent geïnformeerd over alle kosten en uitgaven die in Iran werden gemaakt en gedaan.
126. Deze vaststelling moet in verband worden gebracht met de wetenschap van Blijdorp, Mulders en alle anderen die in het project waren betrokken dat bancair betalingsverkeer met Iran onmogelijk is. Zowel Blijdorp als Mulders wisten dat geld dat door Blijdorp op de bankrekening van Mahyari was overgemaakt, nooit naar Iran gevolgd kon worden, en daarom noodzakelijkerwijze door middel van indirecte methoden naar Iran moest worden overgebracht. Maar tegelijkertijd konden Mulders en Blijdorp het *resultaat* van deze indirecte betalingsmethoden wél in hun eigen boeken zien: als via zulke methoden geld in Iran was verkregen, dan werd dat zichtbaar in de boeken – bijvoorbeeld in de post “*Stockholder received cash*” in de wekelijkse financiële overzichten die door Niels Groen werden opgemaakt. Daarmee had Blijdorp volledig inzicht in de bestemming van de gelden: hij kon aan de hand van deze rapportages vaststellen dat de gelden die hij ten behoeve van de exploitatie van de steengroeven in de vorm van leningen via de bankrekening van Mahyari liet lopen, daadwerkelijk op de (afgesproken) plaats van bestemming aankwamen.
127. De onderneming werd bestuurd door middel van wekelijkse Board Meetings, die door middel van een conference call werden afgewikkeld.
128. In zijn email van 3 maart 2016 onderstreept Blijdorp het belang van wekelijkse conference calls. Hij schrijft voor welke vaste agendapunten die calls moesten hebben; hoe die calls moesten verlopen; hoe lang ze moesten duren (“30 minutes max” – maar feitelijk duurden ze al snel 2 uur) en hoe de verslaglegging van zulke calls moest plaatsvinden (notulen en to-do lijsten).⁶⁶ Met ingang van juni 2016 werd er meer systeem aangebracht in de overlegstructuren binnen de onderneming. Er werden voortaan twee vaste wekelijkse vergadermomenten (via conference call) afgesproken: de *Weekly Sales/Board members call* op maandagochtend en de *Weekly general operation call* op dinsdagochtend. Blijdorp nam deel aan de wekelijkse “maandagochtend call”.⁶⁷ Van de “dinsdagochtend call” ontving hij wekelijks de agenda, de notulen en de eventuele to-do lijsten.

⁶⁴ SUPPORTING DOCUMENTS EXPENSES IRAN WK37 001 en 002.RAR

⁶⁵ **PRODUCTIES 65 T/M 69:** WEEK 37 (30) t/m (33) en (47).

⁶⁶ **PRODUCTIE 70:** Email 3 maart 2016_conference call - every wednesday - commercieel team.- guidelines.

⁶⁷ Bijvoorbeeld **PRODUCTIE 71:** MoM CC WSBM 20170313.

129. In deze calls werd het reilen en zeilen van de onderneming besproken. Door zijn actieve deelname aan de “maandagochtend call” had Blijdorp een sturende en medebepalende rol in het beleid van de onderneming. Die sturende rol blijkt niet alleen uit de notulen van de *Weekly general operation calls* maar ook uit de vele “to do lijsten” die in het contemporaine emailverkeer kunnen worden aangetroffen. Die “to do lijsten” zond hij niet alleen – zoals we hiervoor al zagen – aan René Brugman, maar vooral ook aan Danial Mahyari en Niels Groen. Blijdorp stuurde de joint-venture tot op detailniveau aan.
130. Blijdorp werd aldus op alle aspecten van de bedrijfsvoering – operatie, productie, sales, transport, officemanagement, financiën, machines – volledig en tot in de kleinste details geïnformeerd. Daardoor en daarmee had Blijdorp *volledig* inzicht in de bestemming van de gelden die hij ten behoeve van de exploitatie van de steengroeven als leningen via de bankrekening van Mahyari liet lopen. Er is in het contemporaine emailverkeer dan ook geen enkele klacht van Blijdorp te vinden over de financiële verantwoording of de besteding van de door Blijdorp aan Mahyari geleende gelden.
131. De conclusie moet dan ook zijn dat Blijdorp in STI feitelijk de bovenliggende partij was. In de samenwerking tussen Blijdorp en Mahyari was Blijdorp de eigenaar van het vehikel STI en feitelijk de baas.

C.10 Blijdorp probeert de steengroeven af te pakken – vertrouwenscrisis – breuk

132. Hiervoor, bij randnummers 46-49, is uiteengezet dat de juridische grondslag voor de samenwerking tussen Mahyari en Blijdorp werd gevormd door een aantal leningsovereenkomsten en twee Lol's. De centrale afspraken in de Lol's zijn:
1. De leningen die Mahyari heeft verkregen strekken tot de aankoop van (belangen in) steengroeven;
  2. De door Mahyari verworven (licenties van) steengroeven én de door Mahyari verkregen leningen zullen worden omgezet in een 50-50% aandeelhoudersstructuur;
133. Noch in de leningsovereenkomsten, noch in de Lol's worden aanvullende zekerheden bedongen of afgesproken.
134. Om te komen tot de in de Lol's afgesproken “50-50% aandeelhoudersstructuur”, moesten nadere overeenkomsten, met name een aandeelhoudersovereenkomst, worden opgesteld.⁶⁸ Het eerste concept voor een juridische uitwerking van de afgesproken joint-venture structuur is opgesteld door Mulders – die ook in deze kwestie als de rechterhand van Blijdorp optreedt – en wordt op 9 februari 2016 aan Mahyari voorgelegd. In dit concept treden Blijdorp en Mulders het in de Lol's afgesproken 50-50% partnerschap met voeten. Dat blijkt uit de volgende opvallende bedingen uit het concept:⁶⁹

---

⁶⁸ De wijze waarop dit proces is verlopen, is beschreven in de Conclusie van Antwoord in de civiele procedure die later door Blijdorp is aangespannen, **PRODUCTIE 72**.

⁶⁹ **PRODUCTIE 72**: Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummers 2.39 t/m 2.43 – en daarbij Productie 12 bij de CvA, welke productie bij onderhavige kortgedingdagvaarding separaat is bijgevoegd als **PRODUCTIE 73**.

- a) In overweging d) wordt valselijk gesteld dat Mahyari Groeven 1 t/m 8 *namens Sarabel* zou hebben verworven. Dat is onjuist: Mahyari heeft deze op eigen naam en voor zichzelf verworven – zie ook de Lol's;
  - b) In overwegingen i) en k) staat valselijk dat de groeven zijn ingebracht in Iraanse vennootschappen en dat Mahyari zijn eigendomsrechten ten aanzien van die vennootschappen *heeft overgedragen aan Sapphire* – een rechtspersoon die 100% aan Blijdorp toebehoorde;
  - c) In overweging l) staat dat Mahyari pas 50% van de aandelen in Sapphire, STI en Jaspis verwerft als *eerst de leningen zijn terugbetaald*. Tot die tijd zou Mahyari dus een belang van 0% in de 50-50% joint venture bezitten. Dat is in strijd met de afspraken in de Lol's;
  - d) In art. 1.2 staat dat Mahyari *al* zijn bezittingen, waaronder zijn aandelen in SolidNature, *verpand*t aan Blijdorp tot zekerheid van de terugbetaling van de leningen. Zulke zekerheden zijn echter niet afgesproken in de leningsdocumentatie of de Lol's;
  - e) In art. 1.2 staat dat Blijdorp zijn *leningen* mag converteren in *aandelen in SolidNature* voor EUR 1 per aandeel. Maar (het eigendom van) SolidNature B.V. staat geheel buiten de samenwerking tussen Blijdorp en Mahyari;
  - f) In art. 1.7 staat dat zelfs als Mahyari al aandelen in Sapphire, STI en Jaspis zou verwerven na terugbetaling van de leningen, zijn belang in die vennootschappen vervolgens weer *verwatert* als de groeven niet de financiële verwachtingen uit art. 1.6 waarmaken. De verwatering vindt plaats tot zover als nodig om Blijdorp een rendement van 25% op zijn investering te geven. Deze rendementseis is nieuw en absurd in het licht van een 50-50% joint venture;
  - g) In art. 1.8 staat dat als Mahyari 100% verwatert als bedoeld in art. 1.7, maar Blijdorp nog steeds geen 25% rendement heeft gemaakt, Mahyari 50% van zijn aandelen in SolidNature *overdraagt* aan Blijdorp. Maar opnieuw: (het eigendom van) SolidNature B.V. staat geheel buiten de samenwerking tussen Blijdorp en Mahyari;
135. Dit voorstel komt kortom neer op een wurgcontract waarbij de risico's niet gelijk verdeeld worden maar allemaal op het bordje van Mahyari worden gelegd.
136. Nadat Mahyari bezwaar had gemaakt volgden nog andere concepten, maar ook deze bleken allerm minst evenwichtiger. Deze gang van zaken – en de veelheid van de andere manipulatieve trucs om Mahyari documenten te laten tekenen met voor hem zeer bezwarende bepalingen die ertoe strekten om Mahyari de (belangen in de) steengroeven én zijn aandelen in SolidNature te ontnemen – leidden tot een vertrouwensbreuk tussen Mahyari en Blijdorp.
137. Om toch tot een oplossing van de vertrouwensbreuk te geraken werd in september 2016 de bemiddeling van Schelling gevraagd. Deze bemiddeling heeft maar liefst 8 maanden geduurd. De suggestie van de bemiddelaar voor een aandeelhoudersovereenkomst was gebaseerd op “de gedachte van gelijk oversteken” – en aldus veel redelijker dan de concepten die van de zijde van Blijdorp waren aangedragen.
138. Deze concept-aandeelhoudersovereenkomst dateert van 29 december 2016. Ondanks aandringen van Mahyari wilde Blijdorp echter geen voortgang maken met de afronding van dit concept. Maar op 22 maart 2017 wordt van de zijde van Blijdorp een “Stappenplan” naar

Mahyari gestuurd.⁷⁰ De suggestie van Blijdorp was dat dit stappenplan zou passen in het concept van de bemiddelaar, maar feitelijk greep het terug op de eerdere pogingen van Blijdorp om 100% controle over de steengroeven te verwerven.

139. Evenals een eerdere variant, neemt ook dit stappenplan als vertrekpunt dat Mahyari de (belangen in de) steengroeven aan Sarabel en Blijdorp overdraagt tegen volledige kwijting van alle door Mahyari ontvangen leningen:

“DM will transfer to be documented in the agreement ownership of the 9 quarries to Sarabel BV Sarl and WAB as full repayment (including any interest charges) for the loans granted revert to above.”⁷¹

140. Op dit moment – 22 maart 2017 – bedroegen de aan Mahyari verstrekte leningen in totaal EUR 75,3 miljoen, exclusief rente. Het *aanbod* van Blijdorp is dan ook dat Blijdorp ruim EUR 75 miljoen betaalt voor de door Mahyari verworven steengroeven. Mahyari wijst dit aanbod af. Want (opnieuw) zou Mahyari volgens dit stappenplan alle aanspraken op (50% van) de *meerwaarde* van de (belangen in de) steengroeven kwijt raken – zie het schema op p. 4 van het memo: op *dat* moment in het stappenplan zijn alle Iraanse rechtspersonen, alle Iraanse steengroeven én alle machines volledig eigendom van het Blijdorp-vehikel Jaspis DMCC, en krijgt Mahyari eerst aanspraak op aandelen in Jaspis als *“all conditions been met”*⁷² – en dat is dus: Sint Juttemis.
141. Het voorstel van Blijdorp in maart 2017 voorzag er kortom in dat Mahyari afstand zou doen van al zijn aanspraken op de Iraanse steengroeven voor een bedrag van ruim EUR 75 miljoen. Op basis van de toen al bekende *waarde* van de (belangen in de) steengroeven – tenminste EUR 250 miljoen – was dit aanbod niet aantrekkelijk en daarbij ook in strijd met de afspraken in de LoI's.
142. Op dit moment werd Mahyari duidelijk dat Blijdorp op geen enkel moment werkelijk heeft willen meewerken aan “gelijk oversteken”, maar dat Blijdorp, integendeel, nog steeds voornemens was de (belangen in de) steengroeven van Mahyari af te pakken. Dat leidde Mahyari tot de conclusie dat hij er geen enkel vertrouwen meer in kon hebben dat de samenwerking tot een gelijkwaardige 50-50% joint venture zou kunnen worden uitgewerkt. Verdere samenwerking was daarom zinloos geworden.
143. In een bespreking op 18 april 2017 heeft Mahyari aan Blijdorp meegedeeld dat de samenwerking niet kon worden voortgezet. Vervolgens heeft hij aan Blijdorp de keuze gelaten wie van beiden de onderneming zou voortzetten. De keuze van Blijdorp was dat Mahyari dat zou doen.⁷³ En dat heeft Mahyari vervolgens ook gedaan.

---

⁷⁰ **PRODUCTIE 72:** Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummer 2.133 – en daarbij Productie 46 bij de CvA, welke productie bij onderhavige kortgedingdagvaarding separaat is bijgevoegd als **PRODUCTIE 74**.

⁷¹ Step 2. van het Memo “Legal Set-up Stone Trade International / Sapphire”, gedateerd October 2016, **PRODUCTIE 74**.

⁷² Step 5. van het Memo “Legal Set-up Stone Trade International / Sapphire”, gedateerd October 2016, **PRODUCTIE 74**.

⁷³ **PRODUCTIE 72:** Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummer 2.144 – alsmede Producties 51 t/m 53 bij de CvA, welke producties bij onderhavige kortgedingdagvaarding separaat zijn bijgevoegd als **PRODUCTIES 75 t/m 77**.

144. Vanaf dit moment zijn de wederzijdse afspraken uit de Lol's feitelijk een dode letter geworden. Er wordt niet meer gestreefd naar een 50-50% joint venture, waarvan de revenuen worden aangewend voor de terugbetaling van leningen. Vanaf dit moment zijn nog slechts de leningsovereenkomsten bepalend. En die houden niet meer in dan dat Mahyari geld leent van Blijdorp. Die schuld bestaat – de leningen zullen op enig moment moeten worden afgelost. Maar er is niets geregeld over een terugbetalingstermijn en er is niets geregeld over zekerheden.

C.11 Kort geding

145. Mogelijk tegen de verwachting van Blijdorp in bleek Mahyari zeer wel in staat om van de grond af aan een nieuwe onderneming op te bouwen. Hij heeft als eerste al het personeel – dat bestond uit medewerkers van Blijdorp en B&S die in STI waren gearachuteerd en uit de mensen die zij vervolgens weer in dienst hadden genomen – ontslagen. Hij heeft afscheid genomen van de Blijdorp-infrastructuur waar de gezamenlijke onderneming op draaide. Hij heeft een nieuwe rechtspersoon opgericht – RevealRox – en heeft daarin nieuwe mensen aangenomen; bankrekeningen geopend; een website gebouwd; groefmedewerkers in Iran aangenomen; verkopers aangetrokken; een IT-systeem opgezet; briefpapier en visitekaartjes geregeld.⁷⁴
146. Vanaf half september 2017 draait de onderneming en groeit deze gestaag. Omstreeks die tijd realiseert Blijdorp zich dat hij verkeerd heeft gegokt: hij had kennelijk niet verwacht dat het Mahyari zou lukken om een onderneming op te bouwen. Blijdorp start een kort geding.
147. De eisen van Blijdorp in dat kort geding zijn een herhaling van zijn eerdere pogingen om de steengroeven van Mahyari af te pakken. Het eerste deel van het petitum in de kort-geding dagvaarding is immers:
- “overdracht van de licenties van negen steengroeven in Iran aan Sapphire [die 100% aan Blijdorp toebehoort – adv.] en voor zover de licenties gehouden worden door Iraanse vennootschappen overdracht van de aandelen in die vennootschappen aan Sapphire, binnen 14 dagen na vonnisdatum”.⁷⁵*
148. Het derde onderdeel van het petitum in de kort-geding dagvaarding is dat Mahyari door moet onderhandelen over een aandeelhoudersovereenkomst, waarin opgenomen zou moeten worden:⁷⁶
- dat de vrije kasstroom die door de joint venture wordt gegenereerd volledig wordt aangewend om de leningen van Blijdorp terug te betalen, voordat enig dividend wordt uitgekeerd – hetgeen in strijd is met de afspraken in de Lol's;
  - dat Mahyari zijn aandelen in de joint venture structuur en zijn aandelen in zijn eigen bedrijf SolidNature moet verpanden aan Blijdorp – hetgeen niet is afgesproken in de Lol's;
  - dat Mahyari naast de joint venture structuur persoonlijk borg moet blijven staan jegens Blijdorp voor terugbetaling van de leningen – hetgeen niet is afgesproken in de Lol's;

⁷⁴ **PRODUCTIE 72:** Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummer 2.145

⁷⁵ **PRODUCTIE 78:** Uitspraak Voorzieningenrechter Amsterdam 29 november 2017.

⁷⁶ **PRODUCTIE 72:** Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummer 6.23 t/m 6.29; **PRODUCTIE 78:** Uitspraak Voorzieningenrechter Amsterdam 29 november 2017.

149. Kortom, opnieuw wil Blijddorp iets heel anders dan in de Lol's is overeengekomen. Hij wil geen 50-50%-aandeelhoudersstructuur. Hij wil eerst voor 100% (indirect) eigenaar worden van de (licenties van de) steengroeven, om daarna (beweerdelijk) een joint venture structuur met Mahyari te kunnen "uitonderhandelen". Voorts verlangt Blijddorp dat hij in die uit te onderhandelen joint venture structuur als aandeelhouder alle economische voordelen van de onderneming zal genieten, terwijl de economische risico's van de onderneming volledig bij Mahyari – als persoonlijke borg voor alle leningen – zouden blijven.⁷⁷
150. De voorzieningenrechter onderkent dat de geschiedenis heeft bewezen dat Blijddorp niet mee wil werken aan "gelijk oversteken".⁷⁸

"Een ander punt is dat Blijddorp overdracht vordert van de licenties aan Sapphire, terwijl de aandelen van deze vennootschap nog volledig in handen zijn van Blijddorp. Weliswaar heeft Blijddorp ter zitting gezegd dat overdracht van de licenties en overdracht van de helft van de aandelen aan Mahyari gelijktijdig zal plaatsvinden, maar aanvankelijk heeft Blijddorp overeenkomsten opgesteld waarin Mahyari pas recht zou krijgen op de helft van de aandelen in Sapphire nadat de leningen zouden zijn terugbetaald. Mahyari heeft terecht aangevoerd dat de onder 4.7 weergegeven afspraken niet meebrengen dat hij gehouden was om aan deze door Blijddorp gewenste constructie mee te werken. Ook is niet aannemelijk geworden dat hij daarmee al in een eerder stadium heeft ingestemd. Toewijzing van de vorderingen onder A en C brengt mee dat de licenties worden overgedragen aan een vennootschap van Blijddorp, terwijl nog onduidelijk is onder welke voorwaarden de overdracht van de helft van de aandelen aan Mahyari zou moeten plaatsvinden, met name ten aanzien van de verplichte borgstelling van Mahyari en een eventuele verpanding van zijn aandelen in SolidNature. Daarmee zou Mahyari zich in een aanzienlijk kwetsbaarder positie brengen dan nu op basis van de vaststaande afspraken het geval is."

151. De voorzieningenrechter heeft uiteindelijk Blijddorp op alle punten in het ongelijk gesteld – al zijn vorderingen zijn afgewezen. De pogingen van Blijddorp om langs *juridische*, langs *legale* weg de (belangen in de) steengroeven (en SolidNature) van Mahyari af te pakken zijn daarmee door Mahyari afgeslagen.
152. Maar dan blijkt dat Blijddorp deze pogingen onverdroten met *illegale* middelen voort zal zetten.

C.12 Voortzetting van de strijd met andere middelen

C.12.1 Inleiding – legale en illegale middelen – korte schets van het onderzoek

153. Zoals gezegd heeft Mahyari in een bespreking op 18 april 2017 aan Blijddorp meegedeeld dat de samenwerking niet kon worden voortgezet. Vervolgens heeft hij aan Blijddorp de keuze gelaten wie van beiden de onderneming zou voortzetten. De keuze van Blijddorp was dat Mahyari dat zou doen. Mahyari meende – en dacht er op te kunnen vertrouwen – dat Blijddorp vervolgens conform zijn eigen keuze zou handelen. Dat hij Mahyari zou laten ondernemen. Dat hij Mahyari zou laten bouwen aan een onderneming die de *cash-flow* zou genereren waarmee Mahyari in zo kort mogelijke tijd de leningen van Blijddorp kon aflossen. Die verwachting bleek echter

⁷⁷ **PRODUCTIE 72:** Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummer 1.3 t/m 1.5

⁷⁸ **PRODUCTIE 78:** Uitspraak Voorzieningenrechter Amsterdam 29 november 2017, overweging 4.10.

onjuist. Naar sindsdien is gebleken heeft Blijdorp zich van zowel legale als illegale middelen bediend om de (belangen in de) steengroeven alsnog in handen te krijgen.

154. Tot de *legale* middelen behoorden het aanspannen van een kort geding (zie hiervoor, randnummers 128-133). Tot de *illegale* middelen behoorde een grootschalige, professioneel uitgevoerde, nietsontziende lastercampagne die tegen Mahyari, tegen zijn familie en tegen zijn ondernemingen is gevoerd. Voordat eiser het verloop van die lastercampagne schetst, en de rol van Blijdorp daarin duidt, is het goed om op voorhand uiteen te zetten op grond van welke informatie de navolgende reconstructie is gemaakt. Daarvoor is het allereerst van belang kort uiteen te zetten wie de centrale figuren in deze lastercampagne zijn geweest en hoe het kan dat zij op een later tijdstip buitengewoon belastende informatie met Mahyari hebben gedeeld.
155. De centrale figuur in deze lastercampagne is **Moursy**. Hij is in de zomer van 2017 in opdracht van Blijdorp in de nieuwe onderneming van Mahyari geïnfiltreerd. Hij heeft vervolgens de lastercampagne ontwikkeld en uitgevoerd. In februari 2020 vroeg hij om een gesprek met Mahyari. In dat gesprek heeft hij zijn rol in de lastercampagne bekend en heeft hij verklaard dat deze lastercampagne in opdracht van en met betaling door Willem Blijdorp is uitgevoerd. Dit gesprek is auditief opgenomen.
156. De belangrijkste medewerker van Moursy in de uitvoering van de lastercampagne was **Frank Engelsman**. Hij was verantwoordelijk voor het website/internet deel daarvan. Engelsman had de opmerkelijke gewoonte om al zijn gesprekken en telefoongesprekken op te nemen. Hij heeft (dus ook) al zijn gesprekken met Moursy opgenomen. Toen hij erachter kwam dat hij door Moursy was misbruikt, heeft hij zijn opgenomen gesprekken gedeeld met Mahyari.
157. Een belangrijke handlangster van Moursy in de uitvoering van de lastercampagne was **Johan Kusters**. Kusters was chauffeur van Mahyari. Hij is door Moursy betaald en overgehaald om mee te werken met de lastercampagne.
158. **Maddy Ramsingh** was de persoonlijk assistente van Mahyari. Zij had toegang tot zeer veel vertrouwelijke informatie, zoals adres- en emailgegevens van alle personeelsleden, alle klanten, alle crediteuren, alle zakelijke relaties. Zij is overgehaald om deze gegevens ter beschikking te stellen van Moursy – met deze gegevens is de lastercampagne uitgevoerd.
159. **Boy Striker** is oprichter en eigenaar van Arcani International, een erkend particulier onderzoeksbureau. Arcani heeft in opdracht van Mahyari onderzoek gedaan naar de uitvoerders van de lastercampagne. Boy Striker heeft vervolgens contact gelegd met Frank Engelsman en heeft hem ertoe gebracht zijn audiobestanden te verstrekken. Striker heeft ook in februari 2020 het contact met Moursy onderhouden. Striker was aanwezig bij het (opgenomen) gesprek tussen Moursy en Mahyari.
160. Mahyari heeft enorme hoeveelheden tijd, geld en energie geïnvesteerd om te achterhalen wie verantwoordelijk waren voor de tegen hem gevoerde lastercampagne. Daarin zijn veel tussenstappen gezet. Er is bijvoorbeeld civiel geprocedeerd tegen Ramsingh, Kusters en Moursy en er is bij hen bewijsbeslag gelegd. Tot op de dag van vandaag procedeert Mahyari civielrechtelijk tegen de uitvoerders van de lastercampagne. Inmiddels zijn in die procedures meer dan tien civiele vonnissen gewezen. Steeds verkreeg Mahyari weer nieuwe informatie, waarmee het net rond de daders zich steeds verder sloot. Zo brachten de opgenomen

gesprekken tussen Moursy en Engelsman en de bewijsbeslagen bij Kusters en Ramsingh de heer Moursy zozeer in het nauw, dat hij in zijn *eigen* zaak tegenover de civiele rechter heeft moeten bekennen dat hij inderdaad verantwoordelijk is voor de lastercampagne tegen Mahyari.⁷⁹ Nog weer enige tijd later is via Striker een gesprek tussen Moursy en Mahyari gearrangeerd. In dat gesprek bekende Moursy dat hij persoonlijk van Blijdorp de opdracht heeft gekregen om Mahyari “kapot” te maken en dat Blijdorp hem daarvoor EUR 750.000,- heeft betaald. Blijdorp had hem in totaal een beloning van EUR 7,5 miljoen toegezegd.⁸⁰

161. De rol van Blijdorp als opdrachtgever blijkt uit nog veel meer informatie dan alleen uit de bekentenis van Moursy. Al in de opgenomen gesprekken tussen Moursy en Engelsman in 2017 en 2018 – dus terwijl de lastercampagne wordt gecreëerd en uitgevoerd – kunnen we horen dat Moursy met Engelsman over Blijdorp en zijn belangen spreekt. Moursy vertelt Engelsman in één van die gesprekken dat hij Blijdorp “komende zaterdag”⁸¹ zal spreken. Voorts is door Engelsman een gesprek tussen Moursy en de “assistent van Blijdorp” beluisterd toen hij bij Moursy in de auto zat. Deze “assistent van Blijdorp” is zonder twijfel Michiel Mulders.
162. Een selectie uit het beschikbare audiomateriaal is in een video met ondertiteling samengebracht. Deze video is als **PRODUCTIE 80** aangehecht.

C.12.2 April 2017 - Blijdorp c.s. grijpen naar illegale middelen

163. Als gezegd heeft Mahyari in een bespreking op 18 april 2017 aan Blijdorp meegedeeld dat de samenwerking niet kon worden voortgezet.
164. Moursy verklaart dat hij in april 2017 via een “makelaar” is benaderd, en dat hij van deze de opdracht heeft aangenomen om Mahyari “kapot” te maken.⁸² Moursy verklaart dat het “zijn werk” is om mensen kapot te maken. Hij heeft EUR 750.000,- voor deze opdracht ontvangen en hem was een totale beloning in het vooruitzicht gesteld van EUR 7,5 miljoen. Later begreep Moursy dat deze opdracht van Blijdorp afkomstig was, want in de loop van de uitvoering van zijn opdracht heeft Moursy contact gezocht met de eigenlijke opdrachtgever en ook met hem gesproken.⁸³

---

⁷⁹ **PRODUCTIE 79:** Vonnis van de Rechtbank Amsterdam van 22 mei 2019, zaaknummer C/13/648578, waarin de rechtbank onder het kopje “Beoordeling” overweegt (r.o. 4.6): “Geconstateerd wordt dat Moursy in de conclusie van antwoord in de hoofdzaak van 3 april 2019 heeft erkend dat hij achter de onderhavige lastercampagne zit”.

⁸⁰ Dit gesprek is door Mahyari integraal opgenomen.

⁸¹ Dat is zaterdag 2 december 2017.

⁸² **PRODUCTIE 7:** Aangifte Blijdorp lastercampagne 2020-03-16, p. 11.

⁸³ “EM: [...] Ehm... ja, aparte kerel. Jan Luijkenstraat 2. Gesproken. Dat gesprek is trouwens buiten gadeslagen door eh... door Johan Kusters, die ook, die heeft ook gerapporteerd. De auto van Blijdorp staat voor de deur bij Jan Luijkenstraat 2, bij mij. Ja, en toen heeft die gezegd, nou ja, doet dat nog erbij en doe dat nog erbij. [...] En had dingen beloofd om ehh...”

DM: Dus hij heeft één op één aan jou een opdracht gegeven zeg je.

EM: Eén op één. We hebben hem drie keer gesproken. Eén keer ik. Johan twee keer. Eén keer met z’n [onverstaanbaar] één keer alleen. Uren. Hij heeft zelfs Johan een baan aangeboden om B&S International Security Manager te worden.” Transcriptie gesprek Moursy, Mahyari en Striker 4 februari 2020. Zie ook de video **PRODUCTIE 80**. Zie ook hierná, randnummers ***.

165. Daaruit volgt dat Blijdorp *onmiddellijk* na de breuk met Mahyari – nog in dezelfde maand – zijn criminele netwerk heeft aangeboord⁸⁴ om zijn doelen met andere middelen te verwezenlijken.
166. Welke doelen Blijdorp daarmee precies wilde bereiken is voer voor speculatie. De opdracht aan Moursy behelsde – zo verklaart hij zelf – totale vernietiging in drie fasen: de eerste fase was het kapotmaken van de bedrijven van Mahyari. De tweede fase was het kapotmaken van het zakelijke ecosysteem (partnersysteem, leveranciers, etc.) van Mahyari. De laatste fase was het kapotmaken van Mahyari, zijn familie en “*je moeder vooral*”. “*Totale vernietiging. In drie keer. Maar ik ben bij de eerste gestopt.*”⁸⁵ In deze opdracht ligt in de eerste plaats wraakzucht besloten: het kapotmaken van de familie van Mahyari – waaronder zijn moeder – kan toch moeilijk uit rationele gronden worden verklaard. Zo’n opdracht is irrationeel-kwaadaardig van aard.
167. Daarnaast kunnen ook rationele motieven een rol hebben gespeeld: Mahyari was en bleef in privé de schuldenaar van Blijdorp en had in privé waardevolle vermogensbestanddelen waar Blijdorp een begerig oog op had laten vallen. Als Mahyari in zakelijke zin “kapot” zou gaan, zou hij een makkelijke prooi worden voor een vordering tot onmiddellijke terugbetaling van de leningen en een daaruit voortvloeiend faillissement. De vermogensbestanddelen van Mahyari zouden dan waarschijnlijk voor een habbekrats door Blijdorp kunnen worden overgenomen. Een rationeel motief zou dan ook kunnen zijn om Mahyari in een *default* te duwen, zodat langs die weg de (belangen in de) steengroeven alsnog naar Blijdorp zouden overgaan.
168. Blijdorp heeft dus al in april 2017 de keuze gemaakt om mede met gebruikmaking van – een andere omschrijving is er niet – maffiamethoden te trachten zijn zakelijke geschil met Mahyari in zijn voordeel te beslechten. Die beslissing kleurt hetgeen verder in de periode ná april 2017 door Blijdorp en zijn mensen is ondernomen. Op 13 juni 2017 e-mailt Brugman dan de volgende instructies aan Niels Groen:
- “1. Probeer Saeed en Nawab als getuige te krijgen of minimaal aan je kant te krijgen, kost geld maar dat komt dubbel en dwars terug*
2. Aangezien het er op lijkt dat de diverse moeders [van Mahyari en ene Hamid - adv.] de leiding hebben is het zaak die onder druk te zetten (gevoelige actie omdat dit een hoop emoties van anderen met zich brengt)
*3. Danial dagvaarden en aanhouden aan de grens, op de een of andere manier zijn Iraanse paspoortgegevens krijgen zodat ze te koppelen zijn aan zijn NL paspoort [onderstr. adv.]”*⁸⁶
169. Deze acties – omkoping van medewerkers in Iran; bedreiging van de moeder van Mahyari – zijn deels daadwerkelijk uitgevoerd.⁸⁷

⁸⁴ Om een man als Moursy te vinden, moet je toegang hebben tot een crimineel netwerk. Wie de doopceel van Blijdorp licht, ziet dat hij zijn hele leven al op en over de rand van de criminaliteit heeft geopereerd. Zie **PRODUCTIE 81**: Pleitnota in de procedure ex art. 12 Sv d.d. 30 juni 2021 met bijlage **PRODUCTIE 82**: Bijlage bij pleitnota - bronnenlijst.

⁸⁵ **PRODUCTIE 80**: Video met geluidsfragmenten.

⁸⁶ **PRODUCTIE 72**: Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummer 2.153.

⁸⁷ **PRODUCTIE 72**: Conclusie van Antwoord in kort geding, randnummers 2.154 en 156.

170. In dezelfde periode moeten opeens – daar was eerder, lopende de exploitatie van die steengroeven, kennelijk nooit aanleiding toe geweest – de licentiebewijzen van de negen Iraanse natuursteengroeven vanuit het Farsi naar het Nederlands worden vertaald. De opdracht daartoe wordt 12 mei 2017 door Mulders uitgezet, die op die datum dus over de licenties blijkt te beschikken.⁸⁸ *Waarom* deze vertalingen nog nodig waren *nadat* Blijdorp er al voor had gekozen om de exploitatie van de steengroeven aan Mahyari over te laten, en Blijdorp daar dus geen enkel belang meer bij had, is onduidelijk. Vast staat echter wel dat Mulders de vertaalde licentiebewijzen op 1 juni 2017 aan Willem Blijdorp en Niels Groen mailt, met de mededeling: “FYI, zet het zo ook in sharepoint”.

C.12.3 Vanaf september 2017: Moursy infiltreert in de ondernemingen van Mahyari en bouwt zijn netwerk op

171. De eerste stap van Moursy in de uitvoering van zijn opdracht om Mahyari te vernietigen, was om te infiltreren in RevealRox, de nieuwe onderneming van Mahyari. Hij kwam er al snel achter dat deze onderneming nog in opbouw was, dat er behoefte was aan personeel en dat Mahyari headhunter Frank van der Linden had ingeschakeld om goede mensen te zoeken. Moursy heeft daarop een vals *curriculum vitae* opgesteld, dat paste op de vacature, waarbij hij ook nog eens zijn wensen voor zijn toekomstige werkomgeving precies op de onderneming van Mahyari toeschreef.⁸⁹
172. Op 8 juni 2017 meldt Moursy zich bij Van der Linden. Op donderdag 6 juli 2017 kwam hij op gesprek bij Danial Mahyari. Om de kansen te vergroten dat hij werd aangenomen, heeft hij afgezien van een vast salaris en heeft hij aangeboden om alleen op commissiebasis te werken. Vanaf 1 september 2017 ging hij aan de slag bij RevealRox als verkoper, op commissiebasis, dus zonder salaris.
173. Nadat Moursy als infiltrant was binnengekomen bij RevealRox heeft hij de eerste tweeënhalve maand zoveel mogelijk informatie verzameld en heeft hij mensen voor zich gewonnen. Hij heeft – zo verklaart hij – “anderhalve ton” aan Johan Kusters gegeven om hem te rekruteren. Hij heeft samen met Kusters de PA van Mahyari, Maddy Ramsingh, ervan overtuigd dat Moursy werkte voor een Nederlandse veiligheidsdienst die Mahyari in onderzoek had. Ook heeft hij Frank Engelsman bij het plan betrokken. Moursy en Engelsman hadden in het verleden al vaker samengewerkt in de uitvoering van lastercampagnes.

C.12.4 November 2017 – Het kort geding als start van de lastercampagne

174. Daags na 15 november 2017 kwamen Moursy en zijn handlangers in actie. Op die dag vond de zitting plaats in het kort geding van Blijdorp tegen Mahyari. Die zitting verliep niet goed voor Blijdorp. Hij wist dat zijn vorderingen niet zouden worden toegewezen. Op 16 november 2017,

⁸⁸ **PRODUCTIE 83:** Email 1 juni 2017_FW_LIVERBIRD_170512 Licenses.

⁸⁹ Moursy zelf zei hierover tegen Mahyari in het gesprek op 4 februari 2020: “EM: Dus ik heb toen ehm... een CV vervalst. Dat had je ook kunnen checken als je een beetje door had gedacht Maar jij was bezig in augustus met een bootje, dus jij had andere dingen aan je hoofd. Ik wilde snel beginnen, ik wilde in augustus beginnen, maar [...] 1 september. Ik heb in een CV in elkaar gezet. [...]. Ehm... ik ben toen langs geweest en we hadden wel een klik. Ik vond jou wel een aardige kerel. En je zei wat wil je verdienen? Toen heb ik dat op een papiertje gezet. Ik zeg 0 euro. Dat verhaal ken je. En [...] 5%. En ik wil zo snel mogelijk naar binnen. Want ik wilde geen salaris. En ik weet dat David had wel iets. Jij zei vangnet, ieder moet zijn eigen boontjes doppen. Ik weet dat ie het best wel zwaar had. Dus ik 0 salaris, 5%. Akkoord deal deal”. Transcriptie gesprek Moursy, Mahyari en Striker 4 februari 2020.

dus één dag later, begon Moursy met de uitvoering van zijn opdracht om Danial Mahyari "kapot te maken". Wat er vervolgens gebeurde wordt heel kort samengevat in een civiel arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden tegen Johan Kusters, onder het kopje "4. De vaststaande feiten".⁹⁰ In deze dagvaarding zullen de verschillende fasen in de vernietigingscampagne iets uitgebreider moeten worden beschreven.

C.12.4.1 Fase 1: Laster in persoon – het weggagen van het personeel

175. De eerste fase van de lastercampagne ontvouwde zich in de periode 16 november 2017 tot en met 26 november 2017. Deze fase bestond er uit dat Moursy en Kusters collega's en derden telefonisch en per email benaderden en hen verzonden, onjuiste, valse verhalen vertelden over Mahyari.⁹¹ Moursy en Koster vertelden onder meer:
- dat Danial Mahyari, zijn broer en zijn moeder zeer nauwe banden hebben met de Iraanse geheime dienst. Dat de Iraanse geheime dienst hem aanstuurt. Mahyari zou elk jaar EUR 100 miljoen krijgen van de Iraanse geheime dienst om zijn ondernemingen te financieren;
  - dat Mahyari contacten had met de Iraanse Nationale Garde en Afghaanse warlords en met hen betrokken zou zijn in drugshandel;
  - dat Danial Mahyari diep in een criminele organisatie zit die zich bezig houdt met criminele activiteiten zoals wapenhandel, drugshandel en witwassen;
  - dat Danial Mahyari betrokken is bij afpersing en oplichting. Dat Mahyari en zijn organisatie hun geld op die manier vergaard hebben en dat er veel gedupeerde investeerders zijn;
  - Dat met name Willem Blijdorp is gedupeerd;
  - Dat er geen toekomst meer was voor SolidNature en RevealRox. Dat zowel RevealRox, ATRH en SolidNature financieel aan de grond zaten en geen liquide middelen zouden hebben om de salarissen en crediteuren te betalen;
176. Ten overvloede: deze mededelingen zijn allemaal geheel verzonden, onwaar, schadelijk en lasterlijk. Moursy vertelt óók dat hij een inval van de FIOD zou kunnen regelen en dan zou het voorbij zijn met de bedrijven van Danial. Dat blijkt een meer dan opmerkelijke voorspellende uitspraak van Moursy.
177. In deze acties onderkennen we drie onderdelen van de strategie van Moursy. In de eerste plaats wordt karaktermoord gepleegd op Mahyari. In de tweede plaats worden werknemers en relaties afgeschrikt en bang gemaakt – wordt geprobeerd een exodus onder het personeel en de relaties te bewerkstelligen. Maar met name het derde onderdeel is in dit verband relevant: al vanaf de allereerste dag van de lastercampagne wordt het ingrijpen van de FIOD voorspeld en gebruikt als instrument om mensen weg te jagen. Moursy weet vanaf de allereerste dag dat voor een succesvolle vernietigingscampagne de strafvervolgende overheid aan boord gehesen moet worden.

⁹⁰ **PRODUCTIE 84:** Arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 22 juni 2021, met name overwegingen 4.6 t/m 4.15.

⁹¹ **PRODUCTIE 85:** Aangifte Moursy c.s. lastercampagne. Dit is de aangifte die op 8 februari 2018 is gedaan tegen Moursy, Kusters en Engelsman. De verklaringen van een aantal personen aan wie deze lasterlijke mededelingen zijn gedaan zijn samengevat op p. 5 t/m 7. De Bijlagen bij deze aangifte zijn niet toegevoegd.

178. Inderdaad hebben meerdere werknemers naar aanleiding van deze verhalen besloten hun dienstverband te beëindigen en zijn vertrokken. Verschillende klanten hebben hun opdrachten geannuleerd en potentiële klanten hebben gesprekken om te komen tot opdrachten afgebroken. Dit was stap één in de kapot-maak-campagne.

C.12.4.2 Fase 2: Laster via e-mail en Twitter, versterkt met een internetpagina van een niet-bestaande NGO "GABME"

179. De tweede fase in de campagne heeft Moursy in nauwe samenwerking met Frank Engelsman opgezet en uitgevoerd. De methode die Moursy en Engelsman in deze fase toepasten, was de volgende. Zij verzonden een niet-bestaande non-gouvernementele organisatie (NGO). Op naam van die NGO ("Global Advisory Board Middle East", kortweg: "GABME") verspreiden zij een lasterlijk "onderzoeksrapport" – een "security alert".⁹² Om dit rapport en de (niet bestaande) organisatie "GABME" geloofwaardigheid te geven, hebben zij een "fake" website voor GABME gebouwd.⁹³ Op die "fake" website werd de "security alert" ook gepubliceerd. Voorts zijn zij een aan de website verbonden Twitteraccount gestart: @INFOGABME. Ook via dit Twitteraccount werd de "security alert" verspreid. Daarnaast werd de "security alert" ook via email en Whatsapp breed onder alle (zakelijke) relaties van Mahyari verspreid.

180. In de opgenomen gesprekken tussen Moursy en Engelsman van 27 en 30 november 2017 (de website van GABME ging op 1 december 2017 live) is exact te volgen hoe zij dit alles hebben gedaan.⁹⁴ Men kan ze horen brainstormen over de website van GABME. Wat moet daar gemeld worden onder het kopje "About Us"?⁹⁵ Zij spreken erover hoe zij zoveel mogelijk aandacht voor de "security alert" kunnen genereren ("massale aandacht, wereldwijd", is de doelstelling). En zij spreken erover dat Moursy op zaterdag 2 december 2017 een gesprek heeft met Willem Blijdorp.

181. De "Security Alert" van GABME is dus een geheel verzonden document, dat uitsluitend ten doel had om zoveel mogelijk schade aan Mahyari, aan zijn ondernemingen en aan zijn zakelijke netwerk toe te brengen. Als dit document dan nader wordt beschouwd,⁹⁶ dan valt allereerst op dat in de opmaak van het document de suggestie besloten ligt dat het van een officiële instantie afkomstig zou zijn. Die suggestie wordt versterkt door de eerste alinea's, die een meer algemene "status-update" van de toestand in het Midden-Oosten pretenderen te geven. Vervolgens worden onder de kop "GENERAL FRAUD ALERT – SCAM ALERT – PRIORITY HIGH" de namen en de foto's van cliënt en zijn broer geplaatst. Ook de namen en foto's van andere medewerkers van Mahyari worden geplaatst (Sarabi, Ju, Lena), waarbij elk van deze een geheel verzonden kwalijke rol in de beweerdelijke strafbare gedragingen krijgt toebedeeld.

182. De beweringen in dit "GABME-rapport" houden (samengevat) in:

---

⁹² **PRODUCTIE 86:** International_Security_Alert GABME.

⁹³ **PRODUCTIE 87:** Webpagina_GABME.

⁹⁴ Een selectie van die gesprekken is met ondertiteling gemonteerd. Deze video is als **PRODUCTIE 80** aangehecht. Een uitgebreidere selectie van geluidsbestanden en de transcripties daarvan zijn opgenomen als bijlagen bij de aangifte tegen Blijdorp, **PRODUCTIE 7** (in de map Bijlagen deel II/Memorandum civiele advocaat met bijlagen/Audio- en videobestanden).

⁹⁵ **PRODUCTIE 87:** Webpagina_GABME.

⁹⁶ **PRODUCTIE 86:** International_Security_Alert GABME.

- Dat Danial Mahyari via een wereldwijd netwerk van “meer dan 100 nep-bedrijven”, waaronder met name SolidNature, RevealRox en ATRH Holding, zich schuldig maakt aan oplichting;
  - Dat de oplichting via SolidNature bestaat uit het aantrekken van investeringen, zonder dat de investeerders worden terugbetaald en uit het kopen van goederen zonder de leveranciers te betalen;
  - Dat Mahyari er een exorbitante levensstijl op na houdt die geheel is gefinancierd met gelden die door fraude en oplichting zijn verkregen – waarbij foto’s zijn geplaatst van dure huizen, luxe auto’s, jachten en villa’s in het buitenland. Ook casinobezoek door Mahyari wordt uitgevent.
  - Dat er een omvangrijke lijst met gedupeerden van deze oplichting zou bestaan, waarvan 4 Nederlanders worden aangeduid;
  - Dat deze investeerders voor miljoenen zijn opgelicht;
  - Dat de belangrijkste benadeelde is de “rijke Nederlandse zakenman Willem B”. Deze Willem B. heeft een rechtszaak aangespannen tegen Danial Mahyari.
  - Dat de oplichting die door Danial Mahyari wordt bedreven zeer veel gelijkenis vertoont met de bekende oplichtingszaken PALM INVEST en EASY LIFE.
183. Het is goed om er uitdrukkelijk bij stil te staan dat deze beschuldigingen door Moursy en Engelsman zijn *verzonnen*. Zij noemen de namen van drie investeerders in SolidNature (Ruud K., Arie P., Herman M.) en beweren dat zij door Mahyari zijn opgelicht. Deze drie investeerders hebben echter allen schriftelijk verklaard dat zij alleen maar uitstekende ervaringen hebben met Mahyari.⁹⁷ Zij waren aandeelhouders van het eerste uur in SolidNature, zijn dat tot op de dag van vandaag en zijn nog steeds vertrouwde zakenpartners van Mahyari.
184. De verhouding met Willem Blijdorp was op dit moment (december 2017):
- dat Blijdorp gefrustreerd was in zijn pogingen de zeer waardevolle (belangen in de) steengroeven naar zichzelf toe te trekken;
  - dat hij had moeten accepteren dat Mahyari de samenwerking had verbroken;
  - dat hij door middel van een (hoger beroep in) kort geding nog steeds probeerde de (belangen in de) steengroeven geheel in eigen bezit te krijgen, en;
  - dat hij aanspraak kon maken op de gehele terugbetaling van de door hem verstrekte leningen. Afspraken over de wijze en de termijn waarop dat zou gebeuren moesten nog worden gemaakt.
185. Blijdorp had kortom een *wens* om de (belangen in de) steengroeven *voor zichzelf* te verkrijgen en een *vordering* op Mahyari tot terugbetaling van de leningen – meer niet. Van oplichting was en is geen sprake.

---

⁹⁷ Deze schriftelijke verklaringen waren aangehecht aan de aangifte van 8 februari 2018 tegen Moursy c.s. Zie **PRODUCTIE 85**, p. 11.

186. Voor wat betreft de foto's van huizen, auto's jachten etc. verwijst Mahyari naar hetgeen hiervoor is gemeld: omdat regulier bancaire betalingsverkeer met Iran niet mogelijk was en is, moet waarde via een veelheid van indirecte methoden naar Iran worden overgebracht. Daarbij kunnen luxe auto's als (waardevast) onderpand dienen en kunnen uitgaven in Europa ten behoeve van Iraanse partijen – bijvoorbeeld voor luxe vakanties – worden terugbetaald in Iran. Daarbij was Mahyari al voordat hij Blijdorp leerde kennen aantoonbaar multimiljonair. Overigens is het in de "Alert" genoemde appartement aan de Weteringstraat te Aalsmeer een model-appartement annex showroom van SolidNature.
187. Het venijn van dit verzonnen rapport ligt uiteindelijk hierin, dat een aantal foto's van auto's en woningen worden geplaatst die *werkelijk* in verband gebracht kunnen worden met Mahyari, maar dat om die zeer kleine feitelijk-juiste kern een suikerspin van leugens wordt gesponnen. Juist door het gebruik van deze kleine hoeveelheid feitelijk-juiste informatie, krijgt de veel grotere suikerspin van leugens een schijn van geloofwaardigheid.
188. Bedacht moet worden dat deze "GABME"-laster slechts één stap was in de campagne die Moursy was gestart. De "modus operandi" van Moursy laat zich kennen uit de wijze waarop hij in de dagen na publicatie omgaat met deze "security alert". Illustratief daarvoor is de e-mail die hij op 6 december 2017 schrijft aan headhunter Frank van der Linden (die overigens tot op de dag van vandaag uitstekende zakelijke relaties onderhoudt met Mahyari).⁹⁸ Als eerste valt natuurlijk op dat Moursy uitdrukkelijk en in kapitalen liegt over zijn relatie met Blijdorp.⁹⁹ Maar subtieler en veelzeggender is zijn opmerking: "*Ik las dat deze fraude wordt vergeleken met Palm invest fraude*" – terwijl hij *zelf*, in de door hem *zelf verzonnen* "security alert", de valse en lasterlijke vergelijking met Palm Invest heeft *gecreëerd*.
189. Dit is kenmerkend voor de wijze waarop de lastercampagne zich zal blijven onvouwen: met de linkerhand, in het geheim, wordt laster *gecreëerd*, en met de rechterhand, in het openbaar, wordt *verwezen* naar gepubliceerde laster, zodat daaraan een schijn van objectiviteit en waarheid wordt geven. De "modus operandi" is aldus om de laster steeds breder herhaald te krijgen, om steeds geloofwaardigere en betrouwbaardere doorgeefluiken als "bronnen" voor de laster te mobiliseren. Zodat daardoor geheel onzichtbaar wordt dat de *werkelijke* bron van de laster uitsluitend en alleen Moursy is. Op deze manier wordt de laster steeds verder "witgewassen".
190. Een tweede kenmerkend onderdeel van de lastercampagne is de activering van de strafvervolgende overheid. "*Deze kwestie ligt al bij de FIOD*" schrijft Moursy op 6 december 2017 in zijn email aan Frank van der Linden. De juistheid van deze mededeling van Moursy is overigens meer dan opmerkelijk: het aanvangsverbaal van de FIOD is gedateerd op 6 november 2017. In de gesprekken over de inrichting van de GABME website tussen Moursy en Engelsman hecht Moursy er belang aan dat het doel van GABME wordt omschreven als "*het signaleren*,

---

⁹⁸ **PRODUCTIE 88:** Email_Emad_Moursy_6_december_2017.

⁹⁹ Hij schrijft: "NEE IK KEN DIE MENEER BLIJDORP NIET EN WERK OOK NIET VOOR HEM EN HIJ HEEFT MIJ OOK NIET ALS SPION GEPLAATS DAAR", terwijl uit de geluidsopnames van zijn gesprekken met Engelsman blijkt dat Moursy op 2 december 2017 – 4 dagen vóór het verzenden van deze email – met Blijdorp heeft gesproken.

opsporen en voordragen voor vervolging in opdracht van overheden".¹⁰⁰ De definitieve website van GABME beschrijft het uiteindelijk als volgt:

"Commissioned by Central Governments, Agencies, international Institutions and United nations NGO's, GABME identifies investigates and nominates criminal organizations and individuals for prosecution".

191. Moursy weet dat niets zo effectief is om iemand zakelijk en reputationeel "kapot" te maken als een strafrechtelijk onderzoek door de FIOD. Het activeren van de strafrechtelijke autoriteiten is dan ook een integraal onderdeel, ja zelfs een belangrijke doelstelling van de lastercampagne. Ook de FIOD moet aan boord worden gehesen.
192. In dit verband kan opgemerkt worden dat in het strafdossier op meerdere plaatsen wordt verwezen naar dit GABME-rapport ter onderbouwing van een redelijk vermoeden dat tegen Mahyari zou bestaan:

"Op de site <https://mobile.twitter.com/infogabme> /<https://qabme929410864.wordpress.com/> is te lezen dat het onderzoeksbureau GABME (Global Advisory Board Middle East gevestigd in London) op 30-11-2017 een International Security and Fraud Alert mbt Iranian Fraud mbt de Mahyari broers (Danial en Davood) en Faramarz Sarabi heeft afgegeven met security level High. Europese regeringen hebben recent een Iranian Business activity scan (IBAS) geïnitieerd om binnen hun grenzen die criminele, fraude- en oplichtingactiviteiten te onthullen van Iraanse ondernemingen, organisaties en individuen. In deze alert staat opgenomen dat Norouzi Mahyari fraude pleegt via een wereldwijd netwerk van meer dan 100 bedrijven. SolidNature, Reveal Rox, ATRH Holding zijn de hoofdrolspelers in dit netwerk. Volgens de site heeft de organisatie GAMBE.Org een lijst van gedupeerde investeerders, waaronder Willem B."¹⁰¹

193. De FIOD slikt de vervalsing van Moursy en Engelsman voor zoete koek...
194. Mahyari moest alle zeilen bijzetten om zijn bedrijven tegen deze laster te beschermen. Hij heeft moeten procederen tegen Google, YourHosting en Twitter om de laster verwijderd te krijgen. In de zaak tegen internetprovider YourHosting overweegt de voorzieningenrechter (r.o. 4.5 en 4.7):¹⁰²

"Dit alles maakt het, in onderlinge samenhang bezien, voldoende aannemelijk dat GABME niet de website is van een prestigieuze denktank, zoals de website doet voorkomen, maar dat de website is aangemaakt door dezelfde perso(n)en(en) die achter het rapport zit(ten), met klaarblijkelijk geen ander doel dan om te kunnen suggereren dat het rapport is gebaseerd op gedegen onderzoek in opdracht van één of meer overheden of andere gezaghebbende organisaties, terwijl het realiter gaat om anonieme en niet gefundeerde beschuldigingen jegens [Mahyari] c.s. door de perso(n)en(en) achter de website en het rapport."

En:

¹⁰⁰ Zie de video die als **PRODUCTIE 80** is aangehecht.

¹⁰¹ Zie bijvoorbeeld BOB-017 p. 2.

¹⁰² **PRODUCTIE 89**: Vonnis Rb Overijssel 10 januari 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:202.

“Al met al is, voorshands geoordeeld, de website onderdeel van een constructie met een onrechtmatig karakter, ook al staat op de website zelf niets onrechtmatigs over [Mahyari] c.s. Alle informatie op de website is, en kennelijk met geen ander doel, dienstbaar aan uitingen over [Mahyari] c.s. met een onrechtmatig karakter, te weten ernstige ongefundeerde beschuldigingen. Dit leidt ertoe dat de gehele website zelf geacht kan worden binnen het bereik van artikel 6:196c lid 4 BW te vallen.”

C.12.4.3 Fase 3: Laster via Quote

195. De derde fase van de lastercampagne was het bewerkstelligen van lasterlijke publicaties in de “bovengrondse” media. Daarmee kon Moursy nog ruimere aandacht genereren voor de verzonnen laster, en zou die laster, doordat zij in “*main-stream media*” zou worden herhaald, achteraf een schijn van juistheid verwerven en dus nog verder worden “witgewassen”.
196. Al in een opgenomen gesprek met Engelsman op 30 november 2017 bespreekt Moursy de wens dat Quote het lasterlijke verhaal zou publiceren.¹⁰³ Vervolgens benadert Moursy daadwerkelijk redacteurs van Quote, brengt de GABME-laster onder hun aandacht en voedt hen met valse stukken en met onware informatie. De wijze waarop hij dat doet is te beluisteren: Engelsman heeft het gesprek opgenomen dat hij en Moursy op 19 december 2017 hebben gevoerd met redacteur Sonny Motké van Quote.

C.12.4.4 Januari 2018 schikking met Blijdorp

197. Al vrij snel na de start van de lastercampagne waren er voldoende aanwijzingen voor de initiërende rol van Blijdorp. Zo was de auto van Blijdorp waargenomen voor de woning van Moursy (Jan Luijkenstraat 2) en was een ontmoeting van Blijdorp met Johan Kusters in het Hilton Hotel in Amsterdam op video vastgelegd. Daarop werd hem een kort-geding aangezegd om de lastercampagne door hem te laten beëindigen. Onder druk daarvan zijn partijen gaan onderhandelen over een schikkingsovereenkomst. Die schikkingsovereenkomst is op 12 januari 2018 getekend.¹⁰⁴
198. De schikkingsovereenkomst houdt in (art. 4) dat Mahyari op 30 juni 2020 een eerste termijn van de lening zal hebben terug te betalen. Voorts houdt de overeenkomst in dat ten gunste van Blijdorp een pandrecht op de aandelen Newco wordt gevestigd (art. 7) en dat Mahyari persoonlijk borg staat voor de terugbetaling van de leningen (art. 9). Ten behoeve van een mogelijke executie van het pandrecht van Blijdorp worden de originelen van de licentiebewijzen van de steengroeven door Mahyari aan advocaat/bemiddelaar Schelling in bewaring gegeven.
199. In de overeenkomst is voorts bepaald (art. 12) dat Blijdorp c.s. Mahyari kwijting verlenen “voor alle vorderingen in verband met de in 2015 begonnen en intussen geëindigde samenwerking en alles wat daarmee verband houdt en zullen dus terzake geen (vervolg)procedures meer tegen

¹⁰³ “*Moursy: Ja, precies, Quote neemt hem sowieso over, omdat je dan meldt Willem Blijdorp opgelicht door Iraanse fraud... ehh... ehh... Iraanse fraude. (...) en als zij het overnemen komt het overal. Wat wel, wat je dan bijvoorbeeld zou kunnen doen met Quote, ze hebben dan redactie@quote, maar je kan ook bellen, hoi, zijn jullie geïnteresseerd in iemand in de top van de Quote die is opgelicht door Iraanse bendes.*” Quote had al eerder over het zakelijke geschil tussen Mahyari en Blijdorp gepubliceerd: <https://www.quotenet.nl/quote-500/a207637/quote-500-taxfree-tsaar-willem-blijdorp-ruziet-om-iraanse-natuursteeninvestering-van-75-miljoen-207637/>

¹⁰⁴ **PRODUCTIE 90:** 2018-01-12 Schikkingsovereenkomst WAB – DNM.

Mahyari en aan hem gelieerde (rechts-)personen of ondernemingen starten”. Aan de schikkingsovereenkomst is voorts nog een gezamenlijke persverklaring gehecht (Bijlage 1 bij de overeenkomst) en een door Blijdorp ondertekende verklaring over de lastercampagne (Bijlage 2 bij de overeenkomst). Daarin verklaart Blijdorp dat hij *“niet is opgelicht”*, dat door GABME *“onjuiste en lasterlijke berichten worden verspreid”* over Mahyari, en dat de berichten die door en namens GABME worden verspreid *“onjuist”* zijn en *“geen enkele grond”* hebben. Maar opmerkelijk genoeg verlangt Blijdorp wel kwijting voor alle schade die uit de GABME-laster is voortgevloeid.

200. Het lijkt dus geen twijfel dat de beschuldigingen en beweringen in het GABME rapport onjuist en zonder grond zijn. Toch worden *exact dezelfde beweringen* herhaald in het FIOD dossier. Mahyari zou volgens de FIOD immers op *“te grote voet”* leven. Zou geld van investeerder Blijdorp ten onrechte aan auto’s, casinobezoek en *“luxe uitgaven”* hebben besteed. Zou Blijdorp hebben opgelicht – terwijl Blijdorp in 2018 naar aanleiding van *exact dezelfde beschuldigingen* zegt *niet* opgelicht te zijn. Blijdorp heeft de schikkingsovereenkomst met voeten getreden door tegen Mahyari aangifte van oplichting te doen en de FIOD had op basis van diezelfde schikkingsovereenkomst moeten begrijpen dat die aangifte totaal ongefundeerd is.

C.12.4.5 Januari 2018: Laster via Twitteraccount en email van “Ali Reza”

201. Op 19 januari 2018 – een week na het ondertekenen van de schikkingsovereenkomst tussen Blijdorp en Mahyari – ontmoeten Kusters en Moursy elkaar in restaurant MoMo’s in Amsterdam.¹⁰⁵ Bij die ontmoeting beschrijft Moursy aan Johan Kusters wat de vorm (*“voorpagina en 12 pagina’s binnenin”*) en inhoud (*“is dit de domste man van Nederland...?”*) zal zijn van het artikel dat in het (komende) februarinummer van de Quote zal worden gepubliceerd. Voorts is geobserveerd dat op 24 januari 2018, Moursy in zijn woning een ontmoeting heeft met de Quote redacteurs Sonny Motké en Valentijn Koningsberger.¹⁰⁶
202. Vanaf het moment dat aan Moursy duidelijk wordt dat Quote daadwerkelijk zal gaan publiceren, ontwikkelt hij een mechanisme om deze publicatie te gebruiken voor zijn voortdurende lastercampagne. Daartoe hebben Moursy en Engelsman een fictieve persoon “Reza Ali” of ook “Ali Reza” verzonnen. Ook het gesprek daarover tussen Moursy en Engelsman is door Engelsman opgenomen.¹⁰⁷

¹⁰⁵ Ook van deze ontmoeting zijn beeld- en (beperkte) geluidsopnamen gemaakt.

¹⁰⁶ **PRODUCTIE 85:** 2018-02-02 Aangifte Moursy cs lastercampagne, p. 18.

¹⁰⁷ *“Moursy: En de mail [onverstaanbaar]. Degene die dat gaat doen is niet Williams maar is Reza Ali*

Engelsman: Ooohhh [lacht]

Moursy: Ja, en die woont in ehh... de USA.

Engelsman: Maakt niet uit waar in de USA?

Moursy: 90210, kan gewoon de systeem pakt niet. Beverly Hills 90210. Nee, doe maar gewoon in Santa Monica of zo nou of doe maar hij woont in ehh..., ehh... is even kijken laten we een mooi land bedenken. Hij woont in... ehh... in, waar kunnen ze het lastigste procederen ehh... even kijken.

Engelsman: Ja, toch Amerika, Australië, Nieuw Zeeland dat soort ongein weet je wel. Ehh... wat nog meer?

Moursy: Australië, gewoon [onverstaanbaar]

Engelsman: Ja, IJsland of zo

Moursy: Ja IJsland ja IJsland [...]”

203. Via websites, Twitter en email heeft Moursy, optredend als Ali Reza, een count-down klok naar de verwachte publicatiedatum van het Quote-artikel gemaakt en verspreid.¹⁰⁸
204. In februari 2018 verscheen het grote Quote-artikel “marmermalaise”.¹⁰⁹ Na deze publicatie heeft Moursy via dezelfde kanalen dit Quote artikel breed verspreid, en onder de aandacht gebracht van een groot aantal personen, instanties en autoriteiten, met daarbij de mededelingen dat de ondernemingen van Mahyari “scam companies” zouden zijn, en de bewering dat in het Quote artikel de criminele activiteiten van Mahyari zouden worden onthuld.
205. Conform de eerder gesignaleerde “modus operandi” van Moursy, heeft hij dit e-mailbericht ook naar strafrechtelijke overheidsinstanties gestuurd, waaronder Europol (met als boodschap: “*For your immediate action*”), de fraudehelpdesk, Interpol en de FIOD Haarlem (met als boodschap: “*Dear reader, Attached and for your action the exposing of the largest scam of duch businessmen in Netherlands. Larger than Palm invest and Easylife together. In a separate email we will provide you with more details and our contact number. Regards, R.A.*”). De FIOD stuurt hem een ontvangstbevestiging...¹¹⁰
206. Zowel voor als na dit grote artikel heeft Quote kleinere artikelen aan Mahyari gewijd. Ook deze waren gebaseerd op de bronnen Moursy en Kusters. Ook in deze artikelen werd de laster van Moursy en Kusters verder uitgedragen, zoals al blijkt uit de titels van enkele van deze publicaties: “*Marmerondernemer Danial Mahyari huurt hackers in en informeert naar wapens en smokkelroutes*”¹¹¹ en “*Van paperclip tot kogel*”.¹¹²
207. Nadat de hoofdredacteur van Quote door de advocaten van Mahyari was geconfronteerd met het bewijs dat Quote door Moursy c.s. was gemanipuleerd en misbruikt, heeft Quote al deze publicaties begin november 2019 teruggetrokken. Mahyari wenste geen publieke rectificatie, omdat daarmee al de oude laster weer opnieuw naar boven zou worden gehaald.
208. De (later teruggetrokken) publicaties in de Quote hebben geleid tot FIU-meldingen.¹¹³ Het artikel in Quote is opgenomen in het strafdossier als DOC-247. De FIOD heeft de inhoud van deze artikelen voor waar aangenomen.¹¹⁴ De FIOD heeft aan de hand van het Quote artikel getuigen bevraagd.¹¹⁵ Men kan dus vaststellen dat de tactiek van Moursy om zijn zelfverzonnen

¹⁰⁸ “*Moursy: Ehh... nee, iets ehh... iets ehh... Farzi’s, iets met scam of zo er achter. Niet te veel maar gewoon een rustig aan ja? En dan wil ik eigenlijk of Europe Largest Scam Inc. exposed, daaronder tekst he en dan staat er de datum doe je 14 februari 2018. Dan komt het artikel uit.*

Engelsman: 14 februari 2018 ja

Moursy: 14 februari 2018. Of, koop een timer op internet [...] Of koop een timer op internet die aftelt tot 14 februari”

¹⁰⁹ Opgenomen in het strafdossier als DOC-247. Omdat de advocaten van Mahyari aan Quote hebben kunnen bewijzen dat men door Moursy is misbruikt, heeft Quote deze publicaties begin november 2019 teruggetrokken. Dat is kennelijk aan de FIOD voorbij gegaan.

¹¹⁰ **PRODUCTIE 91:** E-mail van Ali Reza aan FIOD 3 maart 2018 met ontvangstbevestiging.

¹¹¹ Op 17 maart 2018 verschenen op de internetsite van het blad Quote. Als bron voor deze – onware en lasterlijke – mededelingen wordt de heer Kusters bij name opgevoerd. Quote heeft ook deze publicatie begin november 2019 teruggetrokken.

¹¹² Quote 1 januari 2019. DOC-242 1/3. Quote heeft ook deze publicatie begin november 2019 teruggetrokken.

¹¹³ Zoals bijvoorbeeld blijkt uit de meldingen die als DOC-242 1/3 en AMB-019, p. 3 in het strafdossier zijn opgenomen.

¹¹⁴ Zie bijvoorbeeld zaaksdossier ZD-001, p. 24.

¹¹⁵ Zie bijvoorbeeld G13-01, p. 2.

laster via de Quote wit te wassen en daarmee de strafrechtelijke autoriteiten te activeren, aantoonbaar succesvol is geweest.

C.13 De lastercampagne wordt door Blijdorp c.s. overgenomen

209. In februari 2018 wordt in opdracht van Mahyari civiel bewijsbeslag bij Moursy gelegd. Daarna volgen civiele dagvaardingen, niet alleen tegen Moursy, maar ook tegen Kusters en Ramsingh. Daardoor wordt deze dadergroep in het licht gezet – zij zijn niet meer in staat om hun ondergrondse activiteiten voort te zetten.
210. Mahyari had gehoopt dat met het aanpakken van deze dadergroep ook de lastercampagne zou zijn beëindigd. Maar dat blijkt helaas niet het geval te zijn. De lastercampagne wordt overgenomen door Blijdorp zelf en door de mensen om hem heen. Zij voeren de onderzoekers van de FIOD met dezelfde onwaarheden die eerder in opdracht van Blijdorp door Moursy en de zijnen waren verspreid.

C.13.1 20 december 2018: Misleiding door Blijdorp

211. De FIOD is een onderzoek gestart, naar eigen zeggen naar aanleiding van FIU meldingen over het betaalgedrag van Mahyari. Met name geldopnames in het casino (om cash te verkrijgen voor het betalingsverkeer met Iran) hebben tot FIU meldingen geleid. Zoals hiervoor opgemerkt, hebben ook Moursy en Kusters de FIOD geactiveerd – in elk geval pogingen daartoe ondernomen.
212. In het FIOD verbaal wordt gerelateerd dat op 20 december 2018 op het kantoor van de FIOD in Amsterdam, *“een oriënterend gesprek met Blijdorp en zijn advocaat mevrouw mr. A. Klaasse [is] gevoerd.”*¹¹⁶ Het zaaksdossier vervolgt:
- “Bij deze gelegenheid is Blijdorp verteld, dat de FIOD onderzoek had gedaan in o.a. de bankrekeningen van Mahyari en dat daar een beeld uit naar voren kwam dat mogelijk wees op door Mahyari gepleegde strafbare feiten ten opzichte van Blijdorp. De onderzoeksresultaten met betrekking tot de waargenomen geldstromen zijn met Blijdorp gedeeld. Er is geen concrete onderzoeks-informatie aan Blijdorp ter beschikking gesteld.”*¹¹⁷
213. Uit deze beknopte gespreksweergave volgt dat de FIOD aan Blijdorp heeft voorgehouden dat uit de bankafschriften van de rekeningen van Mahyari niet kan blijken dat het door Blijdorp uitgeleende geld naar Iran is overgemaakt en dat de FIOD onbegrijpelijke betalingen is tegengekomen zoals voor auto's, casinobezoek en “luze uitgaven”.
214. De aard en achtergrond van deze betalingen zijn onmiddellijk inzichtelijk, indien men zich realiseert dat bancair betalingsverkeer met Iran niet mogelijk is. Zoals beschreven in het rapport van Erdbrink – hiervoor, randnummer ** – kunnen betalingen voor dure auto's, kunst, aandelenportefeuilles, onroerend goed stappen zijn in het betalingsverkeer naar Iran. Al deze voorwerpen kunnen worden gebruikt als onderpand voor financiering in Iran. Het casinobezoek van Mahyari past in de noodzaak om cash te verkrijgen om betalingen naar Iran te kunnen doen.

---

¹¹⁶ ZD-001, p. 4.

¹¹⁷ ZD-001, p. 4.

De FIOD heeft echter geen enkel onderzoek gedaan naar de (on)mogelijkheid van bancaire betalingsverkeer met Iran, noch naar de alternatieve betaalstructuren waartoe dat heeft geleid.

215. Graag brengt Mahyari in herinnering wat de wetenschap van Blijdorp is, op het moment dat hem dit door de FIOD wordt voorgehouden:

- i) Blijdorp wist dat Mahyari (belangen in) steengroeven had verworven die zeer veel meer waard waren dan de EUR 75 miljoen die Blijdorp aan hem geleend had. De eigen interne waardering door Van Laar en Groen ten behoeve van de beginbalans van Sapphire Natural Stone Trading DMCC kwam al uit op EUR 259.200.000 – voor toen nog slechts 8 steengroeven.¹¹⁸
- ii) Blijdorp wist dat de licenties in de Iraanse steengroeven ook waren opgenomen op de balans van Stone Trade International. Daar waren de “Mining / Quarry licences” geactiveerd tegen een waarde van EUR 277.689.105,-.
- iii) Blijdorp wist dat de later verworven negende groef (“Q9”) in die waardering nog niet eens was betrokken, terwijl deze groef operationeel was en een uitstekend product leverde – dat hij zelf voor ca. EUR 270.000 aan marmer uit Q9 op de vloer van de Amsterdamse appartementen van hemzelf en zijn dochter had laten leggen.
- iv) Blijdorp wist dat hij op 22 maart 2017 aan Mahyari het aanbod had gedaan dat Mahyari de (belangen in de) steengroeven aan Sarabel en Blijdorp zou overdragen tegen kwijting van alle door Mahyari ontvangen leningen – een bedrag van in totaal EUR 75,3 miljoen, exclusief rente. Blijdorp wist dat Mahyari dit aanbod had afgewezen.
- v) Blijdorp wist dat Mulders vanaf het begin van de samenwerking degene was die de businessplannen voor de onderneming en de steengroeven opstelde. Dat Mulders na de beslissing om de steengroeven in eigen beheer te gaan exploiteren de prognoses voor de productie en de financiële *performance* van de eerste 8 natuursteengroeven had opgesteld. Dat Mulders degene is die de *due diligence* voor de aanschaf van (de belangen in) Q9 ter hand heeft genomen, de financiële prognoses voor Q9 heeft gemaakt en het Investment Memorandum voor Q9 heeft opgesteld.
- vi) Blijdorp wist dat hijzelf vele malen in Iran is geweest om de steengroeven te bezoeken. Blijdorp wist voorts dat personeelsleden van STI in de Iraanse steengroeven werkzaam waren.
- vii) Blijdorp wist dat ingevolge de schikkingsovereenkomst de *originele* licenties van de steengroeven bij Schelling in bewaring waren gegeven. Nederlandse vertalingen van deze licenties had hij in elk geval al op 1 juli 2017 ontvangen.
- viii) Blijdorp wist dat de (belangen in de) steengroeven tot medio 2017 deels daadwerkelijk waren geëxploiteerd in mijnbouwonderneming STI, waarvan Blijdorp zelf de enige statutair directeur was.
- ix) Blijdorp wist dat STI was bemenst met mensen uit zijn eigen kring met wie hij ook rechtstreeks en buiten betrokkenheid en wetenschap van Mahyari in verbinding stond.

---

¹¹⁸ Zie hiervóór, randnummers ***.

- x) Blijdorp wist dat de kantoorautomatisering van STI geheel was gelijkgeschakeld met B&S. Het ERP softwarepakket van STI omvatte *alle* aspecten van de bedrijfsadministratie: productie, voorraad, verkoop én financiële administratie. Deze B&S software draaide op B&S platforms en servers. Inloggen op de STI bedrijfssoftware moest via een account van B&S-World Supply.
  - xi) Blijdorp wist dat hij conform zijn eigen opdracht wekelijkse rapportages had ontvangen van alle relevante actoren van STI.
  - xii) Blijdorp wist dat hij een sturende en bepalende rol had gehad in het beleid van STI.
  - xiii) Blijdorp wist dat hij van week tot week tot op het niveau van individuele blokken natuursteen was geïnformeerd over de actuele voorraad, de kwaliteit van de voorraad, de productie en de verkopen van de operationele steengroeven.
  - xiv) Blijdorp wist dat hij van week tot week zowel cumulatief als tot op het detailniveau van alle bonnetjes en alle declaraties op de hoogte was gesteld van alle uitgaven die in Iran werden gedaan.
  - xv) Blijdorp wist dat hij daarnaast door “zijn” mensen in STI tot in detail op de hoogte was gehouden van het reilen en zeilen van STI, zowel op het punt van de financiën als op het onderwerp productie.
  - xvi) Blijdorp wist dat hij volledig inzicht had – tot op de laatste cent – in de bestemming van de gelden die hij ten behoeve van de exploitatie van de steengroeven als leningen via de bankrekening van Mahyari liet lopen.
  - xvii) Blijdorp wist dat bancair betalingsverkeer met Iran onmogelijk was, en dat geld dat door Blijdorp op de bankrekening van Mahyari was overgemaakt daarom *nooit* naar Iran gevolgd kon worden
  - xviii) Blijdorp wist dat betalingen van en naar Iran daarom noodzakelijkerwijze in cash moesten worden gedaan of dat geld door middel van indirecte methoden naar Iran moest worden overgebracht.
  - xix) Blijdorp wist dat hij Moursy EUR 750.000,- had betaald voor de opdracht om Mahyari “kapot” te maken en dat deze opdracht had geresulteerd in de GABME-laster en de lasterlijke artikelen in Quote, waarin Mahyari zonder grond voor oplichter werd uitgemaakt.
  - xx) Blijdorp wist dat de eerste termijn van terugbetaling eerst op 30 juni 2020 opeisbaar zou worden – ruim anderhalf jaar ná het moment waarop hij met de FIOD sprak.
216. Indien Blijdorp in het verkennende gesprek met de FIOD zijn wetenschap met de FIOD had gedeeld, dan was het onderzoek als een nachtkaaars uitgegaan. In plaats daarvan heeft Blijdorp ervoor gekozen om de FIOD *niet* te informeren, maar integendeel de FIOD te bevestigen in hun (onjuiste) vermoedens. Hij koos ervoor de FIOD te gebruiken als instrument om Mahyari te schaden:

“Omdat Blijdorp wel vermoedens had dat er bepaalde zaken niet klopte, maar niet beschikte over de concrete gegevens die de FIOD inmiddels had verzameld, werd Blijdorp op dat moment hier voor het eerst werd [sic] mee geconfronteerd.”¹¹⁹

217. Hiermee misleidt Blijdorp de FIOD. Hiermee geeft Blijdorp het FIOD onderzoek een fatale impuls. Hierin ligt besloten de keuze van Blijdorp om het onderzoek van de FIOD in te zetten als een instrument om Mahyari “kapot” te maken.
218. Een noodzakelijke consequentie van die keuze is dat de FIOD in de loop van het onderzoek met voldoende informatie gevoed zal moeten worden om daadwerkelijk in actie te komen tegen Mahyari. Er moeten dus beschuldigingen gevonden en geuit worden om de strafzaak tegen Mahyari in leven te houden. Er moet bewijs tegen Mahyari worden aangedragen of gecreëerd. Daarvoor gebruikt hij zijn handlangers. Hij zet de FIOD allereerst op het spoor van zijn naaste medewerkers Van Laar en Mulders¹²⁰ en hij mobiliseert zijn andere medewerkers en relaties.

C.13.2 Verdere misleiding door handlangers van Blijdorp

219. Accountant en toenmalig CFO van B&S Gert van Laar (G02-01) verzwijgt vervolgens in zijn verklaring bij de FIOD onder andere zijn wetenschap van het verkooptraject dat eind 2015 heeft gelopen en de waarde die in dat traject aan de (toen nog) 8 (belangen in) steengroeven werd toegekend. Van Laar verzwijgt voorts dat hijzelf in 2016 verantwoordelijk was voor een interne waardering ten behoeve van de beginbalans van Sapphire Natural Stone Trading DMCC, waarin de – toen nog – 8 (belangen in) steengroeven valselijk als asset waren opgenomen, maar wel door hem werden gewaardeerd op EUR 259.200.000,-. Op zichzelf vanzelfsprekend, want als Van Laar hier wél over had verklaard, dan zou hem de vraag worden gesteld op basis van welke titel de (belangen in) steengroeven *überhaupt* op de balans van Sapphire Natural Stone Trading DMCC waren opgenomen. Dan had hij over een keten van valse documenten moeten verklaren...
220. Mulders verklaart valselijk (G01-01, p2): *“Ik heb tot op de dag van vandaag nooit eigendomsbewijzen van die groeven gekregen”*, terwijl hij op 12 mei 2017 de opdracht geeft om deze eigendomsbewijzen vanuit het Farsi naar het Nederlands te vertalen.¹²¹
221. Mulder misleidt de FIOD over de redenen waarom de Lol nooit tot een shareholders-overeenkomst is uitgewerkt: *“Gedurende de hele periode zijn hier discussies over geweest. Elke keer dat we op het punt stonden om te tekenen, kwam Danial weer met argumenten om niet te tekenen.”*¹²² Uit de reconstructie van het civiele conflict én het vonnis in kort geding blijkt de werkelijke reden waarom de shareholders agreement nimmer tot stand is gekomen: Mulders en Blijdorp probeerden de (belangen in de) steengroeven van Mahyari *af te pakken* – en daar ging Mahyari terecht niet mee akkoord.

---

¹¹⁹ ZD-001, p. 4.

¹²⁰ *“Aan Blijdorp is medegedeeld dat de FIOD in het kader van haar onderzoek de medewerkers van Blijdorp wilde horen die het dichtst bij het groevenproject betrokken waren. Blijdorp gaf aan dat dit de heren Mulders en Van der Laar [sic] waren.”*

¹²¹ **PRODUCTIE 83:** E-mail 1 juni 2017_FW_LIVERBIRD_170512 Licenses. Het resultaat is DOC- 233 t/m DOC- 241. Verderop (G01-01, p. 3) verklaart hij dat hij ook van Q9 nooit eigendomsbewijzen zou hebben gekregen. Maar ook de Q9-licentie heeft hij zelf op 12 mei 2017 laten vertalen.

¹²² G01-01, p. 3.

222. Mulders verklaart dat Mahyari geen zekerheden heeft gesteld voor de terugbetaling van de leningen.¹²³ De schikkingsovereenkomst van 12 januari 2018 bevatte echter wel degelijk zekerheden.¹²⁴
223. Mulders verklaart dat men er van uit ging dat er 8 operationele steengroeven zouden worden aangekocht en dat de aantrekkelijkheid van de investering er uit bestond *“dat er direct een cashflow zou ontstaan waardoor de kans op rendement hoger was.”*¹²⁵ Ook deze verklaring is onwaar. Zie daaromtrent hierná, bij de bespreking van de verklaringen van Blijdorp.
224. Mulders verzwijgt dat hijzelf vanaf het begin van de samenwerking tussen Blijdorp en Mahyari degene was die de businessplannen voor de onderneming en de steengroeven opstelde (zie hiervóór, randnummers **). Dat hijzelf na de beslissing om de steengroeven in eigen beheer te gaan exploiteren de prognoses voor de productie en de financiële *performance* van de eerste 8 natuursteengroeven had opgesteld. Dat hijzelf degene is geweest die de *due diligence* voor de aanschaf van (de belangen in) Q9 ter hand heeft genomen. Dat hijzelf degene is geweest die de financiële prognoses voor Q9 heeft gemaakt en het Investment Memorandum voor Q9 heeft opgesteld.
225. Mulders verzwijgt de waarde van de (belangen in de) steengroeven. Het is uitgesloten dat Mulders, als rechterhand van Blijdorp, niet op de hoogte zou zijn geweest van de interne waardering door Gert van Laar ten behoeve van de beginbalans van Sapphire Natural Stone Trading DMCC, waarin de – toen nog – 8 (belangen in) steengroeven werden gewaardeerd op EUR 259.200.000,-. Mulders verzwijgt de waarde van Q9 die alleen al blijkt uit de door hemzelf opgestelde financiële prognoses voor Q9 en het Investment Memorandum.

C.13.3 Valse aangifte door Willem Blijdorp

226. Op 27 september 2019 legt Blijdorp dan een eerste inhoudelijke verklaring af bij de FIOD en doet daarin aangifte tegen Mahyari. Op dat moment is een tweede schikkingsovereenkomst tussen Mahyari en Blijdorp al getekend. In deze overeenkomst van 29 maart 2019 wordt verder uitvoering gegeven aan hetgeen in de eerste schikkingsovereenkomst was afgesproken.¹²⁶ Zo wordt in deze overeenkomst bepaald dat het Franse advocatenkantoor Gide de authenticiteit en realiteit van de 9 Iraanse licenties dient te onderzoeken.
227. Op 21 januari 2020 heeft mr. Schelling bij de rechter-commissaris in strafzaken verklaard dat hij de originele licenties op de steengroeven inderdaad onder zich hield, dat hij deze op echtheid heeft laten toetsen door Gide (een Parijs advocatenkantoor waar een advocaat werkt die het Farsi beheerst) en dat de conclusie van Gide was dat alle licenties daadwerkelijk waren ingeschreven in het kadaster van het Iraanse Ministerie van Mijnbouw en op naam stonden van Mahyari.
228. De verklaring van Blijdorp van 27 september 2019 is opmerkelijk en uitzonderlijk van vorm. In plaats van een stellige verklaring over wie wat wanneer heeft gedaan, worden aan Blijdorp stukken uit verklaringen van zijn medewerkers voorgehouden, met de vraag of hij daarop wil

¹²³ G01-01, p. 4.

¹²⁴ Zie hiervóór, randnr. ***.

¹²⁵ G01-02, p. 2.

¹²⁶ **PRODUCTIE 92:** Overeenkomst WAB-DNM 29 maart 2019.

reageren. Door telkens te antwoorden dat hij zich “kan vinden” in de aan hem voorgehouden verklaringen van zijn medewerkers, neemt Blijdorp de daarin opgenomen mededelingen van feitelijke aard voor zijn rekening – bevestigt ze – terwijl hij zelf op de achtergrond kan blijven. Reeds in de vorm van de aangifte zien we de samenspanning tussen Blijdorp en zijn secondanten gereflecteerd.

229. Een groot aantal mededelingen van feitelijke aard die door Blijdorp worden *gedaan* of *onderschreven* zijn onwaar. Omdat Blijdorp ook *wist* dat deze feitelijke mededelingen onwaar waren, heeft Mahyari op 22 april 2020 aangifte gedaan tegen Blijdorp wegens het doen van valse aangifte (art. 188 Sr). In het navolgende zal worden verwezen naar die aangifte met bijlagen.¹²⁷

230. De belangrijkste feitelijke onjuistheden in de aangifte van Blijdorp zijn de volgende:

a) De leningen zijn verstrekt aan Mahyari in privé

231. Blijdorp verklaart (G03-01, p. 2):

“Dit waren leningen aan de Joint-venture. [...]. Ik leende geld aan de Joint-venture om de exploitatie van de groeven mogelijk te maken. [...] Het geld werd dus geleend aan de joint-venture en dus niet aan de heer Mahyari in privé.”

232. De leenovereenkomsten zijn niet voor misverstand vatbaar. De leningen zijn telkens en uitsluitend verstrekt aan Mahyari in privé (*“Loan agreement with mr. D.N. Mahyari”*). De beweerde “joint venture” is niet verder gekomen dan hetgeen is opgenomen in de twee Lol’s – die overigens slechts betrekking hebben op EUR 21,5 miljoen van het uitgeleende bedrag:

“WAB heeft geldlening verstrekt [...] aan DNM. De lening wordt door DNM aangewend om belangen te verwerven in steengroeven; indien DNM hierin slaagt, zal de geldlening worden omgezet in een samenwerking in een 50-50% aandeelhoudersstructuur”

233. Uit deze Lol’s volgt onmiskenbaar dat de leningen aan Mahyari in privé zijn verstrekt.

234. Dat en waarom het ná de verwerving van de (belangen in de) steengroeven nooit tot een uitwerking van de “50-50% aandeelhoudersstructuur” is gekomen, is hiervóór besproken, in randnummers ***. Dat is het uitsluitende gevolg van gedragingen die geheel aan Blijdorp zélf te wijten zijn.

b) Blijdorp wist dat gelden over de privé rekening van Mahyari liepen

235. Het belang van het hiervóór besproken punt wordt inzichtelijk in het licht van de nu te bespreken (onjuiste) mededelingen van Blijdorp.

236. Op de bankafschriften van Mahyari is onder meer te zien dat van Blijdorp geleende geldbedragen heen en weer worden geboekt tussen (privé) rekeningen van Mahyari en bijvoorbeeld ook worden overgeboekt naar de bankrekening van de onderneming In Style

---

¹²⁷ **PRODUCTIE 1:** 2020-04-21 Aangifte Blijdorp art. 188 Sr.

Sanctuary FZE in Dubai.¹²⁸ Telkens is het feitelijke residu van de verklaring van Blijdorp dat hij daarvan niet op de hoogte was. De suggestie die daarbij door Blijdorp wordt gewekt is dat zulke overboekingen tussen (privé) rekeningen van Mahyari of naar Dubai ongepast en/of niet toelaatbaar zouden zijn. Zie bijvoorbeeld de opmerking van Blijdorp op pag. 9: *“ik ben hier wel verbaasd over”*, en ten aanzien van In Style Sanctuary FZE in Dubai: *“het bedrijf Style Sanctuary FZE in Dubai was geen onderdeel van de joint venture en maakte geen onderdeel uit van onze zakenrelatie.”*

237. Bedacht moet worden dat Blijdorp op dit moment in elk geval wist (zie hiervóór, par. 8.5.1):
- dat Mahyari (belangen in) steengroeven had verworven die zeer veel meer waard waren dan de EUR 75 miljoen die Blijdorp aan hem geleend had – volgens eigen interne waarderingen EUR 259.200.000,- voor de eerste 8.
  - dat de (belangen in de) steengroeven tot medio 2017 daadwerkelijk deels waren geëxploiteerd in mijnbouwonderneming STI, die bemenst was met mensen uit zijn eigen kring met wie hij ook rechtstreeks en buiten betrokkenheid en wetenschap van Mahyari in verbinding stond en waarvan Blijdorp zelf de enige statutair directeur was.
  - dat hij volledig inzicht had in de bestemming van de gelden die hij ten behoeve van de exploitatie van de steengroeven als leningen via de bankrekening van Mahyari liet lopen.
  - dat bancaire betalingsverkeer met Iran onmogelijk was, en dat geld dat door Blijdorp op de bankrekening van Mahyari was overgemaakt daarom *nooit* naar Iran gevolgd kon worden – maar noodzakelijkerwijze in cash of door middel van indirecte, niet als zodanig herkenbare methoden naar Iran moest worden overgebracht.
  - dat hij Moursy EUR 750.000,- had betaald voor de opdracht om Mahyari “kapot” te maken en dat deze opdracht had geresulteerd in de GABME-laster en de lasterlijke artikelen in Quote.
238. Deze wetenschap heeft Blijdorp opzettelijk verzwegen. Hij heeft integendeel de verbalisanten bevestigd in hun ongeïnformeerde en onjuiste interpretatie van de afschriften van de bankrekeningen van Mahyari.
- c) *Blijdorp wist dat de steengroeven niet operationeel waren*
239. Aan Blijdorp wordt de verklaring van Mulders voorgehouden, waarin deze verklaart dat men er van uit ging dat er 8 operationele steengroeven zouden worden aangekocht en dat de aantrekkelijkheid van de investering er uit bestond *“dat er direct een cashflow zou ontstaan waardoor de kans op rendement hoger was.”* Blijdorp verklaart in beide gevallen dat hij zich in de verklaring van Mulders kan vinden. In zijn tweede verklaring (G03-02, p. 6) bevestigt hij dit ook uitdrukkelijk.
240. In de aangifte van 22 april 2020 tegen Blijdorp wegens het doen van valse aangifte (art. 188 Sr) is het emailverkeer uit de beginfase van de samenwerking besproken. Dat betreft het emailverkeer dat dateert van vóór de aankoop van de (belangen in de) 8 steengroeven.¹²⁹ Uit

¹²⁸ Mahyari is geen aandeelhouder of UBO van deze vennootschap – zie DOC-026: enige UBO van het bedrijf In Style Sanctuary FZE, corporate seat: Ras Al Khaimah, Al-Jazeera Al-Hamra, UAE, is: Alvina ALIYEVA, a private person, with Azerbaijan passport with no. P4134497 and communication address PO BOX 115738, JLT Cluster E, GLV apt., Dubai, UAE (AA).

¹²⁹ **PRODUCTIE 1:** 2020-04-21 Aangifte Blijdorp art. 188 Sr.

die bespreking en de bij de aangifte gevoegde bijlagen blijkt dat Michiel Mulders (al) op 23 juli 2015 wist dat er machines moesten worden gekocht voor het operationeel maken van *alle 8 steengroeven*. Zowel Blijdorp als Mulders wisten dus aantoonbaar dat *geen* van de steengroeven operationeel was.¹³⁰ Het “businessplan” (zie daarover hierna) bevat dan ook geen onjuistheden.

241. Daarbij: in het emailverkeer wordt alleen maar gesproken over het verwerven van (belangen in de) steengroeven *zelf*. In geen enkel document wordt gesproken over wat men allemaal ook zou moeten overnemen als men een actieve *mijnbouwonderneming* zou verwerven. Dat zijn: ondernemingen met machines, met leveranciers, met afnemers, met personeel. Men verwierf alleen licenties op steengroeven – men verwierf geen productieondernemingen. Dat was evident en voor alle betrokkenen zonneklaar.
242. Tenslotte is veelzeggend dat er geen enkele email kan worden gevonden waarin Blijdorp c.s. zich bij Mahyari beklagen over de omstandigheid dat één of alle steengroeven toch niet operationeel bleek of bleken te zijn. Als op dit punt *werkelijk* aan de verwachtingen van Blijdorp c.s. tekort was gedaan, dan moet men emailverkeer vinden waarin dit aan de orde wordt gesteld – waarin wordt geklaagd – waarin compensatie wordt verlangd. Niets van dat alles is aan te treffen in het contemporaine emailverkeer.
243. De bewering van Mulders – waar Blijdorp zich bij aansluit – is dan ook onwaar. Mulders en Blijdorp weten dat voor een verwijt van oplichting vereist is dat aannemelijk wordt dat Mahyari op enig materieel punt een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven. Men verzint dit punt over “operationele” steengroeven om het strafrechtelijk onderzoek bewust en lasterlijk ten nadele van Mahyari te beïnvloeden.

d) Business plan en cash-flow voorspellingen zijn opgesteld door Mulders

244. Blijdorp verklaart dat het businessplan en de cash-flow overzichten zouden zijn opgesteld door Mahyari. Dat is onjuist. Zoals hiervoor, in randnummers *** is aangetoond, heeft Mulders deze documenten opgesteld. Mulders was bij alle financiële stukken met betrekking tot de (exploitatie van) de steengroeven de penvoerder. Dat heeft hij deels gedaan met input van Mahyari, deels met input van anderen, deels op basis van eigen kennis en kunde als technische bedrijfskundige, mijnbouwkundige en investeringsmanager (die zeer veel groter was dan de kennis en kunde van Mahyari) en deels op basis van eigen onderzoek.¹³¹ Een en ander kan blijken uit hetgeen hiervoor, in randnummers *** is besproken en uit de

---

¹³⁰ Mahyari heeft er op gewezen dat de te verwerven steengroeven in het verleden operationeel *zijn geweest*. Dat brengt met zich dat de omstandigheden zodanig zijn (er zijn al ontsluitingswegen aangelegd; afdekkende grondlagen zijn reeds verwijderd) dat de productie onmiddellijk kan worden *hervat*. Het zijn aldus geen “greenfield”-operaties, waarvoor aanloopinvesteringen nodig zijn voordat de productie überhaupt kan starten. Dat maakt de te verwerven steengroeven relatief aantrekkelijk. Deze mededeling van Mahyari is geheel juist gebleken.

¹³¹ Er is een grote hoeveelheid contemporain emailverkeer beschikbaar waarin Mulders rechtstreeks contact heeft met – bijvoorbeeld – leveranciers van mijnbouwequipment.

documenteigenschappen van de verschillende Excel-bestanden.¹³² De FIOD heeft verzuimd deze documenteigenschappen kenbaar in het strafdossier te verwerken – een kunstfout.

e) Blijdorp c.s. hebben wél eigendomsbewijzen ontvangen van de steengroeven

245. Mulders verklaart dat men nooit aankoopbewijzen van de steengroeven zou hebben gezien. Blijdorp verklaart zich hierin te kunnen vinden (G03-01, p. 4). In zijn derde verhoor wordt door de verbalisanten rechtstreeks aan Blijdorp gevraagd:

“Vraag verbalisanten:

Heeft u ooit enig eigendoms- of licentiebewijs van de andere groeven gezien?

Antwoord gehoorde:

Nee.”

246. Hiervóór (randnummers **) is besproken dat Michiel Mulders op 12 mei 2017 de licentiebewijzen van de negen Iraanse natuursteengroeven vanuit het Farsi naar het Nederlands laat vertalen. Die vertalingen zijn op 1 juni 2017 gereed (DOC-233 t/m DOC-241). Op diezelfde datum mailt Mulders de vertaalde licentiebewijzen aan Blijdorp, met de mededeling: *“FYI, zet het zo ook in sharepoint”*.¹³³ Hieruit blijkt dat Blijdorp liegt.
247. Blijdorp was zelfs al veel eerder in het bezit gesteld van het bewijs dat Mahyari de licenties van de Iraanse steengroeven daadwerkelijk had verworven. Bij email van 27 september 2016 mailt bemiddelaar Schelling een uit het Farsi vertaalde brief aan zowel Blijdorp als Mahyari.¹³⁴ Schelling meldt in deze email dat dit “de digitale vorm” is van de brief die hij in de loop van de mediation – kennelijk fysiek en kennelijk al eerder – op verzoek van Mahyari aan Blijdorp had overhandigd. De meegezonden vertaalde brief van 30 augustus 2016 is afkomstig van de Iraanse “Rijksdienst voor de Registratie van Documenten en Eigendommen” – kennelijk, zo volgt uit het briefhoofd, een onderdeel van de Iraanse Rechterlijke Macht. In deze brief verklaart hoofd-notaris Houshang Yaghubi van notariskantoor nummer 1623 van Teheran dat een achttal (met naam en nummer genoemde) *“vergunningen voor het gebruiken van een mijn”* “na de wettelijke procedure op naam van de heer Danial Norouzi” zijn gezet. De hoofd-notaris verklaart voorts dat de vergunningen niet zijn bezwaard of belemmerd en aldus vrij verhandelbaar zijn.
248. Al in september 2016 heeft Blijdorp dus het bewijs gekregen dat Mahyari vrij verhandelbare, onbezwaarde vergunningen voor het gebruik van steengroeven had verkregen. Ook dit feit wordt door Blijdorp bewust en misleidend verzwegen.

f) Blijdorp herhaalt de GABME laster

249. Al eerder is aan de orde gekomen dat Blijdorp EUR 750.000,- aan Moursy heeft betaald voor de opdracht om Mahyari “kapot” te maken. Deze opdracht heeft geresulteerd in de GABME-laster en in lasterlijke artikelen in Quote. In de loop van zijn FIOD-verhoren wijst Blijdorp op

---

¹³² Zie bijvoorbeeld de eerder al aangehaalde **PRODUCTIE 16**: Documenteigenschappen van 150714 Plan Perzie, **PRODUCTIE 35**: Documenteigenschappen 151116 Plan Perzie Thijs Jochems en **PRODUCTIE 42**: Documenteigenschappen van Model Q9.

¹³³ **PRODUCTIE 83**: Email 1 juni 2017_FW_LIVERBIRD_170512 Licenses.

¹³⁴ **PRODUCTIE 93**: Email 27 september 2016_Fwd vertaling, met bijlage **PRODUCTIE 94**: VERTALING.

verschillende momenten op deze, door hemzelf georkestreerde publiciteit om geloofwaardigheid te geven aan zijn eigen verhaal. Zo verklaart hij in zijn eerste verhoor (G03-01, p. 3):

“nadat er publiciteit kwam via het programma 'Follow the money' dat Mahyari veel geld uitgaf, luxe voertuigen had gekocht, hele dure jachten huurde en Rene Froger liet optreden op de verjaardag van zijn vriendin”.

250. Follow the Money’ heeft nooit over deze kwestie gepubliceerd. Daarom doelt Blijdorp kennelijk op publiciteit in Quote.

251. In zijn tweede verhoor verklaart Blijdorp (G03-02, p. 2):

“Vervolgens kwamen er eind 2017 perspublicaties waarin Mahyari als oplichter werd afgeschilderd.”

252. In geen enkele perspublicatie – ook niet in publicaties van Quote – is Mahyari als ‘oplichter’ afgeschilderd. Daarom doelt Blijdorp in dit tweede citaat kennelijk op de GABME-laster.

253. De (pers)publicaties en publiciteit waar Blijdorp naar verwijst zijn kortom die met betrekking tot de GABME laster en de daarop volgende artikelen in Quote. Deze stukken zijn uitsluitend tot stand gekomen door de inspanningen van Moursy – de man aan wie Blijdorp zélf EUR 750.000,- heeft betaald om Mahyari “kapot te maken”. Dat Blijdorp tegenover de FIOD verwijst naar deze lasterlijke publiciteit die hijzelf heeft bewerkstelligd, is dan ook meer dan schijnheilig. Op deze wijze doet Blijdorp immers wat Moursy vóór hem heeft gedaan: met de linkerhand, in het geheim, laat Blijdorp laster *creëren* (door Moursy daartoe de opdracht te geven), en met de rechterhand, in het openbaar, *verwijst* Blijdorp naar de vervolgens gepubliceerde laster, zodat daaraan een schijn van objectiviteit en waarheid wordt geven. Zodat daardoor geheel onzichtbaar wordt dat de *werkelijke* bron van de laster uitsluitend en alleen Blijdorp zelf is – die immers Moursy daartoe de opdracht heeft gegeven.

254. Blijdorp wast heel bewust de eerdere laster wit. Zijn aangifte is de *voortzetting van de lastercampagne* met strafrechtelijke middelen.

g) Conclusie

255. Nadat de FIOD contact had opgenomen met Blijdorp, heeft hij in het “oriënterende gesprek” op 20 december 2018 bewust verzwegen wat hij wist. Hij heeft zich van de domme gehouden en bewust het strafrechtelijk onderzoek tegen Mahyari een impuls gegeven. Vervolgens heeft hij zijn “secondanten” naar voren geschoven. Dezen hebben vervolgens tegenover de FIOD relevante informatie verzwegen en feitelijk onjuiste mededelingen aan de FIOD gedaan. Op basis van het aldus door zijn secondanten gelegde fundament heeft Blijdorp – eveneens door het verzwijgen van relevante informatie, het doen van feitelijk onjuist mededelingen en het herhalen van de door hemzelf “gekochte” GABME-laster – bewust een zodanig onjuiste voorstelling van zaken gegeven, dat gesproken moet worden van een valse aangifte tegen Mahyari.

256. Met deze valse aangifte heeft Blijdorp een kroon gezet op de lastercampagne die daarvoor in zijn eigen opdracht door Moursy was ontketend. De valse aangifte van Blijdorp is de sluitsteen van het project om Mahyari “kapot” te maken.

257. Evenals het geval was met de publicaties in Quote, wordt het feit dat de FIOD een onderzoek doet naar Mahyari – en de omstandigheid dat het Financiële Dagblad daarover heeft gepubliceerd – later gepresenteerd als een bevestiging van de ongefundeerde laster die in opdracht van Blijdorp door Moursy is verzonnen en als eerste is verspreid. Op deze wijze wordt de laster telkens opnieuw witgewassen.

C.13.4 Screenshots zijn vervalsing van Moursy, Mulders c.s.

258. Blijkens het dossier heeft Mulders bij gelegenheid van zijn tweede getuigenverhoor door de FIOD *spontaan en ongevraagd* een verzameling screenshots aangedragen (G01-02, p. 1). Vast staat dat deze screenshots vals zijn. Mulders verklaart in dat verband:

“De stukken zijn door Mahyari persoonlijk aan mij overhandigd, dat is in de tweede helft van 2015 geweest.”

259. De screenshots zijn aangereikt in een envelop van SolidNature, waarop verder geen aantekeningen of notities zijn geplaatst.¹³⁵ Mahyari heeft uitdrukkelijk verzocht om deze blanco envelop op vingerafdrukken te laten onderzoeken.¹³⁶ Dat onderzoek is echter niet uitgevoerd.¹³⁷ De koppeling tussen de screenshots en Mahyari berust aldus slechts op de enkele verklaring van Mulders dat hij deze screenshots van Mahyari heeft gekregen.

260. Mahyari heeft deze screenshots voor het eerst gezien toen die hem bij zijn eigen FIOD-verhoor werden getoond.¹³⁸ Mahyari kende ze daarvoor niet en heeft ze zeker niet aan Mulders gegeven. Mahyari weet niet hoe de vervalsingen tot stand zijn gekomen. Maar op basis van de bekende feiten kan wél een niet-onaannemelijk alternatief scenario worden geschetst.

C.13.4.1 Fysieke screenshots waren beschikbaar voor Moursy c.s.

261. In de bespreking van deze screenshots in het strafdossier wordt een betoog ontwikkeld, waarin de koppeling tussen deze screenshots en Mahyari zou moeten worden versterkt. Naar de kern bezien is het enige dragende argument voor de in het strafdossier ontwikkelde redenering de volgende:

“Om de screenshots te kunnen maken moet de persoon die deze screenshots heeft gemaakt, op dat moment toegang hebben gehad tot de internetbankieren omgeving van de privérekening NL43ABNA0542669293 van Danial Mahyari.

Het is, om aantal redenen, hoogst onwaarschijnlijk dat Mulders, Blijdorp dan wel anderen van de zijde van Blijdorp op enig moment toegang hebben gehad tot de internetbankieren omgeving van Mahyari.”¹³⁹

262. De redenering is aldus, dat Mahyari de enige was die toegang had tot deze internetbankieren omgeving, en daarom degene moet zijn geweest die de vervalsingen heeft gemaakt. Maar reeds het vertrekpunt van deze redenering is ondeugdelijk: *vervalsingen* van screenshots kunnen *niet*

---

¹³⁵ DOC-201.

¹³⁶ V01-06, p.3.

¹³⁷ AMB-020, p. 21. Zie ook **PRODUCTIE 95**: Brief van mr. Brouwer aan OvJ De Leeuw van 12 mei 2021.

¹³⁸ V01-05.

¹³⁹ AMB-020, p. 19.

worden gemaakt in de internetbankieren omgeving. Om vervalsingen van screenshots te maken, zal men scans, prints of kopieën van *echte* screenshots moeten *bewerken* in geavanceerde tekenprogramma's zoals Microsoft Paint of Corel Draw. Oftewel: om deze vervalsingen te kunnen maken gaat het erom – en volstaat het – dat men *de beschikking heeft over* een (afdruk van een echt) screenshot. Toegang tot de internetbankieren omgeving speelt daarbij geen rol.

263. Dat betekent dat *iedereen die de beschikking had over de (afdrukken van de) echte screenshots* de vervalsingen heeft kunnen maken.
264. Nu wil het geval dat het in de administratieve praktijk van SolidNature, RevealRox en aanverwante ondernemingen zeer gebruikelijk was om screenshots van betalingen uit te printen en *fysiek* in de administratie te voegen, achter de factuur die daarmee was betaald. Bevestiging van die werkwijze kon al worden gevonden bij de inzage in de dataroom van de door de FIOD in beslag genomen maar niet aan het dossier toegevoegde stukken. Bij die inzage is een tiental van zulke fysieke screenshots aangetroffen.¹⁴⁰ Het is daarom aannemelijk dat ook de originele screenshots – dat is: de screenshots die als basis hebben gediend voor de vervalsingen – zich *fysiek* in de zakelijke administratie hebben bevonden.
265. In het voorgaande hebben we gezien dat Blijdorp in april 2017 Emad Moursy heeft ingehuurd voor een campagne om Mahyari “kapot” te maken. Moursy is daartoe geïnfiltreerd in de onderneming van cliënt en heeft daar tot eind november 2017 toegang gehad tot allerlei gegevens en stukken, waaronder de administratie. Na het vertrek van Moursy bleek veel materiaal, waaronder een groot aantal ordners met fysieke administratie, te zijn ontvreemd – die zijn nooit meer boven water gekomen. Zeer wel mogelijk is dat deze ordners met fysieke administratie door Moursy zijn ontvreemd en meegenomen. Blanco enveloppen van SolidNature lagen nog veel gemakkelijker voor het grijpen.
266. De campagne van Moursy om Mahyari “kapot” te maken, heeft vanaf het allereerste begin gedraaid om het activeren van de strafvervolgende overheid op basis van beschuldigingen van oplichting dan wel verduistering. De inspanningen van Moursy zijn er dan ook steeds op gericht geweest om beschuldigingen van oplichting dan wel verduistering geloofwaardigheid te geven, te laten “kleven”, voor de strafvervolgende overheid aannemelijk te maken. Om die beschuldiging gewicht en geloofwaardigheid te geven, heeft Moursy personen ingehuurd om vervalsingen tot stand te brengen. Ik noem hier als voorbeeld de website van GABME en de “Security Alert” van GABME. Deze website en dit document waren zo goed vervalst dat de FIOD ze voor waar aannam – de FIOD slikte ze immers voor zoete koek (zie hiervóór, randnr. ***).
267. Allerminst uitgesloten is kortom dat Moursy met de ontvreemding van de fysieke administratie waar hij toegang toe had, de beschikking heeft gekregen over de “originele” screenshots en die vervolgens heeft vervalst of heeft laten vervalsen om te gebruiken in zijn campagne om Mahyari “kapot” te maken (dan wel naar aanleiding van een later verzoek). De redenering in het strafdossier is ondeugdelijk.

---

¹⁴⁰ Zie **PRODUCTIE 96**: Brief van mr. Brouwer aan OvJ De Leeuw van 27 juli 2021 i.v.m. voeging van stukken uit de dataroom. Blijkens p. 13 van die brief wordt verzocht om voeging in het strafdossier van “12 screenshots van banktransacties (B.02.07.002), waaruit kan blijken dat zulke screenshots gebruikelijk in de zakelijke administratie van de ondernemingen van cliënt waren opgenomen.”

C.13.4.2 De (on)betrouwbaarheid van Michiel Mulders

268. Dat betekent dat de *enige koppeling* tussen de valse screenshots en Mahyari bestaat uit de verklaring van Michiel Mulders. Wat kan in dit verband over de (betrouwbaarheid van) Michiel Mulders worden vastgesteld?
269. Uit de geluidsopnames van de gesprekken tussen Moursy en de journalist(en) van Quote, die zijn gevoegd bij de aangifte tegen Blijdorp van 16 maart 2020, blijkt dat Moursy kan bemiddelen tussen de journalist(en) en medewerkers van Blijdorp – hij kan regelen dat de journalist(en) de medewerker(s) van Blijdorp telefonisch kan/kunnen spreken. Moursy heeft aldus *contact* met *medewerkers* van Blijdorp.
270. Bij de aangifte tegen Blijdorp is voorts een geluidsopname gevoegd van een gesprek tussen Boy Striker en Frank Engelsman.¹⁴¹ Engelsman vertelt daarin aan Striker dat hij bij Moursy in de auto zat toen Moursy handsfree werd gebeld (“*het was op loud-speaker, he?*”, zegt Engelsman) door “*een assistent van Blijdorp*”. Deze “*assistent van Blijdorp*” vroeg een aantal dingen aan Moursy – “*onder andere wanneer er dan een zaak zou zijn*” – en hij kreeg een aantal instructies (“*op zijn minst een of twee instructies*”) van Moursy “*in de trant van: ‘laat me dat dan weten’*”. Wie deze “*assistent van Blijdorp*” was, is niet duidelijk – Engelsman vertelt dat hij de geluidsopname van dit gesprek niet kan terugvinden. Mahyari is maar bekend met één assistent van Blijdorp die dit kan zijn geweest: de rechterhand van Blijdorp in alle kwesties die met de Iraanse steengroeven te maken hadden, Michiel Mulders. Aannemelijk is kortom dat Mulders en Moursy elkaar kenden, dat Mulders namens Blijdorp het contact met Moursy onderhield. Aannemelijk is dan ook dat Mulders deel uitmaakte van de criminele organisatie die de lastercampagne tegen Mahyari heeft gepland, betaald en uitgevoerd.
271. In de dataroom van de FIOD beluisterde de verdediging een telefoongesprek van Mulders van 10 oktober 2018 met – kennelijk – een goede vriend.¹⁴² Deze vriend vraagt aan Mulders of het “*gezeik met de Iraniërs nog loopt*”. Op dit moment is de schikkingsovereenkomst van 12 januari 2018 al 9 maanden oud. Het “*gezeik*” met de Iraniërs is aldus *afgelopen* – want dat heeft zich opgelost in een boedelscheiding die inhoudt dat Blijdorp alleen nog maar aanspraak kan maken op terugbetaling van de door hem verstrekte leningen met rente. Maar dat is niet wat Mulders tegen zijn vriend zegt.
272. Mulders vertelt dat hij *persoonlijk* een *omvangrijk financieel voordeel* zou behalen uit de relatie met de Iraniërs. Hij had er aldus een *eigen* financieel belang bij dat Blijdorp de (belangen in de) Iraanse steengroeven zou verkrijgen. Mulders ziet daarbij, zo blijkt uit het getapte gesprek, zelfs nog steeds een kans dat hij zijn financiële voordeel daadwerkelijk nog zal kunnen behalen. Daaruit kan slechts worden afgeleid dat Mulders er *nog steeds* een eigen belang bij heeft dat Blijdorp zijn handen op de Iraanse steengroeven zal kunnen leggen – en dat *ook na* de totstandkoming van de schikkingsovereenkomst *nog steeds* pogingen of inspanningen worden ondernomen om de (belangen in de) steengroeven alsnog te verkrijgen. Want het “*gezeik met de Iraniërs*” “*loopt*” nog.¹⁴³

¹⁴¹ Bestand “2018-11-01 Gesprek Boy Striker en Frank Engelsman - hotel Arena - Engelsman verklaart over gesprek tussen Moursy en assistent Blijdorp.mp4”, met name vanaf 4:45. Het relevante deel van dit gesprek is ook verwerkt in de video die als **PRODUCTIE 80** is aangehecht.

¹⁴² Gesprek 10-10-2018, 19:38:54 uur, sessienummer 5113.

¹⁴³ **PRODUCTIE 97**: Brief van mr. Brouwer aan OvJ De Leeuw van 14 september 2021.

273. In dit telefoongesprek ligt kortom het bewijs dat Blijdorp zich niet bij de schikkingsovereenkomst wenste neer te leggen, maar integendeel voortging op het pad om de steengroeven alsnog van Mahyari af te pakken.¹⁴⁴ In dit telefoongesprek ligt tevens het bewijs van een *persoonlijk* financieel motief van Mulders om Blijdorp bij deze inspanningen zoveel als mogelijk te ondersteunen en te helpen.
274. Zelfstandige aandacht verdient de vaststelling dat Mulders in het gesprek *niet* zegt dat de steengroeven waardeloos waren (integendeel! – er hangt voor hem een groot financieel voordeel aan vast) of dat Blijdorp blijkt te zijn opgelicht.
275. Over de aanleiding om met de vervalste screenshots op de proppen te komen, verklaart Mulders:
- “Ik wil nog even toelichten dat Willem Blijdorp de concept aangifte met mij heeft gedeeld. Ik zag daarin een discrepantie met onze stukken en heb daarom bij jullie aan de bel getrokken.”*¹⁴⁵
276. De samenspanning tussen Blijdorp en Mulders in het bewerkstelligen van *een zo succesvol mogelijke* aangifte is daarmee gegeven. Mulders is geen getuige, maar een *helper*, die op voorhand inzage krijgt en daarin ook kan zien wat er *ontbreekt* om een succesvolle strafzaak tegen Mahyari op poten te zetten. Dat ontbrekende levert Mulders vervolgens aan.
277. Mulders verklaart over de screenshots:
- “Nadat de gelden waren overgemaakt heb ik heel vaak om bevestiging gevraagd dat die gelden inderdaad overgeboekt waren.”*¹⁴⁶
278. Opmerkelijk genoeg is in het *contemporaine* emailverkeer – de e-mails uit 2015 - *geen enkele bevestiging* van deze stelling te vinden. Er bestaat *geen enkele email* waarin Mulders of Blijdorp aan Mahyari vraagt of hij het geld wel naar Iran heeft overgeboekt, of waarin Mahyari wordt gevraagd om bewijsmateriaal van betalingsverkeer aan te dragen. De verklaring van Mulders is dan ook onwaar.
279. Tenslotte lijkt niemand zich af te vragen wat de screenshots nu eigenlijk zouden bewijzen. De screenshots tonen bancaire overboekingen naar Turkse bankrekeningen van Turkse partijen. Maar bewijs van betalingsverkeer *naar Turkije* is geen bewijs voor *betaling voor steengroeven in Iran*. Nadat het geld in Turkije was aangekomen, kon het onmiddellijk weer via een achterdeur naar een bankrekening van Mahyari in Nederland of in Dubai zijn gevloeid. Hoe Mahyari met deze screenshots dan zou hebben bewezen dat hij met dit geld daadwerkelijk (belangen in) Iraanse steengroeven zou hebben gekocht, is geheel onduidelijk. De screenshots bewijzen in dat verband helemaal niets.

---

¹⁴⁴ Zie in dit verband ook de “TV show” van 21 september 2018 https://www.npostart.nl/tv-show-special-jaap-van-zweden/21-09-2018/AT_2102544, minuut 44, waarin – 8 maanden ná de schikkingsovereenkomst! – nog wordt gemeld dat Blijdorp in natuursteen in Iran zou investeren.

¹⁴⁵ G01-02, p. 1.

¹⁴⁶ G01-03, p. 2.

280. Dat roept dan weer de vraag op waarom Mulders – zoals hij zelf verklaart – genoeg zou hebben genomen met deze screenshots van betalingen naar Turkije, als hij – zoals hij ook verklaart – bewijs voor betaling voor steengroeven in Iran zou hebben verlangd. Want deze screenshots bewijzen allerminst dat betalingen zijn gedaan *voor steengroeven in Iran*. Ook in dit licht bezien klopt het verhaal van Mulders eenvoudigweg niet.

281. In het strafdossier stelt de FIOD:¹⁴⁷

“Ontbreken motief Blijdorp

Daarbij ontbreekt elk motief van Blijdorp c.s. om deze screenshots te vervalsen. Ten tijde van de vervaardiging in september 2015 en de overhandiging van de screenshots september of oktober 2015 was er immers nog geen enkele sprake van enig conflict tussen Blijdorp en Mahyari.”

282. Natuurlijk valt allereerst op dat de FIOD *zonder enige feitelijke grond of onderbouwing* de “datum van de vervaardiging” van de screenshots op september 2015 stelt. Dat is een slag in de lucht. Minstens even aannemelijk is dat deze vervalsingen veel later zijn gemaakt, namelijk in 2019, toen er al een hooglopend conflict tussen Blijdorp en Mahyari was uitgebroken – een conflict waarin Blijdorp zich al aantoonbaar bediende van maffiamethoden.
283. Maar belangrijker is dat uit het voorgaande blijkt dat *zowel* Blijdorp *als* Mulders wel degelijk een motief hadden om deze vervalsingen te laten creëren en als bewijsmiddel in het onderzoek in te brengen. Zowel Blijdorp als Mulders weten dat het voor een succesvol strafrechtelijk vervolg noodzakelijk is dat er *substance* in het FIOD-onderzoek wordt gebracht. *Substance* die tot het moment dat Mulders met de screenshots op de proppen kwam, geheel ontbrak. Tot op dat moment waren er immers alleen nog maar onbegrijpelijke geldbewegingen op de bankrekeningen van Mahyari en wat “zachte” verklaringen over de beweerdelijk tekortschietende kwaliteit van de steengroeven. Een “smoking gun”, het *echte* bewijs dat Mahyari onbehoorlijk zou hebben gehandeld, ontbrak nog.
284. Anders dan de FIOD stelt had(den) Blijdorp (en Mulders) dus bij uitstek het motief om de screenshots te (laten) vervalsen. Daarmee konden ze de FIOD immers de door de FIOD gewenste “smoking gun” overhandigen.
285. In een serieus onderzoek waar een “smoking gun” als “bewijs” wordt ingeleverd, wordt als eerste naar vingerafdrukken gezocht. Dat onderzoek heeft de FIOD in deze zaak echter niet uitgevoerd. Daarom kon de FIOD vrijelijk en zonder feitelijke begrenzing filosoferen over motief. Zou zijn vastgesteld dat op de envelop de vingerafdrukken van Mahyari niet voorkwamen, dan zou de FIOD ook zijn ambtshandeling niet zo hebben kunnen schrijven.
286. De aangifte van Blijdorp was de voortzetting van de lastercampagne met gebruikmaking van strafrechtelijke middelen. Het vervaardigen en aan de FIOD verstrekken van valse screenshots, en daarbij valselijk verklaren dat deze in september 2015 door Mahyari zijn verstrekt, is ten principale niet wezenlijk verschillend van een betaling van EUR 750.000,- aan een crimineel om Mahyari “kapot” te maken. De aantoonbare leugenachtigheid van Mulders en zijn omvangrijke financiële eigen belang bij de uitkomst van de strafzaak maakt de geschetste alternatieve verklaring voor het bestaan van de screenshots alleszins aannemelijk.

---

¹⁴⁷ AMB-020, p. 20.

C.13.5 Conclusie

287. Onmiddellijk na de breuk tussen Mahyari en Blijdorp op 18 april 2017 heeft Blijdorp de opdracht uitgezet om Mahyari “kapot” te maken. Daarvoor betaalde Blijdorp Moursy een bedrag van EUR 750.000,- aan Moursy. Blijdorp heeft dus al in april 2017 de keuze gemaakt om mede met gebruikmaking maffiamethoden te trachten zijn zakelijke geschil met Mahyari in zijn voordeel te beslechten.
288. Vanaf september 2017 infiltreert Moursy in de onderneming van Mahyari en bouwt daar zijn netwerk op. Op 16 november 2017 start de lastercampagne. De methode die Moursy vervolgens toepaste was die van een voortschrijdende, steeds verder escalerende lastercampagne, waarbij eerdere laster door herhaling in “respectabele” bronnen steeds verder zou worden witgewassen en steeds breder zou worden uitgevent. Vanaf het allereerste begin was het oogmerk van Moursy er op gericht om met deze laster-tornado ook de strafvervolgende overheid te activeren.
289. Moursy maakt onder meer gebruik van de verzonnen NGO “GABME”. Moursy en Engelsman bouwden een “fake” website voor GABME om geloofwaardigheid te geven aan een “fake” “security alert”. Uit de opgenomen gesprekken over de inrichting van de GABME-website blijkt dat het activeren van de strafrechtelijke autoriteiten een belangrijke doelstelling van de lastercampagne is. In het strafdossier wordt op meerdere plaatsen verwezen naar dit GABME-rapport ter onderbouwing van een redelijk vermoeden dat tegen Mahyari zou bestaan. De FIOD slikt de vervalsing van Moursy en Engelsman voor zoete koek. In de schikkingsovereenkomst van 12 januari 2018 verklaart Blijdorp dat hij “*niet is opgelicht*”, dat door GABME “*onjuiste en lasterlijke berichten worden verspreid*” over Mahyari, en dat de berichten die door en namens GABME worden verspreid “*onjuist*” zijn en “*geen enkele grond*” hebben.
290. De volgende fase van de lastercampagne was het bewerkstelligen van lasterlijke publicaties in de “bovengrondse” media om de laster een schijn van juistheid te geven. Quote heeft inderdaad gepubliceerd – maar al deze publicaties begin november 2019 teruggetrokken. Desondanks maken deze publicaties onderdeel uit van het strafdossier – de tactiek van Moursy om daarmee de strafrechtelijke autoriteiten te activeren is aantoonbaar succesvol geweest.
291. Toen vervolgens de FIOD inderdaad – en geheel volgens plan – op 20 december 2018 bij Blijdorp aanklopte, koos Blijdorp er voor zijn wetenschap te verzwijgen. Verzwegen hij dat Mahyari met allerlei niet als zodanig herkenbare betalingsmethoden conform afspraak zeer waardevolle (belangen in) Iraanse steengroeven had verworven, waarvan de originele licentiebewijzen al bij de gemeenschappelijk bemiddelaar lagen. Verzwegen Blijdorp dat deze steengroeven deels zijn geëxploiteerd in een onderneming waarvan Blijdorp zelf de 100% eigenaar was; die was ingericht, was bemenst en werd gerund als een dochteronderneming van B&S en omtrent welks reilen en zeilen Blijdorp *tot in de kleinste details, tot op de allerlaatste cent* werd geïnformeerd. Verzwegen Blijdorp dat hij zélf natuursteen uit die steengroeven op de vloer van zijn Amsterdamse appartement en dat van zijn dochter had liggen. Verzwegen Blijdorp dat hij op 22 maart 2017 aan Mahyari het aanbod had gedaan dat Mahyari de (belangen in de) steengroeven aan Sarabel en Blijdorp zou overdragen tegen kwijting van alle door Mahyari ontvangen leningen – een bedrag van in totaal EUR 75,3 miljoen, exclusief rente. En verzwegen Blijdorp dat Mahyari dit aanbod heeft afgewezen, omdat in de Lol’s anders was afgesproken en de (belangen in de) steengroeven evident veel meer waard zijn dan het door Blijdorp geleende bedrag.

292. Blijdorp koos er integendeel voor om het onderzoek van de FIOD aan te grijpen als een instrument om Mahyari “kapot” te maken. Uitvloeisel van die keuze was dat de FIOD in de loop van het onderzoek met voldoende informatie gevoed moest worden om daadwerkelijk in actie te komen tegen Mahyari. Er moesten dus beschuldigingen gevonden en geuit worden om de strafzaak tegen Mahyari in leven te houden. Er moest *bewijs* worden aangedragen. Daarvoor gebruikt Blijdorp zijn handlangers. De belangrijkste daarvan is zijn rechterhand Mulders. Zijn rol in dit onderzoek is om Blijdorp *te helpen* bij het doen van *een zo succesvol mogelijke* aangifte. Hierin ligt het motief van beiden om vals bewijsmateriaal in het FIOD-onderzoek in te brengen. Daarbij heeft Mulders nog een omvangrijk persoonlijk financieel belang bij de uitkomst van de zaak.
293. In de fysieke administratie van SolidNature en RevealRox bevond zich een veelheid van fysieke prints van screenshots van banktransacties. Moursy – de door Blijdorp betaalde infiltrant – had toegang tot deze administratie en na zijn vertrek bleek een deel van die administratie door hem te zijn ontvreemd. Het is niet onaannemelijk dat Moursy de screenshots heeft vervalst of laten vervalsen. Het is zeer aannemelijk dat Mulders als rechterhand van Blijdorp namens Blijdorp het contact met Moursy onderhield. Langs deze weg kunnen de door Moursy gecreëerde vervalsingen eenvoudig in handen van Mulders zijn gekomen. Dat scenario is in elk geval niet onaannemelijk. Evenmin onaannemelijk is dat Mulders vervolgens die vervalsing heeft gebruikt om zowel zijn baas Blijdorp te helpen als om zijn eigen omvangrijke financiële belangen te dienen. Daartoe volstond het om deze vervalsing “spontaan” aan de FIOD te overhandigen, met de (valse) verklaring dat hij deze in een zekere periode van Mahyari zou hebben gekregen. Mulders verklaart op veel punten aantoonbaar onwaar en heeft een omvangrijk persoonlijk financieel belang bij de uitkomst. Daarom kan niet zonder meer worden aangenomen dat Mulders *wel* naar waarheid verklaart, als hij stelt dat hij de vervalste screenshots van Mahyari zou hebben ontvangen.
294. Het scenario dat de screenshots vervalsingen zijn van Moursy en Mulders is niet onaannemelijk en kan niet worden uitgesloten.

C.14 Het vervolg van het strafrechtelijk onderzoek

295. Op 11 december 2019 vonden in het kader van het onderzoek Princess doorzoeken plaats op verschillende locaties. Hierdoor kwam Mahyari op de hoogte van de omstandigheid dat een strafrechtelijk onderzoek was gestart en dat men hem in dat verband wenste te (ver)horen. Hij is onmiddellijk vanuit het buitenland naar Nederland gereisd en heeft zich op 12 december 2019 gemeld ten kantore van de FIOD te Amsterdam, alwaar hij werd aangehouden. Vervolgens zijn zijn in verzekeringstelling, bewaring en gevangenhouding bevolen.
296. Op 14 januari 2020 is de gevangenhouding van Mahyari onder voorwaarden geschorst. Bij beschikking van de rechtbank Amsterdam van 6 juli 2020 heeft de Rechtbank de voorlopige hechtenis van Mahyari opgeheven onder de volgende motivering:

“De rechtbank heeft de voorlopige hechtenis op. Vast is komen te staan dat verdachte daadwerkelijk negen steengroeven heeft aangekocht en (deels) heeft geëxploiteerd.

Onder die omstandigheden vindt de rechtbank op dit moment geen ernstige bezwaren aanwezig voor de beschuldigingen.”¹⁴⁸

297. Deze beslissing van de rechtbank was het directe gevolg van de inspanningen van de verdediging om al gedurende het onderzoek ontlastend bewijs aan te dragen. Er zijn door de verdediging stukken, documenten, deskundigenberichten, getuigenverklaringen, e-mails en audiovisueel materiaal ingebracht, waarmee is aangetoond dat de uitgangspunten van het strafrechtelijk onderzoek fundamenteel onjuist waren. Op grond van dit ontlastende materiaal heeft de Rechtbank geoordeeld dat geen sprake (meer) is van “ernstige bezwaren”.
298. Het FIOD-onderzoek heeft zich nog voortgesleept tot maart 2021. Het eindverbaal van de FIOD is op 15 maart 2021 aan Mahyari ter beschikking gesteld. Bij kennisneming van dat eindverbaal moest echter worden geconstateerd dat niets van hetgeen de verdediging in de loop van het onderzoek aan ontlastend materiaal heeft ingebracht, is opgenomen in het strafdossier.
299. Bij brief van 14 april 2021 aan officier van justitie De Leeuw heeft de raadsman van Mahyari op deze fout gewezen:

“Het dossier, zoals beschikbaar gesteld op 15 maart 2021, roept bij eerste kennisneming daarom vooral de vraag op of al hetgeen de verdediging sinds december 2019 heeft bijgedragen aan het onderzoek bij u in het ongerede is geraakt. Niets van wat door de verdediging is aangedragen heeft een plaats gekregen in het dossier. Op geen enkele stelling die de verdediging gemotiveerd heeft onderbouwd wordt in de vertogen van de heer Van Stek ingegaan. De standpunten, argumenten en bewijsmiddelen die de verdediging heeft gepresenteerd zijn in het eindverbaal verdonkeremaand.

Het resultaat van die keuze is een eindverbaal dat zó eenzijdig is, dat het uiteindelijk slechts lachwekkend kan worden genoemd. Voor degenen die zich er op wensen voor te laten staan dat zij zich “slechts” bezig zouden houden met “waarheidsvinding” lijkt mij een zwaardere diskwalificatie niet goed denkbaar.”¹⁴⁹

300. Het is nu juist dit eindverbaal (OPV en het zaaksdossier 1) dat het openbaar ministerie aan Blijdorp wenst te verstrekken.¹⁵⁰
301. De belangrijkste kunstfout in dit verbaal is de volgende: vanaf het allereerste moment is er door de verdediging op gewezen dat bancaire betalingsverkeer met Iran niet mogelijk is. Deze stelling is al in mei 2020 nader feitelijk onderbouwd met het eerste deskundigenbericht van mr. Amar.¹⁵¹ Dit gegeven betekent dat men *nimmer* bancaire betalingen van Nederland naar Iran zal kunnen aantreffen – terwijl anderzijds vast staat dat door Mahyari omvangrijke investeringen in Iran zijn gedaan.
302. Desondanks heeft de FIOD – en heeft het openbaar ministerie – *geen enkel onderzoek* gedaan naar de (on)mogelijkheden van (bancair) betalingsverkeer met Iran. De FIOD heeft het bewijs van de verdediging eenvoudigweg genegeerd. De FIOD stelt zonder enige feitelijk grond dat zij

¹⁴⁸ **PRODUCTIE 2:** Rb. Amsterdam 6 juli 2020 beschikking opheffing VH.

¹⁴⁹ **PRODUCTIE 3:** Brief van mr. Brouwer aan OvJ De Leeuw van 14 april 2021.

¹⁵⁰ **PRODUCTIE 15:** Dossier gelakt definitief (klein).

¹⁵¹ **PRODUCTIE 20:** Deskundigenopinie Betaalverkeer Iran, 22 april 2020, mr. Amar. Zie ook **PRODUCTIE 21:** Deskundigenopinie Bancair betaalverkeer met Iran, 7 mei 2021.

op basis van de banktransacties van Mahyari kan vaststellen dat geldbedragen *niet* naar Iran (kunnen) zijn gegaan. In het licht van het deskundigenbericht van Erdbrink¹⁵² is deze opstelling van de FIOD méér dan naïef – zij is onverdedigbaar.

303. Er zijn moeiteloos nog veel meer tekortkomingen in het eindverbaal aan te wijzen. Mahyari beperkt zich tot het benoemen van twee daarvan: al vóór zijn eerste verhoor heeft Mahyari de Conclusie van Antwoord in de door Blijdorp geëntameerde kortgedingprocedure¹⁵³ met alle bijlagen aan de FIOD overhandigd. De FIOD heeft echter deze CvA, de producties daarbij én het vonnis van de voorzieningenrechter¹⁵⁴ geheel genegeerd en in plaats daarvan een “eigen” verhaal geschreven over de samenwerking tussen Mahyari en Blijdorp. Dit FIOD-verhaal past geheel in het straatje van Blijdorp – het is een echo van de door de voorzieningenrechter *verworpen* versie van de gebeurtenissen die door Blijdorp in zijn kort-geding dagvaarding was opgenomen.
304. Het tweede voorbeeld: de verdediging heeft de accountant van cliënt en zijn ondernemingen gevraagd om een verklaring te geven over de liquide middelen waarover cliënt kon beschikken vóór het moment waarop Mahyari voor het eerst kennis maakte met Blijdorp. In zijn memo van 11 mei 2020 verklaart de accountant dat op “tenminste drie momenten tot april 2015” aantoonbaar sprake was van een forse toename aan liquiditeit.¹⁵⁵ Slechts twee van die drie momenten hebben al geleid tot een bedrag van € 7 miljoen aan beschikbare liquiditeit in het voorjaar van 2015. Dit bedrag van € 7 miljoen aan liquiditeit waar Mahyari over kon beschikken vóórdat hij kennis maakte met Willem Blijdorp is aldus een *minimum*bedrag. Mahyari was dus al aantoonbaar multimiljonair voordat hij voor het eerst kennis maakte met Willem Blijdorp. Bij brief van 11 mei 2020 heeft de raadsman van Mahyari dit memo toegestuurd aan de officier van justitie.¹⁵⁶
305. De FIOD heeft *op geen enkel moment* in het onderzoek contact opgenomen met, of gegevens gevraagd dan wel gevorderd bij, de accountant van Mahyari en zijn ondernemingen.
306. In de dataroom van de FIOD trof de verdediging een vermogensrapportage van ABN Amro/Mees Pierson aan van 11 januari 2016. Deze rapportage had betrekking op de beleggersliquiditeitenrekening van Mahyari. Op pagina 2 van deze rapportage meldt ABN Amro/Mees Pierson dat het vermogen op deze rekening per 1 januari 2015 EUR 5.187.884,- bedraagt.¹⁵⁷ Het bewijs dat Mahyari begin 2015 al multimiljonair lag dus al bij de FIOD vóórdat de verdediging op 11 mei 2020 de verklaring van de accountant van Mahyari in het geding bracht.
307. Desondanks kan in het eindverbaal *dezelfde passage* worden aangetroffen die ook in het aanvangsverbaal al voorkwam:
- “... dat Danial Mahyari een zeer uitbundig uitgavenpatroon had, terwijl het bij de Belastingdienst bekende inkomen deze levensstijl niet lijkt te rechtvaardigen. Het laatste jaar waarover door Mahyari aangifte inkomstenbelasting is gedaan is het jaar*

¹⁵² **PRODUCTIE 4:** Deskundigenrapport Thomas Erdbrink - onderzoek betaalverkeer Iran.

¹⁵³ **PRODUCTIE 72.**

¹⁵⁴ **PRODUCTIE 78.**

¹⁵⁵ **PRODUCTIE 98:** Brief Jan Accountants 11 mei 2020_Vermogen liquide middelen.

¹⁵⁶ **PRODUCTIE 99:** Brief Brouwer aan OvJ 11 mei 2020_Vermogen en liquiditeit Danial Mahyari.

¹⁵⁷ **PRODUCTIE 96:** Brief van mr. Brouwer aan OvJ De Leeuw d.d. 27 juli 2021, par. 1.1.

2014. Het door Mahyari aangegeven verzamelinkomen over dit jaar bedroeg € 26.219.”

308. Dat deze passage ook in het eindverbaal voorkomt, zelfs nadat het misleidende karakter daarvan door de verdediging is aangetoond, toont een welhaast autistisch onvermogen om nieuwe, van eerder ingenomen standpunten afwijkende informatie te verwerken – en toont daarmee opnieuw een gebrek aan kwaliteit.
309. In het voorgaande is genoegzaam aannemelijk gemaakt dat Blijdorp in samenspanning met anderen – met name Mulders – de FIOD heeft misleid. Wat de FIOD echter verweten kan worden is dat zij zich volstrekt kritiekloos heeft opgesteld. De laster van Moursy maakt onderdeel uit van het dossier. Waar in de loop van het onderzoek werd aangetoond dat de verklaringen van Blijdorp onjuist en onwaar zijn, leidden deze vaststellingen niet tot enige kritische bevraging. Waar de verdediging het *bewijs* presenteert dat de FIOD het bij het verkeerde eind heeft, wordt dit bewijs structureel genegeerd en in het einddossier verdonkeremaand. Het resulterende eindverbaal van de FIOD is dan ook onaanvaardbaar eenzijdig.
310. Sinds de verstrekking van het eindverbaal op 15 maart 2021 heeft de verdediging aan de officier van justitie verzocht om de stukken, verklaringen, bewijsmiddelen die de verdediging reeds aan de officier van justitie had toegezonden, ook aan het strafdossier toe te voegen. Dat is tot op heden nog niet gebeurd.
311. In de periode na 15 maart 2021 heeft de verdediging inzage genomen in de dataroom van de FIOD, waarin allerhande (ontlastend) bewijsmateriaal kon worden aangetroffen waar de FIOD over beschikte, maar niet heeft meegenomen, verwerkt of opgenomen in het dossier. De verdediging heeft de officier van justitie verzocht om dit ontlastende bewijsmateriaal aan het dossier toe te voegen. Dat is tot op heden nog niet gebeurd.
312. Daarnaast heeft de verdediging eigen onderzoek gedaan (deskundigen aangezocht, emailonderzoek gedaan). Nadat het strafdossier ingevolge voormelde verzoeken is gecomplementeerd, zal dit ontlastende bewijsmateriaal met het openbaar ministerie worden gedeeld om als processtukken aan het dossier Princess toe te voegen.

C.15 De actuele civiele verhoudingen tussen Blijdorp en Mahyari

313. Na de uitspraak van de voorzieningenrechter van 29 november 2017¹⁵⁸ hebben Blijdorp en Mahyari bij overeenkomst van 12 januari 2018 hun civiele geschil geschikt.¹⁵⁹
314. De schikkingsovereenkomst houdt onder meer in dat Blijdorp c.s. Mahyari kwijting verlenen voor alle vorderingen in verband met de in 2015 begonnen en intussen geëindigde samenwerking en alles wat daarmee verband houdt. Zij zullen terzake geen (vervolg)procedures meer tegen Mahyari en aan hem gelieerde (rechts-)personen of ondernemingen starten. In de verklaringen die aan de schikkingsovereenkomst zijn gehecht, verklaart Blijdorp dat hij *“niet is opgelicht”*, dat door GABME *“onjuiste en lasterlijke berichten worden verspreid”* over Mahyari

¹⁵⁸ Zie hiervoor, randnummers ** en **PRODUCTIE 78**.

¹⁵⁹ Zie hiervoor, randnummers ** en **PRODUCTIE 90**.

en dat de berichten die door en namens GABME worden verspreid “onjuist” zijn en “geen enkele grond” hebben.

315. Op 20 december 2018 vindt een “*oriënterend gesprek*” plaats tussen Blijdorp en de FIOD. Daarin worden de door de FIOD geconstateerde “onbegrijpelijke” banktransacties van Mahyari met Blijdorp gedeeld. De reactie van Blijdorp was dat hij “*vermoedens had dat er bepaalde zaken niet klopte[n]*”.¹⁶⁰
316. Op 29 maart 2019 wordt een tweede schikkingsovereenkomst tussen Mahyari en Blijdorp getekend. In deze overeenkomst wordt verder uitvoering gegeven aan hetgeen in de eerste schikkingsovereenkomst (van 12 januari 2018) was afgesproken.¹⁶¹
317. Op 27 september 2019 doet Blijdorp aangifte tegen Mahyari.
318. Anders dan men zou verwachten van iemand die nota bene *aangifte* doet van oplichting, ontbindt Blijdorp de schikkingsovereenkomst(en) echter niet. Tot op heden worden de civiele rechtsverhoudingen tussen partijen dan ook nog steeds geregeerd door de beide schikkingsovereenkomsten.
319. Bij brief van 16 juni 2020 heeft Mahyari Blijdorp aansprakelijk gesteld voor het tekortschieten in de nakoming van de verschillende schikkingsovereenkomsten – met name omdat Blijdorp zich niet heeft gehouden aan de afspraak om geen (vervolg)procedures te starten tegen Mahyari over de in 2015 begonnen en intussen geëindigde samenwerking “en alles wat daarmee verband houdt”.¹⁶² Met zijn aangifte heeft Blijdorp immers in strijd met de schikkingsovereenkomst een *strafrechtelijke* vervolprocedure gestart.
320. Tot op heden is door geen van de partijen een stap naar de civiele rechter gezet. Er zijn geen procedures aangespannen – er zijn geen (concept) dagvaardingen uitgegaan – de *status quo* is nog steeds dat de schikkingsovereenkomsten de rechtsverhouding tussen partijen beheersen.

D. VORDERING EN DE GRONDSLAG DAARVAN: HET BELANG VAN MAHYARI, HET VOORKOMEN VAN EEN VERVOLG VAN DE LASTERCAMPAGNE

D.1 Inleiding

321. Buiten redelijke twijfel staat dat Blijdorp de opdrachtgever is geweest voor de lastercampagne die in 2017 en 2018 tegen Mahyari is gevoerd. De laatste fase in de lastercampagne wordt gevormd door het FIOD-eindverbaal. De laster van Moursy is door herhaaldelijk “witwassen” opgeklopt tot een zaaksdossier. “*Als de FIOD het schrijft, zal het wel waar zijn*”, is dan als snel de gedachte. Maar ten gronde gaat het om precies dezelfde onzin als Moursy al in 2017 en 2018 volstrekt ongefundeerd de wereld in heeft geslingerd. De laster die door Moursy en Blijdorp gezamenlijk, met de linkerhand, is gecreëerd wordt nu – voorzien van een “keurmerk” van de

---

¹⁶⁰ Zie hiervoor, randnummers **

¹⁶¹ **PRODUCTIE 92:** Overeenkomst WAB-DNM 29 maart 2019.

¹⁶² **PRODUCTIE 93:** ***

FIOD – teruggekaatst, zodat Blijdorp met zijn rechterhand kan wijzen op een beweerdelijk onafhankelijke en geloofwaardige bron daarvoor.

322. Door via het dossier Princess de naam van de FIOD aan de lasterlijke uitlatingen en berichten te verbinden krijgt de laster een gezag, die deze in eerdere vormen nog niet had. Met dit materiaal in de hand kan iemand die kwaad wil doen enorme schade aanrichten. Wat te denken van verspreiding van het FIOD-verbaal naar relaties en financiers van Mahyari, of naar banken waar Mahyari rekeningen aanhoudt? Wat te denken van vertalingen van dit stuk? Welke schade kan daarmee niet worden aangericht in een jurisdictie als Iran, of onder Iraanse zakenpartners van Mahyari?
323. Uit de hiervoor geschetste geschiedenis blijkt dat Blijdorp er niet voor is teruggedeinsd om een opdracht aan een crimineel te geven om Mahyari “kapot” te maken. Reeds die voorgeschiedenis maakt dat er alle grond is te vrezen dat van alle stukken die aan Blijdorp worden verstrekt, feitelijk en daadwerkelijk misbruik zal worden gemaakt voor volgende pogingen om Mahyari “kapot” te maken.
324. Deze reële vrees van Mahyari maakt dat hij een gerechtvaardigd belang heeft dat het openbaar ministerie een (eventueel voorlopig) verbod wordt opgelegd om stukken uit het strafdossier aan Blijdorp te verstrekken. Zoals hierna wordt toegelicht, vindt een dergelijk verbod steun in het recht.

D.2 Juridisch kader WvSv

325. Het Wetboek van Strafvordering onderscheidt het recht om *kennis te nemen* van processtukken en het recht om *afschrift* van processtukken te krijgen. Voor de verdachte worden deze onderscheiden rechten geregeld in respectievelijk art. 30 en art 32 Sv. Voor “het slachtoffer” regelt het eerste lid van art. 51b Sv het recht om kennis te nemen van stukken. Het zesde lid van art. 51b regelt het recht van “het slachtoffer” om afschrift te krijgen “van de stukken waarvan hem de kennisneming is toegestaan”.
326. Hoewel de tekst van art. 51b lid 3 Sv anders lijkt te suggereren, is de maatstaf voor het recht van het slachtoffer om kennis te nemen van processtukken niet wezenlijk anders dan de maatstaf die geldt voor het recht van het slachtoffer om afschrift te krijgen van de processtukken waarvan hem de kennisneming is toegestaan.¹⁶³ De wetswijziging waarmee in 2013 de verwijzing naar art. 187d lid 1 Sv werd ingevoegd, strekte er immers (slechts) toe om “de inzageregeling van het slachtoffer in overeenstemming te brengen met de voorgestelde artikelen 32 en 33 Sv”, waarbij de wetgever vooral het oog had op de procedurele aspecten van die regeling. De bedoeling van de wetgever was (evident) niet om ook *materiële* wijzigingen in de regeling aan te brengen – en al helemaal niet om de weigering van kennisneming van processtukken door het slachtoffer voor het openbaar ministerie *moeilijker* te maken dan de weigering van kennisneming van processtukken door de verdachte.

---

¹⁶³ Zie daarover uitgebreid **PRODUCTIE 101**: Juridisch memo Sv en Wjsg 24 december 2021, en daarvan met name randnummers 5 t/m 14.

327. Het zesde lid van art. 51b Sv bepaalt dat ten aanzien van de beslissing om het slachtoffer afschrift van processtukken te verstrekken art. 32, tweede t/m vierde lid Sv “van overeenkomstige toepassing” zijn. Voor de onderhavige procedure is de belangrijkste daarvan het tweede lid van art. 32 Sv, dat luidt:

“In het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de opsporing en vervolging van strafbare feiten of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend, kan de officier van justitie bepalen dat van bepaalde stukken of gedeelten daarvan geen afschrift wordt verstrekt.”

328. De beslissing van het openbaar ministerie, zoals kenbaar gemaakt in de brief van 7 december 2021¹⁶⁴ en de email van 13 december 2021,¹⁶⁵ houdt in dat aan Blijdorp (kennelijk: op de grondslag van artikel 51b Sv) afschrift wordt verstrekt van stukken uit het dossier – meer in het bijzonder dat aan Blijdorp afschrift wordt verstrekt van de geanonimiseerde processen-verbaal die als bijlage bij de email van 13 december 2021 zijn gevoegd. In deze beslissing ligt (dan ook) besloten het oordeel van het openbaar ministerie dat (*vide* art. 51b lid 6 Sv *juncto* art. 32 lid 2 Sv) “het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de opsporing en vervolging van strafbare feiten” zich niet verzet(ten) tegen het verstrekken van afschrift aan Blijdorp.
329. Dit oordeel van het openbaar ministerie kan door de voorzieningenrechter *volledig* (in tegenstelling tot: marginaal) worden getoetst.¹⁶⁶ Deze toetsing moet met zich brengen dat aan Blijdorp (op dit moment) geen kennisneming kan worden toegestaan en hem geen afschrift van stukken uit het procesdossier kan worden verstrekt. De argumenten daarvoor zijn de volgende.
- a. Blijdorp is geen “slachtoffer” in de zin van art. 51a Sv (geen strafbaar feit en ook geen schade/nadeel)
330. Als slachtoffer wordt volgens het Wetboek van Strafvordering aangemerkt “*degene die als rechtstreeks gevolg van een strafbaar feit vermogensschade of ander nadeel heeft ondervonden*” (art. 51a lid 1 Sv). Hiervoor, in hoofdstuk C, is omstandig beschreven dat en waarom Blijdorp niet als “slachtoffer” kan worden erkend. Er is geen sprake is van enig (jegens Blijdorp) gepleegd strafbaar feit. Dit heeft de raadkamer van de rechtbank Amsterdam reeds bevestigd door te oordelen dat ernstige bezwaren voor de verdenkingen – waaronder de vermeende oplichting van Blijdorp – ontbreken (zie randnummers **Error! Reference source not found.** en **Error! Reference source not found.**). Blijdorp zelf heeft dit verklaard bij de schikkingsovereenkomst van januari 2018. De aangifte van Blijdorp is niet meer dan een voortzetting van de door hemzelf geïnitieerde lastercampagne met gebruikmaking van andere middelen.
331. Daarbij heeft Blijdorp geen vermogensschade of nadeel ondervonden: Mahyari heeft gedaan wat hij tegenover Blijdorp heeft afgesproken: hij heeft (de exploitatielenties van) waardevolle steengroeven in Iran verworven en deels geëxploiteerd. Na de zakelijke breuk is de zaak tussen partijen civielrechtelijk geschikt. Blijdorp heeft en houdt daarbij onder de verschillende

¹⁶⁴ **PRODUCTIE 11:** Brief van OvJ 7 december 2021.

¹⁶⁵ **PRODUCTIE 14:** Email_Onderzoek Princess _ Mahyari_ Verstrekking dossierstukken slachtoffer.

¹⁶⁶ Zie hierover uitgebreider **PRODUCTIE 101:** Juridisch memo Sv en Wjsg 24 december 2021, en daarvan met name randnummers 1 t/m 4.

schikkingsovereenkomsten aanspraak op terugbetaling van de door hem aan Mahyari verstrekte leningen en heeft daarvoor ook civielrechtelijke zekerheden gekregen (zie randnummer **Error! Reference source not found.**).

332. Aldus kan Blijdorp niet als slachtoffer worden erkend in het onderzoek Princess. Hij kan dan ook geen aanspraak maken op enig recht dat in het Wetboek van Strafvordering aan “slachtoffers” is toegekend. Hij heeft daarom geen aanspraak op kennisneming of afschrift van processtukken uit het onderzoek “Princess”.

b. Kennisneming en afschrift van processtukken niet van belang voor Blijdorp

333. Indien al zou moeten worden aangenomen dat Blijdorp als “slachtoffer” kwalificeert, dan geldt het volgende. Artikel 51b Sv houdt in dat op verzoek van een slachtoffer (het verzoek is Mahyari overigens niet bekend) de officier van justitie alleen toestemming kan verlenen om kennis te laten nemen van de processtukken *“die voor het slachtoffer van belang zijn”*. Uit wetsgeschiedenis en jurisprudentie volgt dat niet ieder belang van het slachtoffer ook een belang is waar art. 51b Sv op ziet. Kort gezegd gaat het bij art. 51b Sv alleen om de *strafvorderlijke* belangen van het slachtoffer, meer in het bijzonder het strafvorderlijk belang van het slachtoffer om diens spreekrecht te kunnen uitoefenen en om zich als benadeelde partij met een vordering tot schadevergoeding in de strafprocedure te kunnen voegen.¹⁶⁷ Grasduinen in het strafdossier is niet een belang waar art. 51b Sv op ziet.¹⁶⁸
334. Artikel 51b Sv biedt aldus *geen* grondslag voor kennisneming of het verkrijgen van afschrift van processtukken voor *buiten* de strafrechtpleging gelegen doelen – zoals bijvoorbeeld de civielrechtelijke positie van het slachtoffer of de (bewijspositie in) civielrechtelijke procedures die het slachtoffer zou wensen aan te spannen.
335. Zelfs indien Blijdorp als “slachtoffer” zou moeten worden aangemerkt, dan is hij dat niet van een strafbaar feit waarvoor de wet in een spreekrecht voorziet.¹⁶⁹ Blijdorp zou op een eventuele strafzitting dan ook geen spreekrecht hebben – hierin kan dus ook geen slachtoffer-belang worden gevonden.
336. Voor wat betreft het indienen van een vordering benadeelde partij geldt dat de onderliggende kwestie civielrechtelijk is geëindigd in een schikkingsovereenkomst tussen Mahyari en Blijdorp. Deze schikkingsovereenkomsten zijn nog steeds van kracht. In een eventuele strafzaak valt voor Blijdorp op dit punt dus niets te vorderen.

---

¹⁶⁷ Zie ECLI:NL:RBAMS:2013:9467 (*“Daarvoor is van belang dat de regeling van art. 51b Sv uitsluitend ziet op de behartiging van de belangen van het slachtoffer en dat de kennisneming van processtukken door het slachtoffer dan ook dient ter behartiging van die belangen. Daarbij gaat het met name om het kunnen uitoefenen van de hem toekomende rechten, zoals met name het uitoefenen van spreekrecht en het kunnen indienen en onderbouwen van een vordering als benadeelde partij.”*); ECLI:NL:RBAMS:2015:2765 (*“Naar het oordeel van de rechter-commissaris heeft de regeling van artikel 51b Sv uitsluitend betrekking op het verstrekken van stukken voor strafvorderlijke doeleinden, in het bijzonder voor de verwezenlijking van de rechten van het slachtoffer als procesdeelnemer binnen het strafproces.”*)

¹⁶⁸ Vgl. Kamerstukken II, 30143, nr 8, p. (*“Niettemin moet het belang van het slachtoffer bij kennisneming als accessoir worden beschouwd: het gaat om informatieverstrekking met het oog op zijn belangen als slachtoffer en niet om hem in staat te stellen tot het vellen van een eigen oordeel over de omvang en inhoud van het opsporingsonderzoek.”*)

¹⁶⁹ Zie art. 51e Sv. Op oplichting (art. 326 Sr) staat geen gevangenisstraf van tenminste acht jaar terwijl dit delict ook niet is opgenomen in de opsomming van delicten waarvoor een spreekrecht bestaat.

337. Hoe dan ook is een voeging als benadeelde partij op dit moment nog niet aan de orde nu niet bekend is of en zo ja, voor welke feiten Mahyari gedagvaard zal worden. Het onderzoek Princess bevindt zich thans nog onder de rechter-commissaris en van enig zicht op een mogelijke inhoudelijke behandeling is nog (lang) geen sprake. Een definitieve vervolgingsbeslissing van het openbaar ministerie zal moeten wachten op de completering van het dossier door het openbaar ministerie ingevolge de verzoeken van de verdediging én op de uitkomsten van het onderzoek *à décharge*. Eerst na voltooiing van dat onderzoek onder leiding van de rechter-commissaris kan het openbaar ministerie een (definitieve) vervolgingsbeslissing nemen.
338. Slechts indien die vervolgingsbeslissing zou inhouden dat Mahyari voor de strafrechter wordt gedagvaard, opent zich voor Blijdorp een weg naar een forum waar hij (eventueel) een vordering als benadeelde partij zou kunnen indienen.
339. Naar de huidige stand van het onderzoek en het dossier, en in het licht van hetgeen in deze dagvaarding is aangevoerd en de producties die daarbij zijn gevoegd, moet hoogst onwaarschijnlijk worden geacht dat een verwijt ter zake van oplichting van Blijdorp *überhaupt* tot een dagvaarding zal leiden, laat staan dat zo'n verwijt door de strafrechter bewezen zal worden verklaard.
340. Zodoende heeft Blijdorp thans (nog) geen (door artikel 51b Sv beschermd) belang bij kennisneming van processtukken uit het dossier Princess. Nu een recht op *afschrift* van processtukken slechts bestaat ten aanzien van stukken *waarvan hem de kennisneming is toegestaan*, ontbreekt voor Blijdorp thans ook het recht om afschrift van processtukken uit het dossier Princess te verkrijgen – en ontbreekt voor het openbaar ministerie de bevoegdheid om zulke afschriften aan (de advocaten van) Blijdorp te verstrekken.
341. Indien eerst op een later moment stukken aan Blijdorp zouden worden vertrekt – bijvoorbeeld nadat ingevolge een definitieve vervolgingsbeslissing van het openbaar ministerie aan Mahyari een dagvaarding wordt betekend om voor de strafrechter verantwoording af te leggen – dan heeft Blijdorp nog alle gelegenheid om in het kader van de strafprocedure voor zijn vermeende slachtofferrechten op te komen. Uitstel van kennisneming door inzage of uitstel van het verstrekken van afschrift schaadt Blijdorp dan ook geenszins. Hij heeft in elk geval geen *spoedeisend* belang.
342. Kortom: niet valt in te zien dat Blijdorp *op dit moment* enig, door artikel 51b Sv gerespecteerd, belang heeft bij kennisneming of afschrift van processtukken uit het dossier Princess. Voor zijn – door de FIOD en het openbaar ministerie aan hem toegedichte – positie als slachtoffer kan verstrekking *op dit moment* niet van belang zijn.
- c. het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten verzet zich tegen kennisneming en verstrekking
343. Het WvSv voorziet in de mogelijkheid om een slachtoffer kennisneming (art. 51b lid 3 Sv *juncto* art. 187d lid 1 Sv) en het verkrijgen van afschrift (art. 51b lid 6 Sv *juncto* art. 32 lid 2 Sv) te weigeren in “het belang van [...] de opsporing en vervolging van strafbare feiten”.¹⁷⁰

¹⁷⁰ Dat de maatstaf die geldt om een slachtoffer kennisneming te weigeren niet wezenlijk anders is dan de maatstaf die geldt voor het weigeren van afschrift is eveneens hierboven uiteengezet (randnummer 326).

344. Hiervoor (randnummers **) is besproken dat Mahyari aangifte heeft gedaan tegen Blijdorp vanwege zijn rol in de lastercampagne en wegens het doen van valse aangifte tegen Mahyari. In het verband van deze aangiften lopen afzonderlijk van elkaar twee procedures ex art. 12 Sv.¹⁷¹
345. Een eventueel belang om informatie uit het dossier Princess te verstrekken is op dit moment zonder meer ondergeschikt aan het op de waarheidsvinding berustende belang dat de twee art. 12 Sv procedures, en (een) eventueel daaruit voortvloeiende vervolging(en), niet worden besmet of gecompromitteerd door wetenschap van Blijdorp over de inhoud van het dossier Princess.
346. Bevestiging voor het standpunt dat in dat belang op dit moment de kennisneming van stukken en de verstrekking van afschrift aan Blijdorp moet worden onthouden, volgt overigens uit het feitelijk verloop van de besluitvorming van het openbaar ministerie om (de advocaten van) Blijdorp processtukken te verstrekken. Initieel heeft het openbaar ministerie zich – in ieder geval impliciet – aangesloten bij het standpunt van Mahyari in de brief van diens advocaat van 30 augustus 2021, inhoudende dat stukken uit het dossier Princess aan Blijdorp moeten worden onthouden gelet op het belang van een gedegen en niet-gecompromitteerde behandeling van het klaagschrift bij het gerechtshof Amsterdam alsmede een potentieel daaruit voortvloeiend opsporingsbelang in een strafrechtelijk onderzoek waarin Blijdorp verdachte is. In de brief van 7 december 2021 deelt het openbaar ministerie deze visie kennelijk opeens niet meer, waarbij door het openbaar ministerie als (enige) grond wordt aangevoerd dat de behandeling van het klaagschrift op 7 oktober 2021 is aangehouden en nog geen nieuwe datum bekend is waarop deze behandeling zal worden voortgezet. Niet valt in te zien dat de enkele aanhouding (nota bene op verzoek van Blijdorp) van de behandeling van het klaagschrift ex art. 12 Sv door het gerechtshof Amsterdam (alsmede de onbekendheid met een nieuwe zittingsdatum) iets aan het – initieel door het openbaar ministerie kennelijk erkende – belang van onthouding zou kunnen veranderen. Sterker nog: nu de behandeling van de klacht ex art. 12 Sv was aangehouden gold dit belang onverkort en pleitte dat juist voor onthouding van de stukken aan (de advocaten van) Blijdorp.
347. Inmiddels is overigens de onzekerheid over de vervolgdatum van deze art. 12 Sv procedure weggenomen. Bij email van 15 december 2021 heeft het gerechtshof Amsterdam immers meegedeeld dat deze procedure op 24 februari a.s. zal worden voortgezet.¹⁷² Daarmee is elke grond komen te ontvallen aan het argument dat nog geen vervolgdatum bekend is.
348. Tenslotte mag niet uit het oog worden verloren dat zowel Blijdorp zelf als andere personen uit de kring van Blijdorp als potentiële getuigen zijn aan te merken in het nog lopende onderzoek Princess. Het is allerm minst uitgesloten dat zij in de loop van het verdere onderzoek op verzoek van de verdediging of de rechter(-commissaris) nog als getuigen zullen worden gehoord. Tegelijkertijd blijkt de samenspanning tussen Blijdorp en zijn medewerkers zó nauw, dat zijn “assistent” contact heeft onderhouden met Emad Moursy (zie hiervoor, randnummer *). Hieruit vloeit de vrees voort dat de verstrekking van stukken aan Blijdorp niet beperkt zal blijven tot Blijdorp zelf, maar dat deze stukken ook een weg zullen vinden naar zijn “assistenten”.

---

¹⁷¹ Zie hiervoor, randnummers **.

¹⁷² **PRODUCTIE 9.**

349. Zolang Blijdorp en zijn medewerkers van Blijdorp in het onderzoek Princess nog niet zijn gehoord als getuige (dan wel duidelijk is geworden dat hun verhoor niet noodzakelijk wordt geacht), verzet het opsporingsbelang – in het bijzonder het belang van waarheidsvinding – zich tegen kennisneming en het verkrijgen van afschrift van processtukken uit het dossier Princess door (de advocaten van) Blijdorp.

- d. Het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer c.q. de eerbiediging van het privéleven van Mahyari verzet zich tegen kennisneming en het verkrijgen van afschrift

Inleiding: de maatstaf voor de toetsing is (in elk geval) artikel 8 EVRM

350. Het WvSv voorziet in de mogelijkheid om een slachtoffer kennisneming (art. 51b lid 3 Sv *juncto* art. 187d lid 1 Sv) en het verkrijgen van afschrift (art. 51b lid 6 Sv *juncto* art. 32 lid 2 Sv) te weigeren in “het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer”.¹⁷³ Bij de interpretatie van deze weigeringsgrond dient aansluiting te worden gezocht bij het recht op eerbiediging van het privéleven als bedoeld in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (EU-Handvest).
351. Uit de e-mail van het openbaar ministerie 13 december 2021¹⁷⁴ kan worden afgeleid dat ook het openbaar ministerie deze weigeringsgrond in het licht van – en in aansluiting op – artikel 8 EVRM interpreteert. Het openbaar ministerie bericht immers uitdrukkelijk dat zij de verschillende belangen heeft “afgewogen”, en voorts “in het kader van een te maken afweging omtrent proportionaliteit en relevantie” tot een nadere beperking van de te verstrekken stukken is gekomen.
352. Een scherpstrijper zou wellicht willen betogen dat het beslissingskader van en art. 51b lid 3 Sv *juncto* art. 187d lid 1 Sv (kennisneming) en art. 51b lid 6 Sv *juncto* art. 32 lid 2 Sv (afschrift) strikt genomen geen (plicht tot een) belangenafweging inhoudt. Mahyari meent van wel maar zelfs als dit anders zou zijn ontkomt men in dat geval niet aan een *afzonderlijke* toetsing van de voorgenomen verstrekking aan artikel 8 EVRM. Immers: zowel inzage in als verstrekking van stukken uit het dossier Princess maakt een inbreuk op het recht op eerbiediging van privéleven van Mahyari als bedoeld in artikel 8 EVRM¹⁷⁵ en artikel 7 EU-Handvest, alsmede op het recht op bescherming van zijn persoonsgegevens als bedoeld in artikel 8 van het EU-Handvest. Een restrictieve interpretatie van het toepasselijke beslissingskader van het WvSv kan het toetsingskader van artikel 8 EVRM dus niet buiten de deur houden.

---

¹⁷³ Dat de maatstaf die geldt om een slachtoffer kennisneming te weigeren niet wezenlijk anders is dan de maatstaf die geldt voor het weigeren van afschrift is eveneens hierboven uiteengezet (randnummer 326).

¹⁷⁴ **PRODUCTIE 14.**

¹⁷⁵ Het is vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: “EHRM”) dat het concept privéleven zeer breed is en niet uitputtend kan worden gedefinieerd (bijv. EHRM 10 januari 2019, appl. nos. 65286/13 and 57270/14 (*Khadija Ismayilova v. Azerbaijan*), par. 139) Eveneens is het vaste rechtspraak dat reeds het opslaan van gegevens die zien op het privéleven van een persoon een inmenging met dit privéleven oplevert (bijv. EHRM 16 februari 2000, appl. no. 27798/95 (*Annan v. Switzerland*), par. 65). Dit geldt ook als dergelijke informatie door de overheid wordt verstrekt aan derden of anderszins wordt verspreid (bijv. EHRM 26 maart 1987, appl. no. 9248/81 (*Leander v. Sweden*), par. 48; EHRM 10 januari 2019, appl. nos. 65286/13 and 57270/14 (*Khadija Ismayilova v. Azerbaijan*), par. 141).

353. Het is om deze zeer praktische reden dat eiser de weigeringsgrond *het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer* in het WvSv voor het vervolg van deze dagvaarding gelijkstelt aan, en gemeenschappelijk bespreekt met, de (in elk geval van toepassing zijnde) mensenrechtelijke maatstaf van *de eerbiediging van het privéleven* uit artikel 8 EVRM.
354. Als vastgesteld moet worden – zoals in deze zaak – dat kennisneming en het verkrijgen van afschrift van processtukken uit het onderzoek Princess door Blijdorp inbreuk maakt op het recht op eerbiediging van het privéleven van Mahyari als bedoeld in artikel 8 EVRM, dan is de vervolgvraag of zo’n inmenging door de overheid (door informatie en/of stukken uit een strafdossier aan derden te verstrekken) in het privéleven van Mahyari gerechtvaardigd wordt op grond van het tweede lid van artikel 8 EVRM. Daartoe gelden – kort gezegd – drie eisen: de inbreuk moet zijn voorzien bij wet (*“in accordance with the law”*); de inbreuk moet een algemeen belang nastreven (*“pursue a legitimate aim”*) en de inbreuk moet noodzakelijk zijn in een democratische samenleving (*“necessary in a democratic society”*). Aan de eisen dat de inbreuk bij wet is voorzien alsmede noodzakelijk moet zijn in een democratische samenleving is in casu niet voldaan.

Niet voorzien bij wet

355. Hiervoor kwam al aan de orde dat niet is voldaan aan de vereisten van artikel 51b Sv, nu Blijdorp niet als “slachtoffer” kwalificeert en hij in elk geval (op dit moment) geen (spoedeisend) door art. 51b Sv te respecteren belang bij verstrekking heeft (zie randnummers **Error! Reference source not found.-Error! Reference source not found.**).¹⁷⁶ Nu niet wordt voldaan aan deze vereisten is reeds daarom de (voorgenomen) inbreuk op het privéleven van Mahyari niet *“in accordance with the law”*.
356. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat volgens vaste rechtspraak van het EHRM het vereiste van *“accordance with the law”*, ook kwaliteitseisen inhoudt voor de betreffende nationale regelgeving. Van die door het EHRM geformuleerde kwaliteitseisen noemt Mahyari de eis dat de concrete toepassing van het wettelijk kader voorzienbaar is en de eis dat het wettelijk kader voorziet in waarborgen tegen misbruik.¹⁷⁷ Met name van dat laatste is in deze zaak geen sprake. Dit reeds omdat artikel 51b Sv¹⁷⁸ niet voorziet in de mogelijkheid om *voorwaarden* te stellen aan de verstrekking. Daarbij moet gedacht worden aan voorwaarden ten aanzien van hetgeen Blijdorp wel en niet mag doen met de verstrekte processtukken en informatie; hoe lang hij deze mag gebruiken; wanneer deze moeten worden vernietigd; *etc.* Daarbij voorziet het nationale wettelijke kader in geen enkele mogelijkheid voor de Staat om controle of toezicht te houden op het gebruik door Blijdorp of om op te treden tegen eventueel misbruik van te verstrekken stukken.
357. In gevallen zoals deze, waarin een groot risico op misbruik van te verstrekken stukken bestaat, kan dit risico op misbruik *op geen enkele wijze* door de Staat worden gemitigeerd door het stellen van voorwaarden – laat staan dat de Staat een juridisch basis heeft om deze voorwaarden vervolgens ook daadwerkelijk te handhaven.¹⁷⁹ De *kwaliteit* van onze nationale

---

¹⁷⁶ Op deze gronden is evenmin voldaan aan de vereisten om op grond van artikel 39f van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (hierna: “Wjsg”) te verstrekken (zie hierna randnummers **Error! Reference source not found.-Error! Reference source not found.**)

¹⁷⁷ Zie bijv. EHRM 13 november 2012, appl. no. 24029/07 (*M.M. v. the United Kingdom*), par. 195.

¹⁷⁸ Evenals als het aanstonds te bespreken art. 39f Wjsg.

¹⁷⁹ Zie over deze problematiek ook F. Mattheijer en mr. P.M. Tomassen, Verstreking van stukken aan slachtoffers: binnen of buiten de boot van art. 51b Sv, TvS&O 2020, nr. 2, p. 53-59.

wettelijke regeling is in dit opzicht onder de Straatsburgse maat – en ook daarom is de (voorgenomen) inbreuk niet “*in accordance with the law*”. Kennisneming en het verkrijgen van processtukken uit het dossier Princess door (advocaten van) Blijdorp is reeds om die reden in strijd met art. 8 EVRM en dus onrechtmatig.

Belangenafweging: verstrekking niet noodzakelijk in een democratische samenleving

358. Naast het feit dat een inbreuk op het privéleven moet zijn voorzien bij wet, dient de inbreuk – om als *gerechtvaardigde* inbreuk te kunnen worden gekwalificeerd – ook noodzakelijk te zijn in een democratische samenleving. Het is vaste rechtspraak van het EHRM dat dit vereiste een beoordeling van de zaak als geheel vereist, in het bijzonder of de voor de maatregel aangevoerde redenen relevant en toereikend zijn en of de maatregel in verhouding staan tot het nagestreefde belang.¹⁸⁰ In de kern bezien gaat het daarbij om een belangenafweging waarbij de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit centraal staan.
359. Daarbij moet voorop worden gesteld dat gegevens en informatie uit een strafdossier door het EHRM op zichzelf al als “gevoelige persoonlijke gegevens” worden beschouwd die bijzondere bescherming genieten.¹⁸¹
360. Op grond van de concrete omstandigheden van het voorliggende geval is er alle reden om aan te nemen dat de inbreuk die met (inzage of) de verstrekking van stukken aan (advocaten van) Blijdorp op het privéleven van Mahyari zal worden gemaakt, zeer veel groter, zeer veel schadelijker is en zal zijn, dan in andere, meer gebruikelijke gevallen kan worden verwacht. In het kader van de belangenafweging wijst Mahyari meer in het bijzonder op de volgende omstandigheden.
361. De eerste en de belangrijkste omstandigheid is, dat Blijdorp reeds in 2017 aan Moursy de opdracht heeft gegeven om Mahyari “kapot” te maken, en hem daartoe EUR 750.000,- heeft betaald en hem een totale beloning van EUR 7,5 miljoen in het vooruitzicht heeft gesteld.¹⁸² Moursy heeft daarop een extreem beschadigende lastercampagne tegen Mahyari ontketend, die Blijdorp zelf in zijn aangifte bij de FIOD heeft voortgezet. Alleen al op deze grond is er alle grond om te vrezen dat van alle stukken die door het openbaar ministerie aan Blijdorp worden verstrekt, feitelijk en daadwerkelijk misbruik zal worden gemaakt voor een volgende fase van de aanhoudende lastercampagne die door Blijdorp tegen Mahyari wordt gevoerd.
362. Daarbij moet worden bedacht dat juist het gegeven dat (een ambtenaar van) de FIOD standpunten (als “bevindingen”) debiteert, aan die standpunten een gewicht meegeeft dat deze standpunten niet krijgen als een gewone sterveling ze ten beste geeft. In het publieke domein wordt het gegeven dat de FIOD het zegt, al snel gezien als een keurmerk voor de juistheid van hetgeen wordt gezegd. Dat maakt de te verstrekken stukken bij uitstek bruikbaar als “grondstof” voor een volgende fase in de lastercampagne.
363. De tweede omstandigheid is dat het FIOD verbaal als onaanvaardbaar eenzijdig moet worden aangemerkt. In het FIOD-verbaal – waaronder de processen-verbaal die het openbaar ministerie voornemens is te verstrekken – is niets van hetgeen de verdediging in de loop van het onderzoek al aan ontlastend materiaal had ingebracht opgenomen. Niets daarvan is

¹⁸⁰ Zie bijv. EHRM 25 februari 1997, appl. no. 22009/93 (*Z. v. Finland*), par. 94.

¹⁸¹ EHRM 13 november 2012, appl. no. 24029/07 (*M.M. v. the United Kingdom*), par. 188.

¹⁸² Zie hiervoor, randnummers **

verwerkt. *"De standpunten, argumenten en bewijsmiddelen die de verdediging heeft gepresenteerd zijn in het eindverbaal verdonkeremaand."*¹⁸³

364. Juist deze eenzijdigheid in het FIOD-verbaal maakt dat het stuk bij uitstek bruikbaar wordt als instrument in een voortzetting van de lastercampagne tegen Mahyari. Sterker: het FIOD verbaal is zó eenzijdig dat men, als men niet beter zou weten, de indruk zou kunnen krijgen dat het slechts met dat doel voor ogen is geschreven. Met het onaanvaardbaar eenzijdige FIOD-verbaal wordt de laster van Blijdorp *ten onrechte* van een keurmerk voorzien.
365. De derde omstandigheid is dat Mahyari in de loop van de strafprocedure nog niet in de gelegenheid is gesteld om de balans te herstellen. Zoals hiervoor (randnummers **) aangestipt, wacht Mahyari nog steeds op completering van het strafdossier met de stukken, verklaringen, bewijsmiddelen die de verdediging gedurende het onderzoek al aan de officier van justitie had toegezonden. Voorts wacht Mahyari nog steeds op completering van het strafdossier met het ontlastende bewijsmateriaal dat in de dataroom van de FIOD werd aangetroffen.
366. Daarnaast is het strafdossier nog niet aangevuld met de resultaten van het eigen onderzoek van de verdediging. Mahyari noemt bijvoorbeeld het deskundigenbericht van Erdbrink,¹⁸⁴ de verklaring van de Iraanse overheid, die inhoudt dat Mahyari in de periode tot 1 juli 2018 EUR 88,3 miljoen heeft geïnvesteerd in steengroeven in Iran,¹⁸⁵ de referenties van de Iraanse zakenpartners¹⁸⁶ en het KPMG-rapport.¹⁸⁷ In de processen-verbaal die het openbaar ministerie voornemens is te verstrekken kon vanzelfsprekend geen rekening worden gehouden met deze later aangedragen informatie, maar tegelijkertijd moet vastgesteld worden dat de FIOD terzake ook geen enkel zelfstandig onderzoek heeft gedaan. Het verstrekken van stukken uit het nu voorliggende strafdossier kan dan ook alleen maar tot een onaanvaardbaar eenzijdig beeld van de casus leiden.
367. De vierde omstandigheid is dat het hoogst onwaarschijnlijk moet worden geacht dat de tegen Mahyari ingebrachte verdenkingen op een later moment door de strafrechter bewezen zullen worden verklaard. Daarbij is – zoals hiervoor al uitgebreid is beschreven – van belang dat de raadkamer van de rechtbank Amsterdam heeft geoordeeld dat geen ernstige bezwaren tegen Mahyari bestaan; dat het eindverbaal onaanvaardbaar eenzijdig is omdat daarin ontlastend bewijsmateriaal is verdonkeremaand; dat nog een grote hoeveelheid ontlastend bewijsmateriaal aan het dossier zal worden toegevoegd. Deze grote onzekerheid over de uitkomst van de zaak Princess, moet leiden tot grote terughoudendheid in het verstrekken van stukken en informatie uit dat onderzoek en dat aan de eerbiediging van het privéleven van Mahyari een groter gewicht moet worden toegekend dan aan enig belang bij verstrekking.
368. In dit licht bezien zijn de (rechtens te respecteren) belangen van Blijdorp bij kennisneming en verstrekking van stukken uit het strafdossier non-existent, laat staan dat hij daar een spoedeisend belang bij heeft. Uitstel van kennisneming en het verkrijgen van afschrift benadeelt hem op geen enkele wijze.

---

¹⁸³ **PRODUCTIE 3:** Brief van mr. Brouwer aan OvJ De Leeuw van 14 april 2021.

¹⁸⁴ **PRODUCTIE 4.**

¹⁸⁵ **PRODUCTIE 5.**

¹⁸⁶ **PRODUCTIES 22 T/M 30.**

¹⁸⁷ **PRODUCTIE 6.**

369. Om al deze redenen, reeds op zich zelf beschouwd maar zeker in onderlinge samenhang bezien, vormt kennisneming en het verkrijgen van afschrift van processtukken uit het dossier Princess door Blijdorp een ernstige, onomkeerbare en ongerechtvaardigde inbreuk op het privéleven van Mahyari. In ieder geval weegt het belang van Mahyari bij eerbiediging van zijn recht op privéleven bij deze stand van zaken zwaarder dan enig belang bij kennisneming en verstrekking van afschrift stukken aan Blijdorp. Aldus is verstrekking van processtukken aan Blijdorp niet noodzakelijk in een democratische samenleving en levert een dergelijke verstrekking ook daarom een schending van artikel 8 EVRM op.

370. Kennisneming en het verkrijgen van afschrift van processtukken door Blijdorp dient (dan ook) te worden geweigerd in *“het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer”* als bedoeld in art. 51b lid 3 Sv *juncto* art. 187d lid 1 Sv (kennisneming) en art. 51b lid 6 Sv *juncto* art. 32 lid 2 Sv (afschrift) en/of op grond van *de eerbiediging van het privéleven* als bedoeld in artikel 8 EVRM.

e. Conclusie – subsidiariteit – marginale toetsing leidt niet tot andere uitkomst

371. Blijdorp kan niet als “slachtoffer” in de zin van art. 51b Sv worden erkend, doch zelfs indien dit anders zou zijn, dan heeft hij *op dit moment* geen door artikel 51b Sv gerespecteerd belang bij kennisneming of afschrift van processtukken uit het dossier Princess.

372. De inbreuk die met de kennisneming of verstrekking van stukken aan (de advocaten van) Blijdorp op de persoonlijke levenssfeer van Mahyari zal worden gemaakt, is naar verwachting zeer veel groter, zeer veel schadelijker dan in andere, meer gebruikelijke gevallen kan worden verwacht. Gevreesd moet worden dat stukken die aan Blijdorp worden verstrekt zullen worden misbruikt in een volgende fase van de lastercampagne die al sinds 2017 in opdracht van Blijdorp tegen Mahyari wordt gevoerd. De eenzijdigheid van de te verstrekken stukken vergroot dit risico nog aanmerkelijk. De (beoogde) verstrekking is dan ook in strijd met artikel 51b lid 6 Sv *juncto* art. 32 lid 2 Sv en/of artikel 8 EVRM.

373. Een eventueel belang om kennisneming van processtukken uit het dossier Princess desondanks toe te staan dan wel zulke stukken te verstrekken is tenslotte op dit moment zonder meer ondergeschikt aan het op de waarheidsvinding berustende belang dat de verschillende strafrechtelijke procedures waarin Blijdorp (en andere personen uit zijn kring) nog verschillende rollen zal hebben te vervullen – beklaagde in twee art. 12 Sv procedures en getuige in het onderzoek “Princess” – niet worden besmet of gecompromitteerd.

374. Zelfs als – in weerwil van het voorgaande – *kennisneming* van processtukken door Blijdorp mogelijk zou moeten worden geacht betekent dat niet dat hem dus ook *afschrift* van deze processtukken kan worden verstrekt. Het betreft hier twee van elkaar te onderscheiden beslissingen die door het openbaar ministerie ten onrechte niet van elkaar worden onderscheiden. Immers, niet wordt toegelicht waarom (ook) afschrift van stukken moet worden verstrekt en niet kan worden volstaan met (slechts) het toestaan van kennisneming van die stukken door (de advocaten van) Blijdorp. Voor zover al wel kennisneming van processtukken kon worden toegestaan kon de officier van justitie in ieder geval niet besluiten om daarenboven ook (voor nog ernstiger misbruik vatbare) afschriften te verstrekken.

375. Als gezegd dient de Voorzieningenrechter de beslissing om afschrift van stukken uit het dossier “Princess” te verstrekken aan Blijdorp “volledig” te toetsen. Dat brengt met zich dat in het kader van deze procedure de Voorzieningenrechter zijn/haar eigen weging van de in het geding zijnde

belangen in de plaats mag stellen van de weging die door het openbaar ministerie is verricht. Indien en voor zover de Voorzieningenrechter echter van oordeel zou zijn dat geen volledige, doch slechts een *marginale* toetsing van de beslissing van het openbaar ministerie op zijn plaats zou zijn, dan kan de beoordeling niet anders uitvallen.

376. Bij een juiste weging van de verschillende belangen is evident dat Blijdorp op dit moment *geen* in rechte te respecteren belang heeft bij het verkrijgen van afschrift van stukken uit het dossier. Mahyari daarentegen heeft een *zeer groot* belang om een *extreem beschadigende* en vooral ook *onherroepelijke* inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer te voorkomen. Stukken die eenmaal zijn verstrekt, kunnen immers nooit meer worden “on-verstrekt”. Daarbij verzet het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten zich eveneens tegen verstrekking. Om deze redenen moet het oordeel zijn dat het openbaar ministerie in redelijkheid niet heeft kunnen komen tot de beslissing om *op dit moment* (niet te volstaan met het geven van inzage in processtukken uit het dossier Princess, doch zelfs) afschriften van processtukken uit het dossier Princess aan (de advocaten van) Blijdorp te verstrekken.

D.3 Ten overvloede: juridisch kader Wjsg – toetsing aan Wjsg

377. Uit de e-mail van het openbaar ministerie van 13 december 2021¹⁸⁸ kan worden afgeleid dat het openbaar ministerie uitsluitend artikel 51b Sv als grondslag aanvoert voor de beslissing om afschrift van stukken uit het dossier Princess aan (de advocaten van) Blijdorp te verstrekken. Niet uit te sluiten is echter dat het openbaar ministerie zich in het kader van deze procedure op het standpunt zal stellen dat verstrekking van de bedoelde stukken (mede) mogelijk is op grond van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (hierna: “Wjsg”).
378. De Wjsg bevat geen “recht” voor derden om stukken uit een strafdossier te ontvangen, maar enkel een *bevoegdheid* voor het College van procureurs-generaal om onder bepaalde omstandigheden strafvorderlijke gegevens¹⁸⁹ te verstrekken. Verstrekking van strafvorderlijke gegevens aan derden op grond van artikel 39f Wjsg is alleen mogelijk indien de verstrekking betrekking heeft op voor buiten de strafrechtspleging gelegen doeleinden.¹⁹⁰ Dit brengt meer specifiek met zich dat artikel 39f, lid 1, sub f Wjsg¹⁹¹ geen grondslag biedt voor verstrekking voor zover dit uitsluitend strekt ten behoeve van de effectuering van (typische) “slachtofferbelangen” als bedoeld in artikel 51b Sv, zoals het spreekrecht of het indienen van een vordering benadeelde partij.
379. Voor zover het openbaar ministerie meent dat de beoogde verstrekking een ander doel dient dan de belangen onder artikel 51b Sv, en dat (daarom) de Wjsg voor zo’n verstrekking een

---

¹⁸⁸ **PRODUCTIE 14.**

¹⁸⁹ Zijnde “*persoonsgegevens of gegevens over een rechtspersoon die zijn verkregen in het kader van een strafvorderlijk onderzoek en die het openbaar ministerie in een strafdossier of langs geautomatiseerde weg in een gegevensbestand verwerkt*”, zie art. 1 onder b Wjsg.

¹⁹⁰ Zie in dit verband ook de volledige titel van de Aanwijzing Wjsg, te weten: “*Aanwijzing verstrekking van strafvorderlijke gegevens voor buiten de strafrechtspleging gelegen doeleinden* [onderstreping, advocaat]”.

¹⁹¹ Op grond van deze bepaling kan het College van procureurs-generaal, voor zover dit noodzakelijk is het met oog op een zwaarwegend algemeen belang aan personen of instanties strafvorderlijke gegevens verstrekken voor het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn.

grondslag zou bieden, ligt het in deze kortgedingprocedure op de weg van het openbaar ministerie om dit genoegzaam te onderbouwen.¹⁹²

380. Daarbij moet voorop worden gesteld dat – zoals hiervoor is beschreven – Blijdorp niet als slachtoffer van enig strafbaar feit kan worden aangemerkt en hij geen enkel (civielrechtelijk) nadeel heeft ondervonden: de civiele verhoudingen tussen partijen worden nog steeds geregeerd door de schikkingsovereenkomsten – die niet door Blijdorp zijn ontbonden of vernietigd (zie randnummer **Error! Reference source not found.-Error! Reference source not found.**). Daarom kan hij evenmin als slachtoffer worden beschouwd in de zin van artikel 39f, lid 1, sub f Wjsg.
381. Voorts is verstrekking van gegevens aan derden ingevolge de Wjsg alleen mogelijk indien zowel aan de zijde van het openbaar ministerie een zwaarwegend algemeen belang aanwezig is om ten dienste van één van de in artikel 39f, lid 1 Wjsg genoemde belangen strafvorderlijke gegevens te verstrekken, alsmede een zwaarwegend algemeen belang voor de derde bestaat om de betreffende strafvorderlijke gegevens te mogen ontvangen.¹⁹³ Onder het begrip “zwaarwegend algemeen belang” moet volgens de wetgever gelet op artikel 8, lid 2, EVRM worden verstaan het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of de bescherming van de rechten en vrijheid van anderen.¹⁹⁴ Dit brengt met zich dat strafvorderlijke gegevens dus niet op grond van de Wjsg mogen worden verstrekt op grond van de enkele omstandigheid dat een derde daar belang bij heeft,¹⁹⁵ ook niet als dat een gerechtvaardigd belang betreft.¹⁹⁶
382. In het licht van dit kader ontbreekt een zwaarwegend algemeen belang om strafvorderlijke gegevens, laat staan (afschrift van) stukken uit het dossier Princess, aan Blijdorp te verstrekken. Het is evident dat een dergelijke verstrekking niet in het belang is van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid, het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of de bescherming van de vrijheden van anderen. Voor zover al kan worden aangenomen dat er enig belang is om de processtukken uit het dossier Princess te verstrekken, dan is daarvoor geen algemeen belang aan te dragen, laat staan een *zwaarwegend* algemeen belang.
383. Dat verstrekking van (proces)stukken op grond van de Wjsg pas is toegestaan indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang, brengt ook met zich dat steeds een afweging van

---

¹⁹² Dit volgt zowel uit de bewijslastverdeling van art. 150 Rv, al dan niet in combinatie met de systematiek van de Wjsg op grond waarvan het openbaar ministerie gehouden is een verzoek om informatie uit hoofde van de Wjsg te motiveren, zie *Kamerstukken II 2003/04*, 28 886, nr. 5, p. 5: “Aan de verstrekking zijn procedurele eisen verbonden. Deze liggen niet vast in het wetsvoorstel, maar vloeien indirect uit het wetsvoorstel voort dan wel uit beginselen van behoorlijk bestuur. Een van die eisen is dat het openbaar ministerie verplicht is zijn beslissing op een verzoek om informatie te motiveren. Dat vloeit voort uit het feit dat een verstrekking van het openbaar ministerie ingevolge het wetsvoorstel slechts toelaatbaar is indien deze noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang en de eerder genoemde noodzakelijkheidstoets kan doorstaan. Dit impliceert een motiveringsplicht voor het openbaar ministerie. Het dient in zijn beslissing inzicht te geven in de aard van de in aanmerking genomen belangen en de maatstaven die bij de afweging een rol hebben gespeeld, zodat deze beslissing onder omstandigheden door de rechter kan worden getoetst.”

¹⁹³ Zie **PRODUCTIE 100**: Juridisch memo Sv en Wjsg 24 december 2021.

¹⁹⁴ Zie **PRODUCTIE 100**: Juridisch memo Sv en Wjsg 24 december 2021.

¹⁹⁵ Aanwijzing Wjsg, par. 1.

¹⁹⁶ *Kamerstukken II 2003/04*, 28 886, nr. 5, p. 7: “Een gerechtvaardigd belang is onvoldoende grond voor verstrekking van dit type gegevens en een verstrekking kan daar dan ook niet op gebaseerd zijn.”

belangen moet worden verricht voordat tot verstrekking wordt overgegaan. Enerzijds het belang van opsporing en vervolging en het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene(n) en anderzijds het belang dat de ontvanger heeft bij het verkrijgen van de informatie. Bij deze belangenafweging dienen de beginselen van noodzakelijkheid, subsidiariteit en proportionaliteit te worden betrokken.¹⁹⁷ Daarbij geldt dat indien de uitkomst van een strafrechtelijk onderzoek nog onzeker is, meer terughoudendheid dient te worden betracht bij verstrekking van stukken en informatie aan derden.¹⁹⁸ Zolang nog geen definitieve vervolgingsbeslissing is genomen, dient verstrekking van strafvorderlijke gegevens in beginsel achterwege te blijven.¹⁹⁹

384. Daarnaast ontbreekt een spoedeisend belang om strafvorderlijke gegevens uit het onderzoek Princess te verstrekken dan wel te ontvangen. In combinatie met het ontbreken van een definitieve vervolgingsbeslissing staat het ontbreken van een dergelijk spoedeisend belang er per definitie aan in de weg dat op grond van de Wjsg strafvorderlijke gegevens aan Blijdorp worden verstrekt, zo volgt uit de Aanwijzing Wjsg.²⁰⁰
385. Indien dan – ten overvloede – nog de door de Wjsg voorgeschreven belangenafweging zou worden gemaakt, dan kan worden aangesloten bij de hiervoor reeds gemaakte belangenafweging onder het regime van 8 EVRM (zie randnummers **Error! Reference source not found.-3686**). Nu verstrekking onder de Wjsg slechts kan zien op *buiten* de strafrechtspleging gelegen doeleinden, moet in die belangenafweging nog worden betrokken het eventuele *civielrechtelijke* belang dat Blijdorp zou kunnen hebben bij de verstrekking van processtukken uit het dossier Princess. Daartoe dient het volgende.
386. Blijdorp heeft zélf bij de FIOD actief en weloverwogen aangifte gedaan tegen Mahyari. Niets stond en staat er aan in de weg dat Blijdorp ook de voor de hand liggende *civielrechtelijke* consequenties zou verbinden aan zijn – in volle vrijheid en bij volle verstand genomen – beslissing om strafrechtelijk aangifte te doen van oplichting.
387. Blijdorp is *steeds* in de gelegenheid geweest om met een simpele buitengerechtelijke verklaring de schikkingsovereenkomsten met Mahyari te vernietigen. Daarvoor zijn stukken uit het strafdossier niet constitutief; het kunnen beschikken over zulke stukken was en is daarvoor geen voorwaarde.
388. Wezenlijk heeft de FIOD zich gemengd in een civielrechtelijk geschil dat reeds was geschikt. De interventie van de FIOD heeft Blijdorp een instrument in de schoot geworpen om Mahyari te benadelen. Onder invloed van misleiding door Blijdorp en zijn “assistenten” hebben de FIOD en

---

¹⁹⁷ **PRODUCTIE 100:** Juridisch memo Sv en Wjsg 24 december 2021.

¹⁹⁸ Aanwijzing Wjsg, par. 1. Zie ook *Kamerstukken II* 2003/04, 28 886, nr. 5, p. 7: “Met de leden van de VVD-fractie ben ik van mening dat de afweging die het openbaar ministerie moet maken bij een verstrekking van strafvorderlijke gegevens aan een derde, een lastige is en dat deze gegevens niet al te gemakkelijk mogen worden verstrekt. De bedreiging die verstrekking van gevoelige gegevens als strafvorderlijke gegevens kan inhouden voor de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene, noodzaakt tot een zorgvuldige afweging tussen het belang van de derde bij de ontvangst van bepaalde gegevens van betrokkene en het belang van bescherming van de persoonlijke levenssfeer van betrokkene. Deze bedreiging rechtvaardigt ook dat iedere verstrekking slechts plaatsvindt indien een zwaarwegend algemeen belang dat met zich brengt.”

¹⁹⁹ Zie Aanwijzing Wjsg, par. 2: “Wanneer een zaak is geëindigd met een sepot of vrijspraak **of wanneer nog geen definitieve vervolgingsbeslissing is genomen, geldt als uitgangspunt dat geen informatie wordt verstrekt, tenzij er sprake is van een zwaarwegend belang dat de verstrekking in dat geval rechtvaardigt.**”

²⁰⁰ Zie par. 2: “In het geval dat in een zaak nog geen definitieve vervolgingsbeslissing genomen is, dient tevens sprake te zijn van een spoedeisend belang.”

het openbaar ministerie op onjuiste gronden partij gekozen voor Blijdorp, Blijdorp zwaar bevoordeeld en Mahyari op een onoverkomelijke achterstand gezet zonder dat daar enige objectieve rechtvaardiging voor is aan te wijzen.

389. In de schikkingsovereenkomst van januari 2018²⁰¹ bevestigde Blijdorp dat Mahyari hem niet heeft opgelicht. In de Uitwerkingsovereenkomst van maart 2019²⁰² – toen Blijdorp al met de bevindingen van de FIOD bekend was – bevestigde hij dit opnieuw. Onder die omstandigheden mag het openbaar ministerie Blijdorp nu niet als slachtoffer behandelen, hem voeden met onbewezen verdachtmakingen en verdenkingen die Blijdorp in het civielrechtelijk geschil zal misbruiken als vermeend vaststaande feiten (want door de FIOD “vastgesteld”), terwijl deze feiten louter van hemzelf afkomstig zijn.
390. Het openbaar ministerie behoort in het civielrechtelijk geschil tussen Mahyari en Blijdorp geen kant te kiezen en dient hen gelijkelijk te behandelen. Het verstrekken van afschrift van stukken uit het ten onrechte onaanvaardbaar eenzijdig vormgegeven procesdossier is in strijd met de plicht van het openbaar ministerie om neutraal te blijven in civielrechtelijke geschillen.
391. Blijdorp heeft ook civielrechtelijk geen belang bij verstrekking. Het belang van Mahyari bij niet-verstrekking is hiervoor al uitgebreid aan de orde geweest: de vrees is reëel dat verstrekking leidt tot een voortzetting van de lastercampagne die al sinds 2017 tegen hem wordt gevoerd met ernstige en onomkeerbare schade tot gevolg. Daarbij heeft Mahyari als *verdachte* belang dat het onderzoek in de zaak Princess niet wordt bemoeilijkt doordat centrale nog te ondervragen getuigen worden gevoed met informatie uit het nog lopende onderzoek. Als *slachtoffer* van een lastercampagne én een valse aangifte heeft Mahyari een belang dat de onderzoeken naar deze feiten niet worden gefrustreerd door de beklaagde(n) te voeden met informatie.
392. De uitkomst van de door de Wjsg voorgeschreven belangenafweging kan dan ook slechts zijn dat geen strafvorderlijke gegevens, laat staan (afschrift van) stukken uit het dossier Princess, aan Blijdorp kunnen worden verstrekt. In onderling verband en samenhang bezien wegen de belangen van Mahyari én het belang van de waarheidsvinding in verschillende procedures (thans) zwaarder dan enig belang van Blijdorp bij kennisneming of verstrekking van deze gegevens of stukken.
393. Ten overvloede zij daarbij nog opgemerkt dat de verstrekking van strafvorderlijke gegevens *in de door het openbaar ministerie voorgestelde vorm* – te weten, door het verstrekken van (eenvoudig voor misbruik vatbare) *afschriften van stukken uit het dossier Princess* – in strijd is met de vereisten van de subsidiariteit en proportionaliteit.
394. Aldus moet de conclusie zijn dat (ook) de Wjsg geen grondslag biedt om Blijdorp strafvorderlijke gegevens dan wel afschriften van stukken uit het dossier Princess te verstrekken. Ook op grond van een beoordeling van de beslissing in het licht van de Wjsg moet de slotsom dan ook zijn dat het openbaar ministerie in redelijkheid niet heeft kunnen beslissen om (thans) afschrift van processtukken uit het dossier Princess aan (advocaten van) Blijdorp te verstrekken.

D.5 Toelichting op het petitum

---

²⁰¹ PRODUCTIE 90.

²⁰² PRODUCTIE 92.

395. Op de gronden omschreven in deze dagvaarding dient het openbaar ministerie te worden verboden stukken uit het dossier Princess aan Blijdorp te vertrekken alsook informatie uit het strafrechtelijk onderzoek met Blijdorp te delen. Indien de Voorzieningenrechter niet bereid zou zijn een algemeen verbod uit te spreken, dient op zijn minst een beperkt verbod te worden opgelegd.
396. Daarbij is vooral van belang dat in het kader van het onderzoek “Princess” de verdediging nog steeds aan zet is. De verdediging wacht nog steeds op de completering van het dossier door het openbaar ministerie, en zal vervolgens op haar beurt het haar ter beschikking staande *ontlastende* bewijsmateriaal aan het dossier toevoegen.
397. Het gaat daarbij onder meer om het materiaal dat nu in het verband van dit kort geding als productie is overgelegd: de brief van de Iraanse ambassadeur, het deskundigenbericht van Erdbrink, de referenties van de Iraanse zakenpartners, de waardering door KPMG, het emailmateriaal en de documenten uit de tijd van STI waaruit de *werkelijke* verhoudingen tussen Blijdorp en Mahyari blijken, etc. Dit materiaal is allemaal nieuw voor het openbaar ministerie.
398. Bij Mahyari bestaat (nog steeds) het vertrouwen dat, indien functionarissen bij het openbaar ministerie maar bereid zijn om daadwerkelijk van dit materiaal *kennis te nemen*, ook bij het openbaar ministerie het besef zal doordringen dat men zich voor het karretje van Blijdorp heeft laten spannen – dat men door Blijdorp is misleid. Dat zal moeten leiden tot een beslissing van het openbaar ministerie om de zaak niet verder te vervolgen.
399. Dit brengt met zich dat als aanknopingspunt voor het petitum aansluiting zou kunnen worden gezocht bij de definitieve besluitvorming tijdens het openbaar ministerie, *na afronding* van het onderzoek à décharge. Die besluitvorming zal ofwel een sepot, ofwel een dagvaarding ter zitting in moeten houden.
400. Het is met deze overweging dat Mahyari u subsidiair verzoekt het openbaar ministerie te verbieden om stukken of informatie uit het onderzoek “Princess” met (de advocaat van) Blijdorp te delen of aan hem te verstrekken tot het moment waarop Mahyari wordt gedagvaard om voor die zaak bij de strafrechter terecht te staan, waarbij echter het strafvorderlijke belang van waarheidsvinding in de zaken die *ex art. 12 Sv* door Mahyari tegen Blijdorp aanhangig zijn gemaakt, met zich brengt dat verstrekking óók achterwege moet blijven zolang (de opsporingsonderzoeken volgend op) die procedures nog niet zijn afgerond.

E. VERWEER GEDAAGDE

401. Mahyari is niet bekend met andere verweren van het openbaar ministerie dan hiervoor besproken (zie in het bijzonder randnummer 26) en weerlegd.

F. BEWIJSMIDDELEN EN BEWIJSAANBOD

402. Mahyari biedt, doch alleen voor zover de bewijslast op hem rust, bewijs aan van al zijn stellingen, door alle middelen rechtens, waaronder de producties volgens bijgevoegde inventaris.

G. BEVOEGDHEID RECHTBANK

403. Aangezien de Staat (het openbaar ministerie) is gezeteld in Den Haag, is de Rechtbank Den Haag op grond van artikel 99 Rv bevoegd van onderhavige vordering kennis te nemen.

404. Voorts bent u, Edelachtbare heer/vrouwe Voorzieningenrechter, als “restrechter” bevoegd om van deze vordering kennis te nemen en daarover te oordelen. Het Wetboek van Strafvordering geeft Mahyari geen mogelijkheid om (in rechte) op te komen tegen de beslissing van het openbaar ministerie ingevolge artikel 51b lid Sv om een (vermeend) slachtoffer kennis te laten nemen van processtukken.²⁰³ Ook anderszins heeft Mahyari geen mogelijkheid om tegen deze beslissing (in rechte) op te komen.

H. SPOEDEISEND BELANG

405. De spoedeisendheid van deze zaak is wat Mahyari betreft evident. Uit het voorgaande volgt dat het openbaar ministerie besloten heeft om (proces)stukken en informatie uit het onderzoek Princess te verstrekken aan (de advocaten van) Blijdorp. De verstrekking van deze stukken en informatie is onomkeerbaar – eenmaal verstrekt blijft verstrekt. Deze verstrekking zal ontegenzeggelijk onomkeerbare en ernstige schade toebrengen aan de belangen van Mahyari. Derhalve heeft hij een spoedeisend belang bij de in deze dagvaarding geformuleerde vordering.

---

²⁰³ Voor de volledigheid zij opgemerkt dat het slachtoffer op grond van art. 51b lid 6, tweede volzin *jo.* art. 32 lid 4 Sv wél bezwaar kan indienen bij de rechter-commissaris wegens het niet verstrekken van processtukken.

MITSDIEN:

het u Edelachtbare heer/vrouwe Voorzieningenrechter moge behagen bij vonnis, voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

I. primair

De Staat (het openbaar ministerie) te bevelen om geen (proces)stukken en geen enkele informatie uit het dossier betreffende het onderzoek Princess, voormeld, aan (de advocaten van de) heer Blijdorp (door inzage) te (doen) verstrekken; althans

subsidiair

De Staat (het openbaar ministerie) te bevelen om geen (proces)stukken en geen enkele informatie uit het dossier betreffende het onderzoek Princess, voormeld, aan (de advocaten van de) heer Blijdorp (door inzage) te (doen) verstrekken zolang niet in rechte (onherroepelijk) is beslist over de klachten ex artikel 12 Sv gericht tegen de niet (verdere) vervolging van Blijdorp voor de strafbare feiten als opgetekend in de aangiften van 16 maart 2020 en 22 april 2020, én zolang het strafrechtelijk onderzoek dat als gevolg van een gegrondverklaring van een of beide van deze klachten nog niet is uitgemond in een einddossier, én De Staat (het openbaar ministerie) de definitieve dagvaarding in de strafzaak in het onderzoek Princess niet tegen Mahyari heeft uitgebracht; althans

meer subsidiair

De Staat (het openbaar ministerie) te bevelen om geen (proces)stukken en geen enkele informatie uit het dossier betreffende het onderzoek Princess, voormeld, aan (de advocaten van de) heer Blijdorp (door inzage) te (doen) verstrekken indien en zolang De Staat (het openbaar ministerie) de definitieve dagvaarding in de strafzaak in het onderzoek Princess niet tegen Mahyari heeft uitgebracht.

- II. De Staat (het openbaar ministerie) te verwijzen in de kosten van deze procedure, het salaris van de advocaat daaronder te begrepen te vermeerderen met de rente daarover met ingang van de dag der betekening van het in deze te wijzen vonnis, alsmede met de nakosten voor zover die niet binnen 14 dagen na betekening van het in deze te wijzen vonnis zijn voldaan.

De kosten dezes zijn voor mij, deurwaarder, €.....